

Hababam Sınıfı Askerde

Eser - Rifat ILGAZ

Senaryo : Kemal Kenan Ergen

SAHNE 1 OKUL BAHÇESİ / DIŞ / GÜN

-

Sabah... Bahçe kapısı genel...

Öğrenciler, ikişerli, üçerli gruplar halinde okul bahçesine girmektedirler...

Fondan, maç yapmakta olan Hababamcılar'ın sesleri duyulmaktadır...

RABARBA SES - Bırak, bana bırak!.. İleri, ileri abicim!..

Burdayım! Hüoop!..

BEBERUHİ SES - Bana da pas verin lan, ayrımcılık yapmayın!..

Bahçeyi genel görürüz...

Hababamcılar maç yapmakta, kalabalık bir öğrenci ve öğretmen topluluğu ise ilgiyle onları izlemektedir... Bu arada Din Öğretmeni Niyazi Bayır'ın hakemlik yaptığı görülür.

Diğer kalede ise Kimya Öğretmeni Sazan Kamil vardır...

Takım arkadaşları (Kenan, Psiko, Sebastian), Beberuhi'ye yok muamelesi yaparak kendi aralarında paslaşmakta, diğer takımdakiler (Emre, Ercüment, Kermit) ise topu kapmaya çalışmaktadırlar...

Bu sırada Beberuhi ısrarla takım arkadaşlarından pas istemeye devam etmektedir...

BEBERUHİ - ...Bi pas verin be!.. Pas bi bee!.. Boştayım galiba lan, versenize!.. Burdayım lan pas verin... Bi pas verin beya!..

Bi pas bee!.. Pas bi be!.. Pas bee!..

Bir süre sonra Kenan bıkkın bir sinirle topu Beberuhi'ye atarak...

KENAN - Al ulan al! Pas pas pas, poker oynuyoruz

sanki!..

Beberuhi, topu zar zor stop eder ve topa bakmaya devam ederek, sevinçle...

BEBERUHİ - Aaa teşekkürler!.. (Kenan'a) Hayatımda ilk kez bir pas alıyorum...

Emre'nin topu kapmak için Beberuhi'ye doğru hareketlendiğini gören Kenan, telaşla...

KENAN - Tamam lan, ver şimdi geri!..

BEBERUHİ - Neyi?..

KENAN - Versene oğlum! Bak geliyo, kapıcak lavuk!..

BEBERUHİ - Hangi lavuk?..

KENAN - (Sinirlice) Laan!..

Beberuhi paniklemiştir, Emre'nin iyice yaklaşmasının da etkisiyle paniği artar ve eğilip, topu eline aldıktan sonra telaşla Kenan'ın yanına götürür...

BEBERUHİ - Tamam kızma Kenan Abi. Getiriyodum

zaten...

Beberuhi topu Kenan'ın eline tutuştururken, Niyazi düdüğü çalar ve penaltı noktasını işaret ederek

NİYAZİ - Tövbe estağfrullah, penaltı!..

Rakip takımdakilerle birlikte Beberuhi'nin de sevindiği görülür...

Bu sırada Emre gülerken yanlarına gelir ve topu Kenan'ın elinden alarak...

EMRE - Ver abi ver. Mersi...

Emre penaltı atışını kullanmaya giderken, Kenan, neşe içindeki Beberuhi'ye tokat atar...

KENAN - Sen ne seviniyorsun angut?..

Bu sırada Psiko araya girer ve Kenan'ın elini tutarak...

PSİKO - Dur lan, vurma çocuğa...

Ve sonra Beberuhi'nin boğazına yapışıp, sıkmaya başlar. Sakince...

PSİKO - ...Boğul bakiim!.. Boğul, boğul...

Emre topu penaltı noktasına dikerken, kaledeki Sazan Kamil'in pozisyon aldığı görülür...

Ercüment, penaltı atmaya hazırlanan Emre'nin yanına gelerek...

Bu arada arka planda Psiko'nun Beberuhi'yi boğazlamaya devam ettiği görülür...

ERCÜMENT - Matkap bırak ben atıyım lan, riske girmeyelim.

EMRE - Ne diyosun oğlum, ne riski?..

ERCÜMENT - Bebek yüzü futbolcular penaltı atamıyo abi. Devid Bekım'ın halini hatırlasana.

EMRE - Saçmalama lan çekil şurdan... Sazan Hoca'ya da penaltıdan gol atamıyosak bırakalım bu işleri...

Emre birkaç adım geri gider ve sonra yukarı doğru bakıp, Kamil'i kandırmaya çalışır...

EMRE - Aaa o ne öyle, kuş mu geçiyo?!

Kamil durması gereken yöne arkasını döner ve merakla yukarı bakarak...

KAMİL - Kuş mu? Hani nerde?..

Ve bu sırada Emre koşarak gelir, topa vurur... Ancak top kalenin oldukça üzerinden auta gitmiştir...

Seyirci alkışlar... Sazan Kamil ve Kenan birbirlerine sarılırlar...

Psiko, Beberuhi'yi boğazlamayı bırakır ve onlar da sevinçle birbirlerine sarılırlar...

Ercüment ise Emre'nin yüzüne tükürür gibi yaparak, sinirle...

ERCÜMENT - Tüh! Allahın beybi feysi!..

Bu arada seyircilerden biri topu Sazan Kamil'e atmıştır... Kamil topu alıp aut atışı yapacağı yere koyar ve gerilirken, takım arkadaşlarına eliyle ileri gitmelerini işaret eder...

KAMİL - İleri! İlerii!..

SAHNE 2 BEDRİ ODA / İÇ / GÜN

Bedri masasında oturmuş, bir yandan manikür, bir yandan da cilt bakımı yaptırmaktadır;

hemen arkasında ayakta duran CB. Kız, yüzüne beyaz bir maske sürmektedir.

Bedri'nin başı arkaya yaslanmıştı ve gözlerinin üstünde birer dilim salatalık olduğu görülür...

Kısa süre sonra eline belli ki törpü batar ve acıyla elini çekerek, M.Kız'a...

BEDRİ - ...Ağh! Yavaş olsana be manikürcü kız!

M. KIZ - Ay afedersiniz Bedri Bey. İsteyerek olmadı.

BEDRİ - Bi daha olmasın. (Tehtidkar) Valla pediküre geçeriz haa!

Manikürcü Kız telaşlanır ve manikürü daha dikkatli yapar... Bedri diğer Kız'a...

BEDRİ - ...Bana bak cildiyece, kırışıklıklar gidecek değil mi?

CB. KIZ - Zamanla hepsi gidecek Bedri Bey merak etmeyin.

BEDRİ - Zamanla oluşacak yeni kırışıklıklar ne zaman gidecek peki?..

CB. Kız, donuk bir ifadeyle Bedri'ye bakarken, top camı kırarak içeri girer, Bedri'nin başına çarpar.

BEDRİ - ...Ağh! Kafam!..

Bedri'nin başından seken top, odada ne kadar kırılacak şey varsa hepsini kırar ve sonra

Bedri'nin kucağına gelir, konar...

SAHNE 3 OKUL BAHÇESİ / DIŞ / GÜN

Bedri'nin oda penceresini dışarıdan görürüz... Cam kırıktır...

Bedri, elinde topa ve yüzünde beyaz maskeyle pencerede belirir... Öfkeyle...

BEDRİ - Kim attı ulan bunu?!.

Pencereye bakmakta olan bahçedekileri görürüz...

EMRE - Aaa Bedri Bey, yüzünüze nooldu?!.

BEDRİ - Önce ben sordum, kim attı bu topu?!.

ERCÜMENT - Valla biz atmadık babacım.

BEDRİ - Yalan söyleme zangoç!.. Kim attı bunu diyorum?!

Kamil ürkek bir ifadeyle elini kaldırarak...

KAMİL - Zangoç doğru söylüyor Bedri Bey, ben attım.

BEDRİ - (Şaşkın) Sazan Hoca?!

KAMİL - Evet efemim, maalesef benim.

Bedri bu sırada Niyazi Bayır'ı da görür ve daha şaşkın...

BEDRİ - Anaa! Niyazi Hoca?!

NİYAZİ - (Elini kaldırarak) Burdaa!..

BEDRİ - E pes yani! Yuh yani. Valla bravo yani! Ne diyeceğimi bilemiyorum...

PSİKO - Belli oluyo...

Habbamcılar güler... Bedri sinirle...

BEDRİ - Kapa çeneni manyak herif!.. (Diğerlerine) Siz de kesin gülmeyi aptallar! Hayatınız kaydı haberiniz yok.

KENAN - Niye yaa?! Camı biz kırmadık ki...

BEDRİ - Ne farkeder hayvanat? Siz kırmadınız ama sizin yüzünüzden kırıldı!.. Bahçede top oynamayı yasaklamadım mı lan ben size?!. Haa?!. Yasaklamadım mı?!.

BEBERUHİ - O-hoo hem de kaç kere yasakladın Bedri Bey Amca.

Habbamcılar yine güler...

BEDRİ - Madem yasakladım o zaman ne işiniz var ulan bahçede?!. Dersiniz yok mu sizin?..

EMRE - Var canım, olmaz mı. Zaten o yüzden bahçedeyiz.

ERCÜMENT - Dersimiz Beden Eğitimi babacım. Fakat biliyosun ki öğretmenimiz geçen hafta firar ettiydi.

BEDRİ - Eee?

PSİKO - Eesi, biz de mecburen kendi bedenimizi kendimiz eğitiyoruz işte Bedricim.

Hababamcılar güler...

BEDRİ - Yaa demek öyle?!

SAHNE 4 BEDEN ODASI / İÇ / GÜN

Hababamcılar yanyana dizilmiş, sırtıarak Bedri'ye doğru bakmaktadırlar...

Kiminin üzerinde eşofman, kiminin üzerinde ise FB forması olduğu görülür...

BEDRİ SES - Bundan sonra Beden Eğitimi derslerinize ben giricem...

Ercüment sırtmaya devam ederek, hafif endişeli...

ERCÜMENT - Böyle girmiyceksin heralde dimi Baba?

Bedri, Hababamcılar'ın önünde sağa sola volta atarak konuşmaktadır...

Üstünde aerobik taytı, streç kolsuz tişört vs vardır...

BEDRİ - Ne var, beğenemedin mi gerizekalı?..

Ercüment sırtmaya devam ederek...

ERCÜMENT - Yok canım, estağfrullah...

KERMİT - Tam tersine, fazla bile beğendik hocam.

KENAN - Evet yani taş gibisiniz maaşallah.

Gülerler...

SEBASTİAN - Keşke sırtınız da açık olsaydı.

Yine gülerler... Bedri, Sebastian'ı kulağından tutar ve kapıya doğru götürerek...

BEDRİ - Keşke sen kendi sınıfında olsaydın şopar...

(Kıçına tekme atar) Hadi bakiim yürü! Go hom!..

Sebastian kaçarak giderken Hababamcılar gülmeye devam etmektedir...

Bedri umursamaz bir ifadeyle volta atmaya ve konuşmaya devam eder...

BEDRİ - Siz de açın, kıçınızla alay edin ahmaklar... Şu halinize bakın. Doğu Bloku ülkelerinden kaçmış

atletlere benziyorsunuz... Biraz akıllı olun evladım.
Dünya değişti. Duvarlar yıkıldı. Zamanı yakalamak
lazım. Böyle Macar gülléciler gibi dolaşarak bi yere
varamazsınız...

Emre, Ercüment'in kulağına eğilerek...

EMRE - Yakında tanga da giyer lan bu.

ERCÜMENT - Giyiyo ki zaten.

EMRE - Hadi len atma.

ERCÜMENT - Valla giyiyo oğlum. Elegan takılıcam diye
hepten sapıttı haberiniz yok.

Bu sırada Bedri, spor aletlerinin yanına gelmiştir...

BEDRİ - Evet, değişim başlıyor yamyam herifler.

Futbolu unutun. Artık cim modası var.

PSİKO - Bu cim, Cimbom'un cim'i değildir inşallah?..

BEDRİ - Ne alakası var Antoni Hopkins. Futbolu unutun
dedik dimi. Bundan sonra aletli jimnastiğe
takılacaksınız...

Birbirinden asortik spor aletlerini göstererek...

BEDRİ - ...Eşşek yüküyle para verdim bu cihazlara.

Gerçi kendim için almıştım ama bari sizin de işinize
yarasın...

KENAN - Cim mim bize gelmez be hocam. Böyle frapan
aletler delikanlıyı bozar...

BEBERUHİ - Ayrıca biz de onları bozarız zaten. Nasıl
kullanacağımızı bile bilmiyoruz.

Gülerler...

BEDRİ - Merak etmeyin cahil herifler. Nasıl
kullanacağınızı ben size göstericem...

Hemen yanında duran çok fonksiyonlu ağırlık aletini işaret ederek...

BEDRİ - ...Mesela bu görmüş olduğunuz alet, ağırlık çalışması içindir... (Alete oturur) Buraya oturulur, (Kollarını açıp, iki yandaki yerlere sokup, tutar) buradan tutulur, (Kollarını zar zor kapatır) böyle kapatılır...

Fakat bu sırada alet hızla geri gidince, Bedri'nin kolları hızla iki yana doğru açılıp, geriye yapışır...

BEDRİ - ...Aaağh!.. Ve böyle aniden geri açılır...

Hababamcılar güler... Bedri telaşla aletten kalkarak bir başkasının yanına giderken, kolları anormal bir şekilde geriye doğru durmaktadır (Klasik Aydemir Akbaş yürüyüşü gibi)...

BEDRİ - ...Evet, bu kadar ağırlık çalışması kafi... Biraz da kros treyning yapalım...

BEBERUHİ - Kros neyning?

BEDRİ - Treyning cüheyla, treyning...

Bedri aletin üzerine çıkarak...

BEDRİ - Söylemesi zor ama kullanması kolay bir alettir...

Aletin didon kısımlarını tutar ve sağ eliyle sağ ayağını ileri itmek ister...

BEDRİ - ...Böyle yapıyorsunuz...

Ancak dengesini kaybeder ve iki elini birden ileri iter. Doğal olarak ayakları da geriye kaymış, öne doğru ve yere paralele yakın bir şekilde kalakalmıştır...

BEDRİ - ...Ağh! Böyle kalıyorsunuz...

Hababamcılar gülerken Bedri aletten inmeyi zar zor başarır ve ayağa kalkarken pişkin bir ifadeyle.

BEDRİ - Neyse bu kadar gülmece yeter. Hadi şimdi biraz da spor yapalım...

Bu kez pencerenin önünde durmakta olan koşu bantının yanına gelmiştir...

Koşu bantının arkası pencereye doğru durmaktadır...

BEDRİ - ...Unutmayın hımbıl herifler, sporun temeli koşmaktır. (Banta çıkar) Koşamayan bir sporcu, coşamayan klabıra benzer.

Aletin kumanda göstergelerine bakarak...

BEDRİ - ...Burdan bi yerden açılıyo olması lazım.

Emre yanına gelir ve aletin düğmesine basarak, çalıştırır...

EMRE - Siz daha iyi bilirsiniz ama şu düğme galiba.

Bant yavaşça dönmeye, Bedri de ufaktan koşmaya başlar...

BEDRİ - Hah. Evet. Afferim...

Aleti kullanabilmenin verdiği sevinçle...

BEDRİ - ...İşte bu kadar basit... Ne demiş atalarımız, ran Forıst ran!.. Hehehe!..

Bu sırada Hababamcılar çaktırmadan yaklaşır ve koşu bantının iki yanına dizilirler...

ERCÜMENT - En fazla kaç yapıyo bu alet babacım?..

BEDRİ - Sen kaç yaparsan o da o kadar yapıyo yavrucum.

KENAN - Peki siz en fazla kaç yapıyorsunuz Hocam?

BEDRİ - Valla gençliğimde seksenle viraja girdiğimi bilirim.

KERMİT - Hadi yaa, şu anda kaç yapıyorsunuz peki?..

Bedri yine bilinçsizce göstergelere bakınır...

BEDRİ - Bilmem, burada bi yerde yazıyo olması lazım.

Emre göstergeye bakarak, hafif alaycı...

EMRE - Vay be, saatte sekiz kilometre.

Diğlerleri güler...

ERCÜMENT - Eh bu yaşta gene fena değıl valla.

BEBERUHİ - Duran bi arabadan çok daha hızlı.

Yine gülerler... Bedri bozulmuştur. Sinirle, Beberuhi'ye...

BEDRİ - Size göstermek için yavaş koşuyorum heralde angut. İstesem burda patinaj bile çekerim...

PSİKO - Afedersiniz ama bok çekersiniz.

Hababamcılar yine güler... Bedri hırslanmıştır...

BEDRİ - Tamam ulan. (Emre'ye) Aç bakım şunu...

Emre hız düğmesini çevirebildiği kadar çevirirken...

EMRE - Hay hay, memnuniyetle...

Daha Emre'nin lafı bitmemiştir ki bant aniden hızlanır ve Bedri neye uğradığını bile anlamadan geriye doğru hızla fırlayıp, bantın üzerinden uçar...

BEDRİ - Allahım!..

Bedri'nin geri geri uçarak çerçeveden çıktığını görürüz...

Hemen ardından cam kırılma sesi duyulur...

Diğerleri gülerken, Beberuhi takdir eden bir ifadeyle pencereye bakarak...

BEBERUHİ - Vay be, hakketten seksen yapabiliyomuş...

Son karede, insan şeklinde kırılmış haldeki cam vardır. Çizgifilmdeki gibi...

Ve fondan Hababamcılar'ın güldüğü duyulur...

SAHNE 5 OKUL BAHÇESİ / DIŞ / GÜN

Beden odasının penceresi yakın... Camcı ve çırağı pencereye yeni bir cam takmaktadırlar...

Fondan Bacaksız'ın sesi duyulmaktadır...

BACAKSIZ SES - Hihehehe!..

Hababamcılar bahçenin ortasında, yanyana duran sandalyelerde oturmaktadırlar; soldan sağa, Kenan, Ercüment, Emre, Psiko ve Beberuhi şeklinde... Üstlerinde birer berber önlüğü vardır

ve her birinin arkasında bir Berber durmaktadır. Bizimkiler endişeli ve keyifsizdir...

Bacaksız karşılarında durmuş, pis pis gülmeye devam etmektedir...

Derken Bedri hafif topallayarak görüntüye girer. Sadist bir keyifle gülerek...

BEDRİ - İntikam vakti geldi kelaynaklar!..

ERCÜMENT - Baba bu yaptığın yasal değil biliyorsun dimi?..

BEDRİ - Yasa mı? Hahaha! Sen yasalardan ne anlarsın kriminal herif?!

EMRE - Bak sonra uyarmadı deme Bedri Bey. Saçıma dokunursan seni Milli Eğitim Bakanlığı'na şikayet ederim.

Diğer Hababamcılar da onaylar...

RABARBA - Ben de!.. Ben de!.. Ben de!.. Ben de!..

BEBERUHİ - Ben de şikayet ederim!..

BEDRİ - Kimi kime şikayet ediyosunuz ulan?

BEBERUHİ - Seniii... (Emre'ye) Hangi bakanlıktı lan?..

Bedri cebinden sepya - eski bir kağıt çıkararak...

BEDRİ - Be aptal adamlar, be cahil adamlar, böyle mükemmel bir intikam tezgahladıysak, yasal zeminini de hazırlamışızdır heralde dimi?

KERMİT - O da nedir?..

BEDRİ - Tevhid-i Tedrisat Kanunu'dur. Ne şirin öyle değil mi?.. Bakın üstelik tam da size göre bir maddesi var. (Kağıttan okuyarak) Mekteplerdeki erkek talebelerin saçları üç numara kesilecektir...

ERCÜMENT - Üç numara ne demek ki?

BEDRİ - Eşşek traşı demek. Hehehe. (Berberlere) Hadi bakiim berberler, Allah ne verdiyse dalın arkadaşlara!..

Berberler ellerindeki traş makinelerini kaldırır ve tam traşa başlayacakları sırada fondan Sebastian'ın sesiyle duraksarlar...

SEBASTİAN - Duruun!..

Herkes Sebastian'a doğru bakar... Sebastian koşarak Bedri'nin yanına gelir...

SEBASTİAN - ...Benim de saçımı kesemezsiniz!..

BEDRİ - Senin saçını kesmiyoruz ki zaten salak.

SEBASTİAN - (Ağlamaklı) Ama haksızlık bu!..

BEDRİ - Sebastian defol git başımdan evladım, valla saçını başını yolarım senin...

Bedri yine topallayarak Hababamcılar'a doğru yaklaşır ve berberlere...

BEDRİ - ...Kesim başlasın. Hücuuum!..

Berberler Hababamcılar'ın saçlarını kesmeye başlar... Bedri okula doğru döner ve yüksek sesle...

BEDRİ - ...Hani alkış?!. Hani alkış?!.

Pencerelere dolmuş halde olayı izlemekte olan diğer öğrencileri ve öğretmenler alkışlamaya başlarlar... Bu arada Bedri de alkışlamakta ve berberleri gaza getirmektedir...

BEDRİ - Kesin kesin! Elinizi korkak alıştırılmayın!..

Hehehehe!..

Berberler hunharca saçlarını keserken bazı Hababamcılar'ın ağlamakta olduğu görülür...

Kenan hem ağlamaklı hem öfkelidir... Yüksek sesle Bedri'ye...

KENAN - Bunun intikamını almazsam bana da Kötü Kenan demesinler!..

BEDRİ - Merak etme demezler zaten. Bundan sonra sana dense dense en fazla Keltoş Kenan denebilir. Hehehehe!..

Bedri cebinden bir puro çıkarır ve keyifle yakarken, tekrar Hababamcılar'ı görürüz...

Kenan ağlamaya başlamıştır... Ercüment de ağlamaklı bir ifadeyle Kenan'a...

ERCÜMENT - Ağlama lan. Zaten yeterince madara olduk herkese...

Lafı biterken o da ağlamaya başlar ve diğer yanındaki Emre'ye dönerek...

ERCÜMENT - ...Naapıcaz lan Matkap?!.

EMRE - Dehşet verici bi intikam alıcaz. Başka şansımız yok.

PSİKO - Kulağına kaşık sokalım. Anca ödeşiriz...

Beberuhi dehşetle Psiko'ya bakarak...

BEBERUHİ - Çorba kaşığı mı?!

PSİKO - Farketmez çay kaşığı da olur.

EMRE - Saçmalamayın lan psikopat mıyız biz?..

PSİKO - (Şaşkın) Değil miyiz?..

SAHNE 6 KİMYA LABORATUARI / İÇ / GÜN

Sazan Kamil deney setinin önünde durmuş, tüpleri birbirine boşaltmakta, güya deney yapmaktadır.

Kapı açılır, içeri Ercüment, Emre, Kenan ve Beberuhi girerler... Saçları üç numaradır...

ERCÜMENT - Kolay gelsin Hocam.

KAMİL - Ooo çocuklar. Hoşgeldiniz.

EMRE - Hoşbulduk Hocam.

KAMİL - (Kafalarına bakarak) Sanki daha iyi oldu böyle yahu. Vallahi yüzünüz gözünüz açıldı haa...

KENAN - Noolur bari siz dalga geçmeyin Hocam yaa.

KAMİL - Dalga geçmiyorum evladım. Kısa saç iyidir. Bak mesela ben yirmibeş senedir kelim ama şimdiye kadar hiç bi sakıncasını görmedim.

ERCÜMENT - (İmalı) Olmuştur bi sakıncası da, belki sen farkında değilsindir Hocam.

Diğerleri gülünce Kamil de güler...

KAMİL - Eee hayırdır?.. Bayram değil seyran değil, niye geldiniz siz kimya laboratuvarına?..

EMRE - Kimyasal bi problemimiz var da, size danışalım dedik Hocam.

KAMİL - (İlgiyle) Kimyasal mı? Ne gibi?..

Ercüment cebinden kravatını çıkarıp, gösterir. Kravatın ortasında büyükçe bir delik vardır...

ERCÜMENT - Buyrun, bunun gibi...

KAMİL - Aaa, nooldu bu kravata böyle?

ERCÜMENT - Reçel döküldü.

KAMİL - Reçel mi? Haydaa, ne biçim reçelmiş o öyle?..

BEBERUHİ - Çilek reçeli.

Kamil şaşkınca Beberuhi'ye bakarken, Emre kravatı alır ve Ercüment'i işaret ederek...

EMRE - Bu salak kahvaltı ederken üstüne reçel döktü de. Biz de leke çıksın diye ilaç sürdük Hocam.

Kamil artan bir ilgi ve merakla kravatı alıp, bakarak...

KAMİL - Leke ilacı mı yaptı bunu?

ERCÜMENT - He yaa ne saçma dimi?..

KAMİL - Niye saçma olsun evladım. Her kimyasal şeyin mantıklı bir şeyi vardır. (Kravata bakarak) Nasıl bir ilaçtı bu? Rengi, kokusu filan?..

ERCÜMENT - Renksiz, kokusuz, tatsız, tuzsuz, tipsiz bişeydi.

Kamil mikroskoba gözünü dayayarak...

KAMİL - Hımm. Folifolik asittir. İyi ki elinize filan dökülmedi.

EMRE - Döküldü Hocam, bişey yapmadı kendisi.

KAMİL - Hadi yaa, o zaman hümonik asittir.

KENAN - Hümonik mi?

KAMİL - Evet, daha insancıldır. Sadece kumaşa zarar verir, deriye bişey yapmaz...

Hababamcılar sevinçle birbirlerine bakarken... Beberuhi gülerek...

BEBERUHİ - Afferim, delikanlı asitmiş...

SAHNE 7 BEDRİ ODA / İÇ / GÜN

Oda kapısı genel... Fondan kapı tıklaması... Kısa bir es ve sonra tekrar kapı tıklaması...

Ardından kapı yavaşça açılır ve Ercüment başını içeri uzatarak...

ERCÜMENT - Babacım?!. (Sırtarak) Aaa demek burada değilsin.

Kapıyı tamamen açar ve arkasındakilere girmelerini işaret ederek...

ERCÜMENT - ...Buyrun, hoşgeldiniz...

Ercüment önde, Emre, Kenan ve Beberuhi arkasında içeri girerler ve sessiz adımlarla masanın arkasına geçerler... Emre cebinden asit şişesini çıkarırken, heyecanlı bir sevinçle...

EMRE - Bir insana bundan daha büyük pislik yapılamaz heralde.

Asiti koltuğa dökmek üzereyken Ercüment telaşla...

ERCÜMENT - Dur!..

EMRE - (Durur) Ne? Nooldu?!.

ERCÜMENT - Ya koltuğu eritirse?..

EMRE - Eritmez oğlum, görmüyo musun deri bu...

Asiti koltuğa dökerken bu kez Kenan'ın sesiyle duraksar...

KENAN - Dur!..

EMRE - Gene ne var be?!.

KENAN - Ben dökeyim mi lan noolur? İntikam için yemin etmiştim.

EMRE - Tamam, al dök hadi...

Kenan asit şişesini alır, büyük bir keyifle koltuğa dökcekken bu kez Beberuhi...

BEBERUHİ - Dur!..

KENAN - (Duraksar) Ne?!

BEBERUHİ - Bakalım duracak mısınız diye merak ettim.

Kenan ürkütücü bir ifadeyle Beberuhi'ye öfkeyle bakarken, Emre sabırsız bir telaşla...

EMRE - (Kenan'a) Oğlum döksene şunu artık.

Yakalanıcaz lan...

Kenan asiti koltuğa dökmeye başlar...

KENAN - Oooh! Artık ölsem de gam yemem...

Kenan asiti koltuğa dökmeye devam ederken, Sebastian koşarak odaya girer ve hiç duraksamadan açık haldeki pencereye doğru giderken...

SEBASTİAN - Deli Bedri geliyo desem ya!..

Sebastian pencereden çıkarken, diğerleri de telaşla onun peşinden gider ve pencereden çıkarlar...

RABARBA - Aha sıçtık!.. Eyvah!.. Kaç abi kaç!.. Çabuk, çabuk!..

En son Beberuhi de çıkar...

Hemen ardından Bedri ve Camcı odaya girerler... İki de pek keyiflidir...

BEDRİ - Gel bakalım camgöz Hüseyin. Bu benden alacağın son haraç olacak.

CAMCI - (Yalandan) İnşallah Bedri Abi.

Bedri masanın arkasına geçer ve koltuğuna otururken...

BEDRİ - Asilere öyle bi ceza vermişim ki artık bırak cam kırmayı, pencereden bakmaya bile cesaret edemezler. Hahaha...

Pencereden içeriye bakmakta olan Hababamcılar'ın kafalarını görürüz. Pervaza tutunmuşlardır...

CAMCI SES - Valla ne diyim, senden korkulur Bedri Abi.

Son karede Bedri'nin oturduğu koltuğu yakın plan görürüz...

BEDRİ SES - Korkulur tabi. Bize haybeden Deli Bedri demiyolar. Hehehe. Buyur, al yüzelli kaymeni.

CAMCI SES - Bereket versiin!..

BEDRİ SES - Gözüne dizine dursuun!..

SAHNE 8 OKUL BAHÇESİ / DIŞ / GÜN

Akşam... Okul çıkışı... Öğrenciler ve öğretmenler okuldan çıkmaktadırlar... Hababamcılar'ın yatakhane penceresinde beklemekte olduklarını görürüz... Derken Sebastian bina kapısından koşarak çıkar ve pencerenin altına gelip, Hababacılar'a.

SEBASTİAN - Efil efil geliyo der mişim!..

Sebastian bir ağacın arkasına saklanırken, Hababamcılar güler ve heyecanlı bir merakla kapıya doğru bakmaya başlarlar... Bedri kapıdan çıkmaktadır... O'nun arkasından gelenlerin gülmekte olduğu görülür... Bedri'nin keyfi yerindedir ve arkasından gelip, gülerken yanından geçenlere o da sırtarak selam vermektedir... Yatakhane penceresinin altında bulunan arabasının yanına giderken Bedri'yi arkadan görürüz; ceketinin alt kısmı ve pantalonu daire şeklinde erimiştir, tanga giymiş olduğu görülmektedir...

Bu sırada fondan neşeli bir darbuka solo başlar...

Arabasının kapısını açarken, yanından geçenlerin fazlaca gülmekte olduğunu farkederek.

Önce kendi üstüne başına, daha sonra "Neye gülüyor bunlar?" diye arkasına dönüp, bakar ve penceredeki Hababamcılar'ı görünce, herkesin onlara güldüğünü zannedip, aklınca dalga geçer...

BEDRİ - Afferim ulan dazlaklar. Sayenizde bütün okul biraz eyllenmiş oldu. Hahaha!..

Hababamcılar'ın da gülmesi üzerine aynı alaycı ifadeyle söylenerek arabasına biner...

BEDRİ - ...Yazık. Bir de gülüyolar pişkin pişkin. Ben olsam intiharın eşiğine gelirdim vallahi. Hehehe!..

Bedri arabasıyla giderken, okul bahçesindekiler ona bakıp gülmeye devam etmekte, o da sırtarak (ve eliyle) onlara selam vermektedir...

SAHNE 9 OKUL - YATAKHAN / İÇ / GECE

Bir önceki sahnedeki darbuka solo devam etmektedir...

İstanbulu Sedat darbuka çalmakta, Dozer göbek atmaktadır...

Diğerleri yataklarında uzanmış -ya da oturmuş- keyifle izlemektedirler...

Darbuka solo biter, Dozer alkışlar arasında yatağına yığılır.

RABARBA - Helal İstanbulu!.. Bravo Dozer!.. Oynak Dozer!..

PSİKO - Allah razı olsun Bedri kardeşimizden. Gene güzel eylendik sayesinde.

ERCÜMENT - Babam diye söylemiyorum, bu kez gerçekten çok güzel madara oldu adamcağız.

EMRE - Eee, öyle her bulduğu modaya uyarsa böyle olur işte.

Gülerler...

EMRE - Ne zaman farketti acaba çok merak ediyorum.

KENAN - İnşallah eve girdikten sonra farketmiştir.

ERCÜMENT - Şimdi yatağına yüzüstü uzanmış, ağlıyodur denyo.

Gülerler... Ercüment endişeli bir ifadeyle devam eder...

ERCÜMENT - ...Bu arada bi de intikam yeminleri ediyodur tabi.

KERMİT - (Daha endişeli) Yarın ağzımıza sışacak.

KENAN - (Keyifle) Ne güzel, işimize gelir.

BEBERUHİ - (Şaşkın) Hakketten mi?..

KENAN - Tabi oğlum, misilleme yapsın ki, bizim de daha büyük bi intikam almak için fırsatımız olsun.

EMRE - (Keyifle) Sonra o bize bi pislik daha yapsın, sonra biz daha iğrenç bişey yapalım...

PSİKO - (Daha keyifli) Bu böyle sonsuza dek sürüp gitsin

Gülerler...

ERCÜMENT - (Hafif endişeli) Hadi yatıp uyuyalım artık lan. Yarın kimbilir ne ceza vericek lavuk. Bari biraz dinlenmiş oluruz.

KENAN - Doğru valla. En kötüsüne hazırlıklı olmak lazım.

Emre kendisine en uzaktaki yatağın arkasında - yerde yatmakta olan Sebastian'a...

EMRE - Sebastian şimdi hiç uğraşamıycam, şu işiği kapatsana be gülüm.

SEBASTİAN - Hay hay, kapatayım gitsin.

Diğerleri yatma hazırlığı yaparken, Sebastian kalkar ve Emre'nin yanına gelip, (Emre'nin hemen yanındaki) düğmeye basarken geçme...

SAHNE 10 OKUL BAHÇESİ / DIŞ / GECE

Yatakhane penceresi genel... Işık söner...

BEBERUHİ SES - Herkese iyi uykulaar!..

Fondan bir horlama sesi duymaya başlarız...

BEBERUHİ SES - İyi uykulaar dedik lan, kereste misiniz?

Fondaki horlama sesine yenileri katılır...

BEBERUHİ SES - Uyudunuz mu lan hakketten?

Işık yanar ve Psiko'nun sakin ama ürkütücü sesini duyarız...

PSİKO SES - Abi şu çay kaşığıını versene!..

BEBERUHİ SES - (Panikle) Kızma Psiko Abi, ben de uyukluyodum zaten.

Işık tekrar söner... Fondaki horlama seslerine yenileri eklenir ve volüm yavaş yavaş artar...

Bir süre sonra gece güne döner; sabah olmuştur... Horlama sesleri devam etmektedir...

SAHNE 11 OKUL - YATAKHANE / İÇ / GÜN

Hababamcılar horlaya horlaya uyumaktadırlar... Ercüment'i yakın görürüz; kan ter içinde uyumakta, sanki kabus görüyormuş gibi mimikler yapmaktadır... Kısa süre sonra fondan kapının sertçe açıldığını duyarız. Hemen ardından Askeri İnzibat Subayı'nın sert sesi...

SUBAY SES - Koğuuuş kaaaalk!

ERCÜMENT - (Panikle uyanır) Haa?!. Ne?!. Annecim!..

Kapıya doğru bakar ve dehşetle irkilir...

ERCÜMENT - ...Aman ya Rabbicim!..

İnzibat Subayı kapının girişinde durmuş, sert bir ifadeyle bakmaktadır... Elinde telsiz vardır...

İçeri dalmış olan inzibat erleri ise uyumakta olan Hababamcılar'ı uyandırmaktadırlar...

AS.İZ. RABARBA - Kalk!.. Kalk!.. Hoop uyanın beyler!..

Hababamcılar uyanmaya başlar... Şaşkındırlar...

HB. RABARBA - Aaaa!.. Bu da nedir?!. Nooluyo yaa?!. Aman diyim?!.

AS.İZ. RABARBA - Kalkın!.. Toparlanın!.. Herkes giyinsin! Çabuk!..

Hababamcılar neye uğradıklarını şaşırılmışlardır...

Subay, telsizle daha üst rütbeli bir başka subayla konuşur...

SUBAY - Toplu halde askerlikten kaçan şahısları yakaladık Komutanım. Tamam.

Telsizden üst rütbeli 2.Subay'ın sert sesi duyulur...

2.SUBAY SES - Getirin. Tamam.

SUBAY - Emredersiniz . Tamam.

2.SUBAY SES - Tamam. Tamam.

SUBAY - Tamam tamam tamam...

Ercüment ağlamaklı bir ifadeyle Subay'a...

ERCÜMENT - Hocam bi saniye yaa, biz daha öğrenci sayılırız...

Subay, Ercüment'i kaale bile almaz ve erlerden birine Ercüment'i işaret ederek...

SUBAY - Şunu susturun. Sonra da kaldırın, giyinsin...

ASKER - Emredersin Komutanım!.. (Ercüment'i

kolundan tutup, kaldırarak) Sus! Kalk! Giyin!

Oyalanma!..

Ercüment telaşla kalkarken, Emre ağlamaklı bir sinirle yanındakilere...

EMRE - Ulan Bedri, yaktın bizi.

BEBERUHİ - (Aynı ifadeyle) Bizi de...

SAHNE 12 OKUL BAHÇESİ / DIŞ / GÜN

Askeri inzibatlar, Hababamcılar'ı büyükçe bir askeri kamyonun arkasına bindirmektedirler...

Hababamcılar'ın arasında henüz tamamen giyinememiş olanlar vardır...

Bu arada diğer öğrenciler, öğretmenler ve Deli Bedri olayı izlemektedirler...

Bedri çok keyiflidir... Yanında durmakta olan öğretmenlere (Kamil, Yusuf ve Niyazi)...

BEDRİ - Hehehe!.. Bizde bu ordu varken memlekete hiç bişey olmaz vallahi arkadaşlar.

NİYAZİ - Amin efemim.

YUSUF - Çok şükür.

Sebastian da Hababamcılar'la birlikte kamyona doğru yürümektedir. Kendikendine...

SEBASTİAN - Allahım nedir bu başımıza gelenler!..

Bedri, Sebastian'ı işaret ederek, Subay'a...

**BEDRİ - Şurdakinin askerlik çağı henüz gelmedi
komutanım. Kendini yaşlı zannediyo gerzek...**

Subay, Sebastian'ın yakınındaki askerlerden birine, Sebastian'ı işaret ederek...

SUBAY - Şunu ayırın!..

**ASKER - Emredersin Komutanım... (Sebastian'ı kolundan
tutup, diğerlerinden ayırır) Ayrıl! Serbestsin!..**

Sebastian daha ağlamaklı... (Bu sahnede Sebastian'ı bir daha hiç görmeyiz)

SEBASTİAN - Allahım nedir bu başıma gelen!..

Kamyona doğru götürülmekte olan Ercüment, ağlamaklı bir sinirle Bedri'ye...

ERCÜMENT - Baba niye yaptın bunu?!

**BEDRİ - Şimdi anlatması uzun sürer evladım. Yemin
töreninde fotoğrafını çekmeye gelirim, o zaman
konuşuruz.**

Hababamcılar ağlamaklı ifadelerle kamyona binerlerken,

Bedri, pencerelere dolmuş halde olayı izlemekte olan diğer öğrencilere...

BEDRİ - Hani tezahürat?!. Hani tezahürat?!.

Öğrenciler ve öğretmenler hep birlikte tezahürata başlarlar...

**KORO - En büyük askerler bizim askerler! En büyük
askerler bizim askerler! En büyük askerler bizim
askerler!**

Hababamcılar ağlayarak kamyona binerlerken, Bedri'nin de tezahürata katıldığını, Yusuf'un bu sestten ürktüğünü, Kamil'in duygulanıp ağladığını, Bayır Niyazi'nin ise dua ettiğini görürüz...

SAHNE 13 ASKERİ KAMYON ARKASI / İÇ / GÜN

Fondan, Özgün Film Müziği'nin askeri bandoyla çalınmış versiyonu...
Askeri kamyonun arkasında oturmakta olan Hababamcılar'ın gözünden,
kamyonun açık kısmını ve arka planda okul binasını - kalabalığı görürüz...
Çerçevenin iki yanında birer askeri inzibat durmaktadır...
Okul binası yavaş yavaş uzaklaşırken, Bedri ve diğerleri kameraya doğru
elsallamaktadırlar...
Araç okul bahçesinden çıkarken, Bacaksız'ın kapının yanında durmuş gülmekte
olduğu görülür...
O da kameraya doğru elsallayarak...

**BACAKSIZ - Hihehehe! Hayırlı teskereler!.. Genel
Kurmay Başkanım'a selam söyleyin. Hihehehe!..**

Hababamcılar askeri kamyonun arkasında karşılıklı oturmaktadırlar...
Berbat bir haldedirler...

**KENAN - Adi Bedri, resmen ispiyon etmiş bizi.
ERCÜMENT - Demek saçlarımızı o yüzden kestirdi
alçak. Meğerse askere gönderecekmiş...
EMRE - Bu kadar ileri gidebildiğine inanamıyorum.
BEBERUHİ - (Gülerek) Onaltı ay sonra okkalı bi intikam
alırız artık dimi lan?!.**

Kenan ağlamaklı bir ifadeyle yutkunarak...

**KENAN - Onaltı ay mı?!.
BEBERUHİ - Yoksa onsekiz miydi?**

Kenan ve diğerleri ağlamaya başlarlar...

Ercüment ağlamaya devam ederek, kamyonun girişinde durmakta olan askerlerden
birine...

**ERCÜMENT - Asker Abi nereye götürüyorsunuz bizi?
ASKER - Adam etmeye...**

Ercüment ve diğerleri daha çok ağlamaya başlarlar...

SAHNE 14 OTOYOL / DIŞ / GÜN

Fondan bir önceki sahnedeki müzik ve Hababamcılar'ın ağlama sesleri devam eder... Önde Subay'ın ve askerlerin bulunduğu diğer araç, hemen arkasında ise Hababamcılar'ın bulunduğu kamyon, askeri bölge boyunca uzanmakta olan şehirlerarası yolda ilerlemektedirler... Derken nizamiye görüntüye girer... Araçlar nizamiyenin kapısından askeri bölgeye girerler...

SAHNE 15 KARARGAH BİNASI ÖNÜ / DIŞ / GÜN

Fondan bir önceki sahnedeki müzik ve Hababamcılar'ın ağlama sesleri devam eder... Er Dursun'un gözünden, askeri araçların karargah binası önüne gelişini görürüz... Araçlar Dursun'un yanında durur... Subay arabadan inip, giderken, kamyonu işaret ederek Dursun'a...

SUBAY - Sabit'e götür. Gereğini yapın...

DURSUN - Emredersin Komutanım!..

Kamyonun arkasından önce askerler iner, sonra Hababamcılar'a inmeye başlar... Kamyondan inenler şaşkın ve ürkek ifadelerle etrafa bakınırlarken yanlarına Dursun gelir...

DURSUN - İkili sıra olun bakem!..

Hababamcılar şaşkın bir telaşla ikili sıra olurlarken, Sebastian'ın kamyonun altından çıktığı ve sıraya geçtiği görülür... Dursun bunu görmüştür...

DURSUN - Aha! Kaçak var!.. (Askerlere) Tutun şunu!

Tutun!..

Askerler, Sebastian'ı iki kolundan yakalarlar... Sebastian yalvarırcasına, askerlere...

SEBASTİAN - Noolur tutmayın abi. Ben de ekiptenim...

DURSUN - (Askerlere) Nöbetçi Subayı'na götürün.

Deyin, "Kaçak girmiş, naapalım?"

Askerler Sebastian'ı götürürlerken Hababamcılar kamyondan inmeye devam etmektedirler...

Dursun, kamyondan yeni inenleri sıraya sokmaya çalışmaktadır...

DURSUN - Sıraya geçin!.. Sıraya geç hemşerim!.. Sen de geç!.. Geç, geç, geç!..

Sıranın önüne geçer ve eliyle kendisini takip etmelerini işaret ederek...

DURSUN - Haydi bakem, takılın peşime!.. Sırayı bozmayın!..

Hababamcılar, Dursun'un peşinden giderken, meraklı ve endişeli ifadelerle etrafa bakınmaktadırlar.

Derken yanlarından koşmakta olan bir takım asker geçer. Önlerinde Takım Çavuşu vardır... Birağızdan bağırmakta, sert ifadelerle ileri doğru bakmaktadırlar...

AS. KORO - Her şey vatan için!.. Her şey vatan için!.. Her şey vatan için!..

SAHNE 16 MALZEME DEPOSU / İÇ / GÜN

Sabit masasında oturmuş, bir yandan Kumsal okumakta, bir yandan da sakın sakın cep telefonuyla konuşmaktadır... Masanın üzerinde Gala, Şamdan, Dolçe, vb... magazin dergileri durmaktadır...

SABİT - ...Bırak şimdi budunu yiyim ayaklarını Nuri Abi. Mallar nerde diyorum sana? (es) Sakın bi daha bana "bugün yarın gelir" deme Nuri Abi!.. (es) Çünkü dün de "bugün yarın gelir" demiştin, dün bugün oldu hala gelen giden yok. Şimdi yarın arıycam, gene "bugün yarın gelir" diyeceksin...

Bu sırada kapı açılır ve önde Dursun, arkasında Hababamcılar içeri girerler...

DURSUN - Bunlar yeni geldi Sabit Abi.

Sabit eliyle beklemelerini işaret ederek telefonla konuşmaya devam eder...

Bu sırada bir yandan da, aval aval etrafa bakınan Hababamcılar'ı süzmektedir...

SABİT - ...Bak Abi güzel gülüyorsun da, müşteri bir haftadır kontür kontür diye inliyo o noolucak Nuri Abi? Biraz ayıp olmuyo mu sence de?..

Sayfa çevirerek dergi okumaya devam eder... Gayriihtiyari...

**SABİT - ...Üff! Amma kilo almış lan bu kızcağz...
(Telefona) Sana demedim Abi. (es) Ne biliyim, yüzelli, ikiyüzbin göndersen şimdilik beni keser. (es) Tamam, yüzbin olsun. (es) Gerek yok, asistanımı gönderir aldırırım. (es) Sağolasın. Hadi öpüyorum seni. Bay...**

Telefonu kapatır ve masanın üzerine koyarken gayriihtiyari mırıldanır...

SABİT - ...Şerefsizipne!..

Tesbihini çıkarır ve seri bir şekilde çevirerek, Hababamcılar'ı tekrar süzmeye başlar...

DURSUN - Bunlar ekistradan çıktı Sabit Abi.

Sabit hafif alaycı bir tebessümle...

SABİT - ...Bakaya mısınız lan siz?

BEBERUHİ - Hayır, Fenerbahçeliyiz.

Sabit parmağıyla gelmesini işaret eder...

SABİT - Yaklaş bakim. Adın ne senin?

Beberuhi, Sabit'in masasına yaklaşarak...

BEBERUHİ - Ruhi. Ama dostlarım kısaca Beberuhi der.

SABİT - Ekibin salağı sensin yani?

Herkes gülünce Beberuhi yüz bulur ve salak salak sırtarak masanın kenarına oturur...

**BEBERUHİ - Eh, öyle de denebilir. (Etrafa bakınarak)
Güzel ofismiş. Senin mi?..**

SABİT - Yok, ordunun...

Elindeki tesbihle Beberuhi'nin kışına fiske atar... Hafif sert ve imalı...

SABİT - ...Masa da ordunun masası...

Beberuhi ürkek bir ifadeyle kalkarken, Sabit biraz daha sertçe ve imalı devam eder...

**SABİT - ...Şu saatten itibaren sen de ordunun malısın.
Bilmem anlatabildim mi?..**

Beberuhi artan bir korkuyla, yutkunarak...

**BEBERUHİ - Hem de süper anlattınız Albayım.
SABİT - (Tebessümle) Ne albayı lan. Geç yerine... Yedi senedir burdayım ben daha Albay göremedim...**

Beberuhi panikle diğerlerinin yanına giderken, Ercüment telaşla yanındakilere...

ERCÜMENT - Duydunuz mu lan, yedi senedir askermiş lavuk.

KENAN - (Ağlamaklı) Bittik oğlum biz.

EMRE - Burda yaşlanıcaz.

Sabit masanın üzerinden yeni bir magazin dergisi alır ve açarken...

SABİT - Dursun, ne duruyosun oğlum, cep telefonlarını toplasana.

Dursun, Hababamcılar'ın yanına gelerek...

DURSUN - Hadi bakem pambuk eller cebe!..

Hababamcılar cep telefonlarını çıkarıp Dursun'a vermeye başlarlar... Sedat darbukasını verir...

Dolabın kapağı açıldığında içeride bir sürü cep telefonu, fotoğraf makinesi, walkman ve benzeri kişisel elektronik alet olduğu görülür... Sabit cep telefonlarını dolabın içine koymaya başlar...

Ercüment parmak kaldırarak...

ERCÜMENT - Bişey sorucam Sabit Abi.

SABİT - Sor bakım.

ERCÜMENT - Şimdi sen bizim telefonları aldın ya.

Sabit dolabın kapağını kapatır ve kitlerken...

SABİT - Eee?

ERCÜMENT - Telefon etmemiz gerekirse ne halt edicez? Yani ayıptır sorması.

SABİT - Nizamiyede arkesönlü var, ordan edersin.

BEBERUHİ - Mesaj da çekiliyo mu bu ankastreden?

SABİT - Tabi, fotoğraf da çekiliyo.

BEBERUHİ - Hakketten mi? Renkli mi?

Diğer Hababamcılar'la birlikte Sabit ve Dursun da gülerler... Ortam biraz yumuşamıştır...

DURSUN - Resmileri veriyim mi Sabit Abi?

SABİT - Yok verme, böyle palyanço gibi dolaşsınlar...

DURSUN - (Ciddiye alır) Harbi mi?..

Sabit, Dursun'a eliyle gitmesini işaret ederek, ayaklarını masanın üzerine uzatır ve dergi okumaya devam eder...

SABİT - Lan oğlum geyik yapma benle... Hadi ikileyin, işimiz gücümüz var...

Dursun, Hababamcılar'a eliyle gelmelerini işaret ederek, elbise tezgahının arkasına geçer...

DURSUN - Gelin hele...

Ve tezgahın üzerine, postalları yan yana dizmeye başlar...

DURUN - ...Alın bakem, bunlar postallar...

EMRE - Benimki kırkbeş numara olucak hocam.

DURSUN - Hepisi kırkbeş numara zaten, al birini.

ERCÜMENT - Ama benim ayağım kırkiki numara.

DURSUN - Bi haftaya kalmaz kırkbeş olur o merak

etme...

Hababamcılar şaşkın ve endişeli ifadelerle postallarını alırken, Dursun arkasındaki dolaptan asker giysilerini çıkarmaya başlar... Bu sırada Sabit dergiye bakmaya devam ederek...

SABİT - Alara Şerbetçi'yle Burçin Terso barışmışlar lan

Dursun.

DURSUN - Hee, biliyom. Okudum...

Giysileri tezgahın üzerine koyarak...

DURSUN - ...Aha bunlar pantollar, bunlar da göynekler...

Emre gömleklerden birini alıp üstüne tutar ve beğenmemiş bir ifadeyle...

EMRE - Bunun başka rengi yok mu?

DURSUN - (Alaycı) Pembe var idi, taze bitti...

Diğerleri gülerken, Dursun tezgahın üzerine kepleri koyar...

DURSUN - ...Keplerin içine adınızı yazın...

PSİKO - Palaska olayına da giricez mi baba?..

Dursun kemerleri de tezgahın üzerine koyarak...

DURSUN - Al sana palaska.

Psiko palaskalardan birini alır ve fetişist bir keyifle...

PSİKO - Vaaay!.. (Dursun'a) Kasatura filan da veriyom musunuz?

DURSUN - (Alaycı) Yok, elektrikli testere dağıtıyoz...

Diğerleri gülerken, Dursun, soyunma odasının kapısına gelir ve eliyle girmelerini işaret ederek...

DURSUN - ...Hadi bakem, geçin içeri giyinin.

Hababamcılar ellerinde asker giysileriyle odaya girerlerken, Emre, merakla Sabit'e...

EMRE - Giyindikten sonra naapıcaz Sabit Abi?

Sabit dergiye bakmaya devam ederek...

SABİT - Kafanıza göre takılın. Bugün serbestsiniz...

Emre ve diğerleri soyunma odasına girerlerken keyiflidirler...

Dursun kapının girişinde durmuş, Hababamcılar'ı odaya sokmaktadır...

DURSUN - Sallanmayın bakem! Hadi! Çabuk giyiniyorsunuz.

Bu sırada Sabit yine dergiden bakarak...

SABİT - Lan Dursun, bil bakim Melisa İbrikçi kimlen çıkıyomuş?

DURSUN - Nusret Holdenberg'len.

SABİT - He yaa. Angut bu kız.

SAHNE 17 MALZEME DEPOSU ÖNÜ / DIŞ / GÜN

Deponun kapısı açılır, Hababamcılar birer ikişer ve ürkek adımlarla dışarı çıkıp, ne yapacaklarını bilemeyen bir halde etrafa bakınmaya başlarlar... Üstlerinde resmi giysiler ve başlarında kepleri vardır... Derken sınıfın azılları da dışarı çıkar...

ERCÜMENT - Vay be. Bu askerlik zannettiğimiz kadar zor bişey değil galiba lan, dimi?

EMRE - Tabi oğlum, bu işler böyle. Bütün ızdırabı başlayana kadardır...

KENAN - Bu Sabit Abi de güzel bi insana benziyo.

PSİKO - (Takdirle) Evet. Manyağın teki...

Emre, depodan çıkmakta olan diğer Hababamcılar'a...

EMRE - Bugünlük mesai bitti arkadaşlar. Kafanıza göre takılın. Akşama gene burada buluşuruz...

Diğerleri ikişerli üçerli gruplar halinde ve neşe içinde, değişik yönere giderlerken, sadece Dozer bizimkilerin yanında kalmıştır. Onlar konuşurken Dozer (çok acıkmış olduğu bellidir) sürekli lafa girer ama kimse onu kaale almaz...

KENAN - Eee biz naapıyoruz beyler?

DOZER - Yemek yiyelim mi?..

ERCÜMENT - (Kenan'a) Canımız ne isterse onu yapıyoruz anam. Sabit Abim'i duydun, bugün serbestiz...

KERMİT - Harbiden mi?.. Taksim'e gidelim mi? Karı kız bakarız...

DOZER - Harika! Yemek de yeriz.

ERCÜMENT - (Kermit'e) Çüş ne Taksim'i lan? Serbestiz dediysek o kadar da değilizdir heralde.

EMRE - Ben de sanmıyorum... Hem şimdilik buralarda takılsak daha iyi olur.

Dozer yine birşey söyleyecek olur, ancak belli ki açlıktan konuşacak hali kalmamıştır.

O acıklı bir ifadeyle midisini tutarken, Ercüment, diğerlerine...

ERCÜMENT - Gidip bişeyler mi yesek acaba?

Dozer aşırı bir sevinçle Ercüment'e bakar ve fakat birşey diyemeden düşüp, bayılır... Diğerleri şaşkınca Dozer'e bakarlar... Beberuhi alaycı bir ifadeyle güler...

BEBERUHİ - Anaaa! Yemek lafını duyunca sevinçten bayıldı mandakasa!..

SAHNE 18 SUBAY ORDUEVİ - YEMEK SALONU / İÇ / GÜN

Yemek salonunun kapısı yakın açarız...

Hababamcılar kendi aralarında konuşarak içeri girerler; önde Emre, Ercüment, Beberuhi ve Kermit vardır. Arkada ise Kenan ve Psiko, Dozer'in koluna girmişlerdir...

EMRE - Oh be niyayet lokantayı bulduk.

KENAN - Dayan kız Dozer. Geldik...

Gülerler... Bu sırada salonu genel görürüz; masalarda çeşitli rütbelerde subaylar oturmaktadır

ve şaşkınlığın verdiği ifadesizlikle (beton gibi) bizimkilere bakmaktadırlar...

ERCÜMENT - Açlıktan ölüyorum lan. İnşallah yemekler güzeldir.

EMRE - Delisin, askeriye yemekleriyle meşhurdur oğlum. Lezzetlidir, porsiyonlar büyüktür...

Psiko, Dozer'in oturmasına yardımcı olurken, Kenan da oturur ve tamamlarcasına...

KENAN - Üstelik beleştir. Hehehe... Benim Teyzoğlu 50 kilo gittiymi askere, döndüğünde 100 kiloydu.

BEBERUHİ - Niye, yanında arkadaşıyla mı dönmüş?..

Gülerler... Bu arada Psiko, iki subayın oturmakta olduğu yan masadaki sandalyelerden birini alarak, subaylara.

PSİKO - Mersi...

Psiko masaya otururken, diğerleri yemek hazırlıkları yapmaktadırlar; peçeteler açılır, bardaklara su koyulur vs... Bu sırada Emre garsonlara doğru, gayriihtiyari elini kaldırarak...

EMRE - Garson! Menü versene be anam!.. (Tekrar masaya dönerek) Ne yiycen Dozer?!.

Dozer masadaki ekmek sepetine elini daldırır ve ekmeklerin tamamını alarak...

DOZER - Ne varsa...

Gülerler... Ercüment salona gözgezdendirir, subayların kendilerine bakmakta olduğunu farkeder ve gülerek masadakilere...

ERCÜMENT - Oğlum Dozer'i görünce adamların iştahı kaçtı lan.

Diğerleri de subaylara bakar ve gülerler... Ercüment, Dozer'e dönerek...

ERCÜMENT - ...Yavaş ye ayu. Yemeğe de yer kalsın.

Gülerler... Yakın planda Emre, söylenerek garsonlara doğru döner ve elini kaldırarak seslenir...

EMRE - Buranın da servisi ağırımı haa... Garsoon!..

Ve masanın yanına gelmiş olan iki askeri inzibatla burun buruna gelmiştir...

Fakat onları garson zannedip, devam eder...

EMRE - Baba menü vericen mi be. Açlıktan gebermek üzereyiz.

Askerlerin buz gibi bakmaya devam etmesi üzerine durumda bir gariplik olduğunu farkeder

ve fakat gayriihtiyari konuşmaya devam eder...

**EMRE - ...Ya da boşver menüyü. Sen yiyecekleri say,
biz acilen seçelim.**

Askerlerin aynı ürkütücü ifadeyle bakmaya devam etmesi üzerine bizimkilerde nihayet jeton düşer. Salona gözgezdendirirler ve yemek yiyenlerin subay olduğunu farkedirler...

PSİKO - Bu kötü oldu işte...

Beberuhi ise herşeyden habersiz, garson zannettiği inzibatlarla iletişim kurmaya çalışmaktadır...

BEBERUHİ - Lavabo ne tarafta acaba?..

Askerlerin aynı ürkütücü ifadeyle bakmaya devam etmesi üzerine...

BEBERUHİ - ...Peki kolanyalı mendil var mı?..

Ağlamaklı ifadelerle bakmakta olan diğerlerine dönerek, kısık sesle...

**BEBERUHİ - ...Oğlum çaktırmayın da, bu garsonlarda
hafif bi bönlük var galiba lan...**

SAHNE 19 ER GAZİNOSU ÖNÜ / DIŞ / GÜN

Sabit önde, Hababamcılar arkasında yürümektedirler...

**SABİT - (Sinirle) Lan oğlum kafayı mı yediniz, ne işiniz
var orduevinde be?!**

**ERCÜMENT - Ordu lafını görünce, üstümüze alındık
Sabit Abi.**

**EMRE - Bi de sen kafanıza göre takılın demiştin ya, ona
istinaden.**

**SABİT - Gülüm ben ne bileyim sizin orduevine
takılacağınızı...**

**KENAN - Buralarda nereye takılabiliriz peki? Yani
problem çıkarmadan...**

Bu sırada er gazinosunun önüne gelmişlerdir... Sabit kapıyı açar ve içeri girerken...

SABİT - Buyur, buraya...

Hababamcılar durur ve kapıdaki “Er Gazinosu” yazısını görünce, sevinirler...

KERMİT - Aha, yaşadık!..

ERCÜMENT - Vay bee. Adamlar gazino bile yapmışlar.

KENAN - Şansa bak. Biz sivilde gidemiyoduk gazinoya lan.

BEBERUHİ - (Endişeli) İnşallah garsonlar aksi değildir...

Gülerler... Ve neşe içinde içeri girerlerken keseriz...

SAHNE 20 ER GAZİNOSU / İÇ / GÜN

Hababamcılar keyifle içeri girerler...

En öndeki Ercüment, bir iki adım attıktan sonra içeriyi görür ve dehşetle irkilip, hızla geri döner...

Ercüment’in kendilerine çarpmasıyla gülüşmeyi kesen diğerleri de gazinoya bakar ve aynı dehşetli ifadeyle irkilirler...

RABARBA - Allahım!.. Bu ne lan?! Oyyy!..

Sigara dumanıyla sislenmiş gazinoyu genel görürüz; içerisi askerle doludur. Yukarıda duran, büyükçe bir elevizyona doğru oturmuş, bağırıp çağırmakta, arada birbirlerine küfür edip, kesme şeker, kep, çay kaşığı filan fırlatmaktadırlar... Bu arada televizyonun sesi o kadar açıktır ki görüntüdeki insanların söyledikleri kesinlikle anlaşılmamaktadır...

İlerde çay ocağını ve kantini görürüz. Dursun’un askerlere çay vermekte, Sabit ise kantin tezgahının arka tarafına geçmektedir... Dursun, bizimkileri görünce sevinir ve eliyle gelmelerini işaret ederek.

DURSUN - Lan çemişler!.. Gelin hele, tam vaktinde

geldiniz...

Salondaki askerler birden susar ve kapı girişindeki Hababamcılar’a bakmaya başlarlar...

Sadece televizyonun bangır bangır sesi kalmıştır...

Kapı girişinde durmakta olan Hababamcılar'ı görürüz. Ürkek bir koyun sürüsü gibi birbirlerine sokularak beklemektedirler... Bu kez Sabit çağırır...

SABİT - Oğlum gelsenize lan!.. Ne bakıyosunuz güvercim gibi?!

Hababamcılar ürkek adımlarla ve sürüden kopmamaya çalışarak kantine doğru giderlerken, diğer askerler bunlara iş buyurmaya başlamışlardır...

RABARBA - Artiiz! Bi çay getirsene bana!.. İki de buraya, biri açık olsun!.. Hüoop Kepçee! Bi tost yap bakiim. İyi pişsin!.. Şişman! Bana bi gofret kap gel be abisi!.. Buraya da su verin lan kuruduk!..

Hababamcılar'ın acıklı ifadelerinde keseriz...

SAHNE 21 ER KOĞUŞU / İÇ / GECE

Büyük ve uzun bir er koğuşu... Uyumakta olan çeşit çeşit asker manzaraları... Koğuşun en sonundaki bölümde Hababamcılar'ı görürüz. Perişan halledirler; yataklarına oturmuş ya da uzanmış halde inlemekte, her biri ayrı bir yerini ovuşturup durmaktadır...

Kenan, yatağının duvarına bir çentik atmaktadır... Hafif kısık sesle konuşurlar...

KENAN - Şafak kaç gündü lan bizim?!

PSİKO - Dörtüzyetmişaltı.

KENAN - O-hooo! Biz zaten ölmüşüz ki. Haybeye cançekişiyoruz...

Gülerler... Ve hemen ardından fondan diğer askerlerin sinirli sesi...

1.ASKER SES - Susun uleaan!..

2.ASKER SES - Konuşmayın hemşerim! Bak sıçacam haaa!..

3.ASKER SES - Küfretmeyin uleaan!..

4.ASKER SES - Bağırmayın uleaaan!..

5.ASKER SES - Lan hemşerim bi sus bak!..

6.ASKER SES - Lanlı manlı konuşmayın uleaaan!..

Hababamcılar korkudan büzülmüştür. Kendi aralarında daha kısık sesle konuşmaya devam ederler.

EMRE - Hadi uyuyalım artık lan. Başımıza iş alıcaz.

KERMİT - Bu saatte uyunur mu lan, tavuk gibi?

ERCÜMENT - Oğlum bak konuşmayın, sese geliyolar bak!..

Ve hemen ardından fondan yine diğer askerlerin sinirli sesi...

1.ASKER SES - Susun uleaaan!..

2.ASKER SES - Konuşmayın hemşerim! Bak sıçacam haaa!..

3.ASKER SES - Küfretmeyin uleaaan!..

4.ASKER SES - Bağırmayın uleaaan!..

5.ASKER SES - Lan hemşerim bi sus bak!..

6.ASKER SES - Lanlı manlı konuşmayın uleaaan!..

Hababamcılar yattıkları yerde biraz daha büzülerek ve esneyerek uyuma pozisyonuna geçerler...

Ve tam uyumak üzeredirler ki fondan sertçe açılan kapının sesiyle irkilirler...

Demir Çavuş kapının girişinde durmuş, bağırmaktadır...

DEMİR - Koğuuuuş! Kaaaaalk!..

Hababamcılar şaşkın ve ağlamaklı ifadelerle Demir'e doğru bakarlarken keseriz...

SAHNE 22 İÇTİMA ALANI / DIŞ / GÜN

İçtima alanı genel... Askerler takımlar halinde sıralanmışlardır...

En sondaki takım Hababam Sınıfı'dır...

Demir Çavuş, elleri belinde durmuş, sertçe Hababamcılar'a bakmaktadır...

Kısa süren bir bekleyişin ardından, sertçe konuşur...

DEMİR - Demek, askerden kaçmak için liseyi bitirmeyen şahıslar sizsiniz?.. Sadece mide bulandırıcı değil, aynı zamanda utanç verici bir durum. Yerinizde olmak istemezdim...

Ercüment hafif endişeli bir ifadeyle yanındakilere...

ERCÜMENT - Bizim patron buysa var ya yandık demektir.

EMRE - Bişey olmaz lan korkma. Efendi bi çocuğa benziyo.

BEBERUHİ - (Gülerek) Evet, ayvayı yedi!..

DEMİR - Evet, yerinizde olmak gerçekten istemezdim, çünkü takım çavuşunuz benim... Adım Demir. Soyadım İçbükey. Yorulan ya da acıkan bir insan değilimdir. Ayrıca kesinlikle üşümem ve uyumam...

KENAN - (Endişeli) Aha herif android çıktı!..

DEMİR - ...Karşımdaki de bana öyle davransın isterim. Yorulandan, acıkandan, üşüyenden ve uyuyandan nefret ederim.

BEBERUHİ - (Endişeli) Ayvayı yedik!..

EMRE - (Daha endişeli) Çocuk orjinal bi manyak.

PSİKO - (Takdirle) Afferim...

Bu sırada Ercüment, çerçeve dışına bakarak, şaşkınca...

ERCÜMENT - Aaa, Sazan Kamil değil mi lan bu?

Diğerleri de şaşkınca aynı yöne bakarlar...

RABARBA - Aaaa!.. Bu ne yaa?!. Haydaa?!.

Sazan Kamil'e benzemekte olan Kamil Astsubay'ın geldiğini görürüz...

Demir onu görünce döner ve selam vererek...

DEMİR - ...Yüzkırkaltıncı takım, kırk mevcuduyla emir ve görüşlerinize hazırdır Komutanım!..

Kamil de ona selam verir ve hafif ekşi bir suratla Hababamcılar'a bakarak...

KAMİL - Askere gelmemek için lise sıralarını fuzuli yere işgal edenler bunlar mı?..

DEMİR - Evet komutanım.

Kamil acıyan bir ifadeyle Hababamcılar'ı süzerek...

KAMİL - Tembellik ve korkaklık bir insanın başına gelebilecek en büyük musibetlerdir... Ama merak etmeyin evladım, hepiniz iyileşeceksiniz.

Ercüment artan bir şaşkınlıkla yanındakilere...

ERCÜMENT - Lan oğlum, bunun sesi de aynı.

KENAN - Şansa bak. Sazan Hoca'nın ruh ikizini bulduk.

Gülerler...

PSİKO - Hatta yuh ikizini bulduk da denebilir.

EMRE - Vay be. İnsanlar harbiden çift yaratılıyo demek

ki.

Beberuhi çerçeve dışına bakarak, hafif şaşkınca...

BEBERUHİ - Bu kaç kişi için geçerli acaba?

EMRE - (Beberuhi'ye dönerek) Ne diyosun lan?

Beberuhi başıyla çerçeve dışını işaret edince, o yöne bakarlar ve şaşkın bir dehşetle...

RABARBA - Oha!.. Çüş!.. Yuh!..

ERCÜMENT - Anaa!.. Nooluyo yaa?!.

Deli Bedri'nin aynısı bir subay, kendi kullandığı, üstü açık bir jiple bizimkilere doğru gelmektedir... Yanında ise Niyazi Bayır'ın aynısı bir Astsubay vardır...

Kamil ve Demir, Bedri'nin geldiğini görünce hazırola geçerler ve selam verirler... Jip durur...

KAMİL - Günaydın Komutanım.

Bedri ve Niyazi de onlara selam vererek, jipten inerler...

BEDRİ - Günaydın Astsubayım. (Bizimkilere bakar)

Bunlar mı?

KAMİL - Evet efemim.

Niyazi ayıplayan ve aşağılayan bir ifadeyle Hababamcılar'a bakarak söylenir...

NİYAZI - Yazıklar olsun...

Bedri de aşağılayan ve soğuk bir ifadeyle Hababamcılar'ı süzmeye başlar...

Hababamcılar şaşkınlık içerisinde... Ercüment şaşkınca mırıldanarak yanındakilere...

ERCÜMENT - Oğlum bu ne lan, şaka filan mı?!.

EMRE - Bilmiyorum abi. Çok acayip şeyler olmaya başladı.

BEBERUHİ - Ben korkuyorum.

BEDRİ - Demek askerden kaçan serseriler sizsiniz?!.

ERCÜMENT - Ne serserisi yaa?!. Tanımadın mı babacım, biziz?!.

BEDRİ - Babacım ne demek zevzek?!. (Demir'e) Bunlara rütbeleri öğretmedin mi Çavuş?!.

DEMİR - Henüz vakit bulamadım komutanım.

BEDRİ - Çabuk öğret. Bi daha böyle bi laubalilik görmek istemiyorum.

Ercüment sıradan çıkar ve gülererek, Bedri'ye doğru yaklaşır...

ERCÜMENT - Baba valla çok komik olmuşsunuz haa.

Hehehe. Ne yalan söylüyüm, bi ara harbiden yutuyoduk... (Hababamcılar'a) Dimi lan?!.

Bedri, Kamil, Niyazi ve Demir buz gibi ifadelerle Ercüment'e bakmaktadırlar...

Ercüment sırtmaya devam ederek, bıkkınca...

ERCÜMENT - Hadi uzatmayın artık daa. Tamam, eyelendik işte.

Bedri aynı soğuk ifadeyle...

BEDRİ - Adın ne senin asker?!.

Ercüment alaycı bir sinirle...

ERCÜMENT - Semiramis!.. Baba dalga mı geçiyosun sen benle ya?!.

Bedri, Ercüment'i ensesinden sertçe tutar ve yerine götürürken, sakın ama sert bir ifadeyle...

BEDRİ - Semiramis bak evladım, şimdi beni iyi dinle. Bir, bana komutanım diyeceksin, baba değil. İki, soru sorulmadan konuşmayacaksın. Ve üç, çağırılmadan gelmeyeceksin... Anlaşıldı mı?..

Ercüment yine bıkkınca sırtarak söylenir...

ERCÜMENT - Hey Allahım yaa!..

BEDRİ - (Çok sert) Anlaşıldı mı diyorum asker?!.

Ercüment tırsar ve korkuyla yutkunarak...

ERCÜMENT - A-anlaşıldı komutanım!..

Bu sırada fondan (uzaktan) bir düdük sesi duyulur...

NİYAZİ - (Bedri'ye) Komutan geliyo Komutanım!..

Bedri telaşlıca Kamil ve diğerlerinin yanına gelir. Hazırol pozisyonuna geçerler...

ERCÜMENT - (Diğerlerine) Kafa buluyolar oğlum bizle

valla bak.

Bedri, Ercüment'i kastederek yanındaki Niyazi'ye...

BEDRİ - Susturun şunu!..

NİYAZİ - (Kamil'e) Susturun şunu!..

KAMİL - (Demir'e) Sustur şunu!..

Ve Demir de Ercüment'e döner ve parmağıyla sus işareti yaparak, sertçe

DEMİR - Şşşşt!..

General'in makam arabası görüntüye girip, durur ve arka cam yavaşca inmeye başlar...

Arka koltukta oturmakta olan General'in de Güdük Necmi'nin aynısı olduğu görülür...

Bedri ve diğerleri General'i selamlarken, Hababamcılar şaşkınlık içerisinde gülmeye başlarlar...

ERCÜMENT - Aha işte. Dedim size oğlum. Hepsini Güdük Abi tezgahlamış...

Hababamcılar gülerek General Necmi'ye el sallamaya başlarlar...

**RABARBA - Necmi Abi!.. Hahaha!.. Tebrik ediyoruz
abi!.. Araba güzelmiş!..**

Demir panikle Hababamcılar'ı susturur...

DEMİR - Şşşt!.. Manyaklaşmayın!.. Susun!

Biraz uzakta olduğu için Necmi Paşa bizimkilerin ne dediğini duymaz...

Şaşkın bir ifadeyle Hababamcılar'ı, hafifçe selamlar... Bedri'ye...

NECMİ - Disiplin problemi olan çocuklar bunlar mı?..

BEDRİ - Evet Komutanım!..

NECMİ - Belli oluyo...

Kendisine elsallayan, imalı imalı kaş göz yaparak sırttan Hababamcılar'ı biraz daha süzer...

NECMİ - ...İlk defa general görüyorlar heralde...

**BEDRİ - Biraz şaşkınlık Komutanım. Az önce de bi
tanesi bana baba dedi.**

NECMİ - (Tebessümle) Adam edebilecek miyiz peki?..

BEDRİ - Kesinlikle Komutanım!..

NECMİ - E hadi bakalım. Allah kolaylık versin.

Arabanın camı yine yavaşca kapanırken, Bedri ve diğerleri Necmi Paşa'ya selam verirler...

BEDRİ - Sağolun Komutanım!..

Necmi Paşa'nın arabası ağır ağır giderken, Bedri, Kamil'e döner ve Hababamcılar'ı işaret ederek...

**BEDRİ - Bu zirzoplar sana emanet Kamil Astsubayım.
Ne gerekiyorsa yapılınsın.**

KAMİL - (Selam verir) Emredersiniz...

Bedri ve Niyazi jipe doğru giderken, Kamil, Demir'e döner...

**KAMİL - ...Arkadaşlardan sen sorumlusun Çavuş. Önce
şöyle bi koştur da biraz açılınsınlar.**

DEMİR - (Selam verir) Emredersiniz Komutanım!..

(Hababamcılar'a dönerek, sertçe) Dikkat! Hazrol!..

Hababamcılar telaşla hazırol pozisyonuna geçerlerken Demir koşmaya başlar...

DEMİR - ...Koş!.. Sol!.. (es) Sol!.. (es) Sol!.. Sağ!.. Sol!..

Hababamcılar da koşarak Demir'in peşinden giderler...

Bu sırada Bedri ve Niyazi jipe binmektedirler. Niyazi çerçeve dışına bakarak, Bedri'ye...

NİYAZİ - Binbaşı geliyo Binbaşım...

Bedri o yöne bakar ve hafif heyecanla irkilir...

Özel Efekt : Yavaş Çekim... Fondan Harbiye Marşı'nın, kemanlı -duygusal- versiyonu...

Bir askerin kullandığı ve Zehra Binbaşı'nın bulunduğu jip, görüntüye girer ve bizimkilerin önünden geçip giderken, Bedri ve Zehra'nın birbirlerine selam verdikleri görülür...

Zehra'nın jipi uzaklaşırken, Bedri selam vermeye devam ederek arkasından bakakalmıştır...

SAHNE 23 EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Eğitim alanında her zamanki yoğunluk vardır; askerler takımlar halinde ve birağızdan (her takım farklı bir) tempo tutarak koşmaktadırlar...

Kısa süre sonra Demir Çavuş koşarak görüntüye girer. Yüksek sesle tempo tutmaktadır...

DEMİR - Her şey vatan için!.. Her şey Vatan için!..

Derken Hababamcılar da görüntüye girer. Demir'in peşisıra, perişan bir halde koşmaya ve yüksek sesle tempo tutmaya çalışmakta, ancak her ikisini de başaramamaktadırlar... En iyi durumda olan en önde koşmakta olan Psiko, en acıklı halde olan ise en arkadaki Dozer'dir...

HABABAM KORO - Her şey vatan için!.. Her şey Vatan için!.. Her şey vatan için!..

Tel örgülerin ardındaki sivil alanda, nizamiyeye doğru yürümekte olan Ceylan'ı görürüz.

Elinde eski model, karakteristik bir sefer tası vardır...

Derken Demir Çavuş karşı yönden koşarak ve bağırarak görüntüye girer.

DEMİR - Her şey vatan için!.. Her şey...

CEYLAN - Günaydın Demir Abi.

DEMİR - Günaydın Küçük Hanım vatan için! Her şey vatan için!.. Her şey vatan için!..

Derken Hababamcılar da görüntüye girerler... Ceylan'ı ilk gören en öndeki Psiko'dur. Diğerlerine.

PSİKO - Dışarıdan pespembe bişey geçiyolar lan!..

Hababamcılar, Ceylan'a şaşkınca bakarak, yanından geçip giderlerken, kendi aralarında konuşurlar.

KENAN - Oyyy bu da nedir?!.

ERCÜMENT - Canım benim!..

BEBERUHİ - Benim de!..

Yanından geçerken Ceylan'ın Emre'ye bakıp gülümsediği görülür. Emre diğerlerine...

EMRE - Sonra görüşürüz çocuklar...

Der ve geri geri koşmaya başlayıp, tel örgüler boyunca Ceylan'ın peşinden gider...

Fondan Hababamcılar'ın sesi uzaklaşırken, Ceylan yürümeye devam etmekte,

Emre ise yanında (güya) geri geri koşmaktadır...

EMRE - Günaydın.

CEYLAN - (Tebessümle) Günaydın.

EMRE - Sefer tası güzelmiş.

CEYLAN - Teşekkür ederim.

EMRE - Nerden aldın?

CEYLAN - Bilmiyorum. Babam'ın.

EMRE - Baban mı?.. Burada mı çalışıyo kendisi?

CEYLAN - Sayılır.

EMRE - Nasıl sayılır? Yoksa asker mi?

CEYLAN - Evet, asker.

EMRE - Vaaay. Desene bu yaşa kadar iyi kaçmış uyanık.

Bana bak yoksa sen Sabit Abi'nin kızı mısın?..

CEYLAN - Hayır, General'in kızıyım...

Emre şaşkınca gülerek durur... Emre durunca Ceylan da durmuştur...

EMRE - Hadi yaa... (İmalı) Sana bişey sorucam. Baban ne zamandan beri generallik yapıyo, deer mişim?..

CEYLAN - (Şaşkın) Bilmem. Yıllardır...

EMRE - Nargileci nooldu ki?..

CEYLAN - (Daha şaşkın) Nargileci mi?..

EMRE - (İmalı) Canım, general olmadan önce ne iş yapıyodu bu adam, hatırlamıyo musun?..

CEYLAN - Hatırlıyorum tabi, Albay'dı.

EMRE - (Şaşkın) Albay mı?..

CEYLAN - Evet. Daha önce de Yarbay'dı... Binbaşılık yıllarını hayal mayal hatırlıyorum... Nooldu, niye ki? Yoksa tanışıyo musunuz?..

Emre, Necmi'nin Güdük Necmi olmadığını anlar ve telaşlıca...

EMRE - Yok canım nerden tanışıcaz.

CEYLAN - Bu arada ben Ceylan. Senin adın ne?..

Emre artan bir telaşla yutkunarak...

EMRE - Herşey...

CEYLAN - (Şaşkın) Herşey?..

Emre yüksek sesle tempo tutarak, geldiği yöne koşmaya başlar ve Ceylan'ın şaşkın bakışları arasında oradan uzaklaşır...

EMRE - ...vatan için!.. Her şey vatan için!.. Her şey vatan için!..

Ceylan, uzaklaşmakta olan Emre'nin arkasından bakarken yüzünde aşk dolu bir tebessüm belirmiştir... Mutlu bir ifadeyle iççekteği görülür...

Bu sırada Hababamcılar berbat haldedir. Artık koşmayı bırakmış, neredeyse yürümeye başlamışlardır... Derken en arkadaki Dozer yere yığılır... Ardından Emre tabana kuvvet koşarak görüntüye girer...

EMRE - ...Her şey Vatan için!.. Her şey vatan...

Dozer'i görür ve durup onu yerden kaldırmaya çalışırken, diğerlerine seslenir...

EMRE - ...Durun lan, hooop!.. Dozer bozuldu oğlum!..

Diğerleri durur... Ercüment, Psiko ve birkaç tanesi daha oldukları yere yığılıp kalırlarken,

Kermit, Kenan ve Beberuhi, Emre'yle Dozer'in yanına giderler...

BEBERUHİ - Dayan Dozerim, yettim!..

KENAN - Noldu lan?

EMRE - Ne biliyim, yığıldı kaldı çocuk.

İkisi kollarına girer, Beberuhi arkasına geçer, Dozer'i kaldırmaya çalışırlar...

KENAN - Onu demiyorum be, manita noldu?

EMRE - Sorma lan, General'in kızımıyş.

Kenan, henüz kaldırmış oldukları Dozer'i tutmayı bırakarak, şaşkınca gülümser...

KENAN - Hadi yaa. Güdük Abi'nin kızımıyş haa?..

Emre de Dozer'i bırakıp konuşmaya devam eder...

EMRE - Ne Güdük Abi'si oğlum. Orjinal Paşa'yımış adam... Sadece benziyo işte...

Bu sırada Beberuhi, arkaya doğru tekrar düşen Dozer'in altında kalmıştır...

BEBERUHİ - Ağh!..

Yerde oturmakta olan diğerlerini görürüz...

Ercüment postalından sigara pakedini çıkarır ve önce yanında oturmakta olan Psiko'ya uzatır...

PSİKO - Yok, ben kullanmıyorum.

ERCÜMENT - (Şaşkın) Kullanmıyo musun? Ne zamandan beri?

PSİKO - Yaklaşık üçbuçuk saattir...

Ercüment bir sigara çıkarıp, yakarken...

PSİKO - ...Her gün böyle koşacaksak bırakmakta fayda var usta. Yoksa bitmez bu askerlik.

ERCÜMENT - Lan oğlum yürü git be ne askerliği. Görmüyo musun hepsi numara işte.

Bu sırada Emre ve Kenan da yanlarına gelir ve oturup, birar sigara yakarlar...

EMRE - Ne numarası lan?..

Kenan, Ercüment'i kastederek, Emre'ye...

KENAN - Bizim öküz olayı hala idrak edemedi de.

ERCÜMENT - Öküz sensin ayu!.. Esas siz hiç bişeyi idrak edemediniz, haberiniz yok.

KENAN - Neyi idrak edecektik anam?

ERCÜMENT - Sazan Kamil'i anam. Sonra Bayır Niyazi'yi, Babam'ı ve tabi ki Güdük Necmi'yi...

EMRE - Şey, evet, biraz fazla tesadüf olduğu doğru tabi. Ama ne demişler...

Ercüment alaycı bir sinirle tamamlar...

ERCÜMENT - ...İnsanlar çift yaratılmıştır.

EMRE - Aynen öyle... İnanması güç ama gördük işte, herkesin bi ikizi olabiliyo demek ki.

ERCÜMENT - Yok yaa. Bütün ikizler de bizi buldu yani öyle mi?

KENAN - Eee hayat böyle abicim. Deli Bedri'ler de bitmez, Sazan Kamil'ler de.

EMRE - Tabi canım. Yarın öbürgün işe giricez, gene bi Deli Bedri çıkacak karşımıza.

ERCÜMENT - Oğlum biraz akıllı olun lan. Farkında değil misiniz, herşey bariz bi şekilde setap.

KENAN - Saçma sapan konuşma be. Böyle setap mı olurmuş?!

ERCÜMENT - Olur tabi. Deli Bedri'den bahsediyoruz burda... Adamın kıcını kamuya açtık. Bizden intikam almak için herşeyi yapar. Paraya da kıyar, setapı da kurar.

EMRE - Güdük Necmi'yi de o kiraladı yani öyle mi?..

ERCÜMENT - Aynen öyle.

EMRE - Yürü git lan. Güdük Abi bize kelek atar mı?!.

Hem daha biraz evvel adamın kızıyla konuştum.

Binbaşılığını filan hatırlıyo.

ERCÜMENT - Kızı da tutmuşlardır... Bana parayı ver, senin bile binbaşılığını hatırlarım, noolucak ki.

EMRE - (Bıkkın) Yaa Ercüment, baksana şu etrafına bi abicim. Nerde olduğumuzun farkında değilsin galiba?!.

ERCÜMENT - Setap diyorum oğlum, setaap.

Bu sırada Dozer ve Beberuhi gelirler.

Dozer, Beberuhi'nin koluna girmiş, yürümesine yardımcı olmaktadır...

BEBERUHİ - Hangi setap lan? Setap Erener mi?..

Diğerleri gülerken Beberuhi ve Dozer otururlar... Ercüment de gülerek...

ERCÜMENT - Geyik yapmayın oğlum. Valla billa herşey düzmece lan. Hepsi Babam'ın işi...

KENAN - Ne yani, sırf bizden intikam almak için bir gecede garnizon mu kurdu bu herif?.. (Ercüment'i işaret ederek diğerlerine)

Delirmiş lan bu.

Gülerler...

ERCÜMENT - Tamam, belki garnizon gerçek olabilir.
Ama gerisi düzmece...

KERMİT - (Alaycı) Bu durumda Deli Bedri'yle Türk
Silahlı Kuvvetleri işbirliği yapıyo yani öyle mi?..

ERCÜMENT - (Ciddi) Neden olmasın?

EMRE - Ercüment manyak mısın sen abicim? Koskoca
Ordu, sırf şaka olsun diye delinin tekine binbaşı
kıyafeti giydirip, bi de altına fıstık gibi jip verir mi
lan?..

Daha çok gülerler...

ERCÜMENT - Daha mantıklı bi açıklaması var mı peki?

PSİKO - (Takdir eder) Bravo lan Ercüment. Ben
psikopatım ama sen benden daha büyük psikopatsın
haa.

Yine gülerler...

ERCÜMENT - Yazık lan. Bi de gülüyorsunuz ağlanacak
halimize.

Beberuhi çerçeve dışına doğru bakar ve telaşla...

BEBERUHİ - Eyvaah, çok pırpırlı amca geliyo.

Kamil Astsubay'ın bizimkilere doğru gelmekte olduğunu görürüz...

Hababamcılar telaşla kalkarken Ercüment emekleme pozisyonuna geçerek...

ERCÜMENT - Durun lan kalkmayın sakın...

Diğerleri duraksar ve şaşkınca Ercüment'e bakarlar...

EMRE - Naapıyosun lan?!.

ERCÜMENT - Bakın şimdi nasıl düşürücem maskesini.

Bu sırada Kamil yanlarına gelmiştir. Şaşkın ve sertçe...

KAMİL - Nooluyo burada?!.

ERCÜMENT - Lensimizi düşürdük de onu arıyoruz.

KAMİL - Lens mi?.. (Yere bakınarak) Nasıl bişeydi?..

ERCÜMENT - Maviydi. Böyle çakmak çakmak bakıyordu
(İmalı) Hocam.

Kamil yere bakınmaya devam ederek...

KAMİL - Hocam değil evladım, Komutanım. Bi
öğrenemedin şunu...

SAHNE 24 NECMİ ODA / İÇ / GÜN

Necmi akvaryumdaki su kaplumbağasını beslemektedir...

NECMİ - Al bakalım eşşek karettası seni... Haah, ısır
bakiim...

Kısa süre fondan kapı tıklaması...

NECMİ - ...Giir!..

Kapı açılır ve içeri Ceylan girer...

CEYLAN - Babacım...

Ceylan'ı görünce Necmi'nin yüzü aydınlanmıştır... Şaşkın bir tebessümle...

NECMİ - Ceylan? Ne işin var burda güzel kızım?..

Ceylan girer ve Necmi'nin yanına gelerek...

CEYLAN - Yemeğini evde unutmuşsun babacım. Onu
getirdim.

NECMİ - Ah be yavrucum, ne zahmet ettin...

Ceylan'ı önce yanaklarından, ardından alnından öperek...

NECMİ - ...Burda yerdim karavanadan bişeyler.

CEYLAN - Ay lütfen Baba, hayır!.. Burada yeme diye
yapıyorum bu yemekleri heralde.

NECMİ - Niye yahu? Ne güzel yemek çıkıyo askere.

Ceylan sefer tasını masanın üzerine koyar ve çantasından çatal, bıçak ve peçete
çıkartır...

CEYLAN - Olabilir. Ama senin perhizine dikkat etmen
lazım. Doktor'un ne dediğini unutma...

Ve masanın üzerine pratik bir sofraya kurarken, Necmi iççekerek masanın arkasına geçer ve yerine otururken, Ceylan sefer tasını açar ve bölümlerini tek tek Necmi'nin önüne koyarak...

CEYLAN - ...Bak burda haşlanmış patates var... Bunda haşlanmış karnıbahar... Tatlı olarak da haşlanmış elma...

Necmi yüzünü buruşturarak sefer tasının bölümlerinden birini önüne çekerek...

NECMİ - Meyve olarak da haşlanmış baklava getirseydin bari.

Ceylan tebessümle, masanın önündeki koltuklardan birine oturur...

CEYLAN - Babacım yaa. Şeker yasak biliyosun.

Necmi önüne çektiği kabı açıp, umutla içine bakarak...

NECMİ - Et var mı bunun içinde?

CEYLAN - Tabi ki de yok. Unuttun mu Doktor eti de yasakladı.

Necmi sefer tasının içindeki yemeğe yüzünü buruşturarak bakar...

NECMİ - Bu doktor da iyice zıvanadan çıktı haa...

General olduk, biz personele bu kadar yasak koymuyoruz be.

Bu sırada fondan kapı tıklaması...

NECMİ - Giir!..

Kapı açılır ve Bedri girer... Selam vererek...

BEDRİ - Beni emretmişsiniz Komutanım.

NECMİ - Haa, gel Bedri... Aç mısınız?..

BEDRİ - Sağolun Komutanım, ben yedim...

NECMİ - (Ceylan'a) Kızım sen hadi git artık. Teşekkür ederim.

Ceylan kalkar ve masanın diğer tarafına geçerek...

CEYLAN - Bişey değil Babacım. Hoşçakal...

Ceylan, Necmi'yi yanağından öperken, Necmi de onun başını geçiştirircesine sever...

NECMİ - Tamam. Hadi bakalım güle güle...

Ceylan giderken Bedri'ye...

CEYLAN - İyi günler Bedri Amca.

BEDRİ - İyi günler çocuğum.

Ceylan odadan çıkarken, Necmi, Bedri'ye eliyle oturmasını işaret eder...

NECMİ - Otur evladım...

BEDRİ - (Oturur) Emredersiniz...

Necmi, Ceylan'ın çıktığından emin olduktan sonra, sesini biraz alçaltarak, merakla...

NECMİ - Karavanada ne var acaba?..

BEDRİ - İnegöl köfte, fırında makarna ve aşure var

Komutanım... Ayıptır söylemesi aşure şahane.

NECMİ - (İştahla yutkunarak) Hadi yaa...

Önündeki sebze yemeğine bakıp, yüzünü buruşturarak, sefer tasını kenara iterken, fondan tekrar kapı çalar... Necmi, kızı geldi zanneder ve telaşla yemeği tekrar önüne çekerek...

NECMİ - ...Giir!..

Kapı açılır. Bu kez Zehra Binbaşı gelmiştir. Elinde bir dosya olduğu görülür...

ZEHRA - Müsait misiniz Komutanım?

Necmi rahatlar ve yemeği tekrar önünden uzaklaştırır...

NECMİ - Tabi, gel Binbaşım. Buyur.

Zehra masaya yaklaşır, ayakta durur. Bu arada Bedri'yi, başıyla hafifçe selamlar...

ZEHRA - Binbaşım...

BEDRİ - Binbaşım...

Necmi, Zehra'nın elindeki dosyaya bakarak...

NECMİ - Hayırdır?..

ZEHRA - Dosyayı hazırladım Komutanım. Genel Kurmay'a göndermeden önce size de bir göstermek istedim.

Necmi eliyle dosyayı vermesini işaret eder ve Zehra dosyayı verirken, keyifsiz bir ifadeyle...

NECMİ - İnadım inat diyosun yani?

ZEHRA - Estağfrullah Komutanım. Benimki inattan ziyade, idealist bir yaklaşım. Hatta diyebilirim ki hayatımın amacı.

Necmi dosyayı açar ve yine keyifsizce gözgezdirek...

NECMİ - Eh ne diyeyim. Hayırlı olsun bari.

ZEHRA - (Hafif Küskün) Anladığım kadarıyla bu konuda bana destek olmayacaksınız Komutanım?

Necmi dosyayı Zehra'ya vererek...

NECMİ - Daha ne destek olucam evladım, köstek olmuyorum ya yetmez mi?..

ZEHRA - Teşekkür ederim Komutanım.

NECMİ - Ama sen yine de fazla umutlanma tabi. Zira komutanlarımız bu konuda senin kadar istekli olmayabilirler.

ZEHRA - Olsun. Ben gene de şansımı denemek istiyorum Komutanım.

NECMİ - Sen bilirsin evladım... Başka bişey var mı?..

ZEHRA - Hayır Komutanım.

NECMİ - E hadi bakalım. Kolay gelsin...

ZEHRA - (Selam vererek) Sağolun. (Bedri'ye) Binbaşım...

BEDRİ - Binbaşım...

Zehra giderken Necmi keyifsizce iççekerek...

NECMİ - Sen ne düşünüyorsun bu konuda Bedri?

BEDRİ - Hangi konuda efenim?

NECMİ - Zehra Binbaşı'nın projesinden haberin yok mu?

BEDRİ - Proje mi?.. Bu konuda maalesef bi malumatım yok Komutanım.

Necmi kalkar ve tekrar akvaryumun yanına giderek...

NECMİ - Genel Kurmay'a dilekçe veriyor. Kızların da askere alınmasıyla ilgili.

Bedri de kalkar ve şaşkın bir dehşetle...

BEDRİ - Ne?!. Kızlar mı?!.

NECMİ - Yaa. İnsanın tüyleri diken diken oluyo dimi.

Bedri, Necmi'nin yanına giderek, telaşlıca...

BEDRİ - Ciddi misiniz Komutanım?!. Bana şaka yapmıyorsunuz değil mi?.. Gerçi genelde şaka yapan bir insan değilsinizdir ama.

NECMİ - Yok canım ne şakası. Gördün işte, dosyayı hazırlamış. Dilekçeyle birlikte bugün yarın gönderir Genel Kurmay'a...

BEDRİ - Komutanım müsaade ederseniz sinirlenebilir miyim?

NECMİ - Tabi, buyur.

BEDRİ - (Sinirli) Komutanım, yani kusura bakmayın ama bu gerçekten çok saçma sapan bir fikir be Komutanım. (Daha sinirli) Kızların ne işi var askerde yahu?!. (sakin) diyesim geliyo yani Komutanım!..

NECMİ - Valla bana da pek mantıklı gelmiyor. Ama gel gör ki karar mercii biz değiliz. Komutanlarımız gerekli değerlendir- meleri yapar, en doğru kararı verirler, merak etme.

BEDRİ - (Telaşla) Peki ya dilekçeyi kabul ederlerse?

NECMİ - O zaman en doğrusu odur.

BEDRİ - (Daha telaşlı) Nasıl yani? Şimdi kızların da askere alınma ihtimali gerçekten var mı yani?

NECMİ - Olabilir tabii... Bugün pek çok ülkede benzer uygu- lamalar yapılıyor. Hele şimdi bir de Avrupa Birliği zımbırtısı var.

BEDRİ - (Gayriihtiyari) Eeeh bu Avrupa Birliği de çok olmaya başladı haa!.. (Utanır) Afedersiniz Komutanım, bir an kendimi kaybettim.

NECMİ - Mühim değil... Kısmen haklısın.

BEDRİ - (Ağlamaklı) O dilekçe Genel Kurmay'a gitmese çok daha hayırlı olur gibime geliyo Komutanım. Müsaade edin, kendisiyle bi konuşayım. Belki vazgeçirebilirim.

NECMİ - Beni bu işe karıştıрма Binbaşı. Konumum gereği kimse üzerinde baskı yapamam... (İmalı) Ama çok istiyorsan git kendisiyle konuş tabii. Bakarsın belki vazgeçer, bu gereksiz macera da hiç yaşanmadan bitmiş olur...

BEDRİ - Bence de... Acil müsaadelerinizi istiyorum Komutanım.

NECMİ - Verdim gitti...

SAHNE 25 ZEHRA ODA / İÇ / GÜN

Zehra Binbaşı pencerenin önünde durmuş, dürbünle dışarıya bakmaktadır...
Fondan kapı tıklaması...

ZEHRA - Geel!..

Kapı açılır ve Bedri Binbaşı girer...

BEDRİ - Beş dakikanız var mı Binbaşım?..

Zehra, Bedri'ye kısa bir bakış atar ve dürbünle bakmaya devam ederek...

ZEHRA - Elbette Binbaşım.

Bedri girer ve Zehra'nın yanına gelerek...

**BEDRİ - Şey, ben sizden bişey rica etmek için geldim
Zehra Binbaşım.**

ZEHRA - Sizi dinliyorum Bedri Binbaşım.

**BEDRİ - Eee, şey, özetle, yani bence, kızlar askerlik
filan yapamaz Binbaşım.**

Zehra , Bedri'ye döner ve soğuk bir ifadeyle...

ZEHRA - Subaylık yapabilir mi peki Binbaşım?

**BEDRİ - Aynı şey değil Hanfendi. Lütfen makul olun.
Tıkır tıkır işleyen bir ordunun dinamikleriyle
oynamanın ne alemi var şimdi yani?**

Zehra tekrar dürbünle dışarı bakmaya başlar...

**ZEHRA - Buna siz karar vermeyeceksiniz Beyfendi.
Lütfen yetkinizi ve haddinizi aşmayın.**

**BEDRİ - (Sinirlice) Esas sen haddini aşuyosun Bayan!
Git, feminist arzularını başka bi kurumda tatmin et.
Burası Asker ocağı, ağdacı değil.**

Zehra'nın bu kez çok daha sert bir ifadeyle bakması üzerine hafif utanır...

**BEDRİ - ...Tamam, afedersiniz, bu fazla oldu... Ama
lütfen anlamaya çalışın Binbaşım. Sizden rica
ediyorum, “Şu dilekçeyi göndermeyin” diyorum
Ankara'ya.**

Zehra tekrar dürbünle dışarıya bakarak...

**ZEHRA - Ben de, “Artık çok geç” diyorum Bedri Bey.
Az önce gönderdim bile.**

**BEDRİ - (Sinirle) Ne?! Ne istiyosun sen Binbaşı?
Maksadın nedir? Garnizon buram buram oje mi koksun
yani?!.**

ZEHRA - Çorap kokmasından iyidir...

BEDRİ - Bak sinir etme beni Zehra!

Zehra tekrar Bedri'ye döner ve sakin ama ürkütücü bir sinirle...

ZEHRA - Zehra babandır!.. Benimle bu şekilde konuşamazsın Bedri. Yoksa ben de sana Bediş demeye başlarım...

BEDRİ - (Sakinleşir, üzülür) Tamam, özür dilerim.

Zehra tekrar dürbünle dışarıya bakarak...

ZEHRA - Kabul edilmedi.

BEDRİ - (Bıkkınca) Özetlemek gerekirse, şunu söylemeye çalışı- yorum Binbaşım, kızlar askerlik maskerlik yapamaz. İşte o kadar.

ZEHRA - Yapar Binbaşım. Hatta gerekirse erkeklerden daha bile iyi yapar. İşte bu da bu kadar...

BEDRİ - (Alaycı) Hahaha. Hadi canım. İstirham ediyorum güldürmeyiniz beni.

Zehra tekrar Bedri'ye döner ve dürbünü uzatıp, alaycı bir keyifle...

ZEHRA - Yaa, demek illa ağlamak istiyosunuz?

BEDRİ - (Şaşkın) Af buyurunuz, nasıl?!.

Zehra, dürbünü Bedri'nin eline tutuşturur ve sonra dışarıyı işaret ederek, bıkkınca...

ZEHRA - Diyorum ki buyrunuz, şaşı bakınız, şaşırınız

Bedri Bey.

Bedri aynı şaşkın ifadeyle dürbünü gözüne dayar, dışarıya bakınır...

Kısa süre sonra Hababamcılar'ı görür ve şaşkın bir dehşetle...

BEDRİ - Aha! Nooluyo orda be?!.

Bedri'nin gözünden dışarısını görürüz; Hababamcılar çimenlere yayılmış sigara içmekte, Kamil ise dizleri üzerinde emekleyerek, çimlerin arasında lens aramaktadır. Fondan Zehra, alaycı bir keyifle.

ZEHRA SES - Erkekler askerlik yapıyo. Hahaha!.. Ay çok afedersiniz...

SAHNE 26 EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Hababamcılar çimenlerin üzerinde oturmuş sigara içmekte,

Kamil ise dizleri üzerinde emekleyerek lens aramaya devam etmektedir...

KAMİL - Sanki demin mavi bişey görür gibi oldum ama.

Hay Allah...

Bu sırada Bedri'nin jipi hızla görüntüye girer ve sesli bir frenle durur...

Bedri arabadan inerken, Ercüment, telaşla kalkan diğer Hababamcılar'a...

ERCÜMENT - Kalkmayın oğlum. Alt tarafı Babam işte

lan...

Bedri şaşkın ve sinirlice...

BEDRİ - Nooluyo burada?!

Kamil dizlerinin üzerindedir...

KAMİL - Çocuklar lensini düşürmüş de onu arıyoruz

Komutanım?

BEDRİ - Lens mi?!

KAMİL - Evet, mavi...

Bedri, Hababamcılar'ın Kamil'i kandırdığını anlar...

BEDRİ - Şerefsiz herifler. Komutanınızı kandırmaya nasıl cürret edersiniz?!

BEBERUHİ - Çok yorulmuştuk Komutanım. Mecbur

kaldık.

Kamil de kandırıldığını anlamıştır... Şaşkın ve fakat tebessümle kalkar...

KAMİL - Vay eşşek sıpaları... Afferim ama, eğer beni kandırabiliyorsanız, gerektiğinde düşmanı da kandırabilirsiniz demektir... (Bedri'ye) Çocukların bu kötü huyunu faydalı bir yeteneğe dönüştürmek lazım Komutanım.

Bedri, Hababamcılar'a bakmaya devam ederek, tehdidkar bir ifadeyle onaylar...

BEDRİ - Ben de aynen öyle yapıcam zaten.

(Hababamcılar'a) **Dikkaat! Hazırool!..**

Diğer Hababamcılar telaşla hazırol pozisyonuna geçerken, arka tarafta çimlerin üstünde oturmaya devam etmekte olan Ercüment sırtarak, Bedri ve Kamil'e...

ERCÜMENT - Yaa valla süper rol yapıyorsunuz haa.

Bedri, Ercüment'i yeni farketmiştir... Şaşkınca...

BEDRİ - Semiramis?! Hala ne halt etmeye oturuyosun orada evladım? Pikniğe mi geldin?..

Ercüment sırtmaya devam ederek kalkar...

ERCÜMENT - Yaa Babacım noolur uzatma artık yaa. Şakayı da tadında bırakmak lazım valla bak.

Bedri, lakayt bir ifadeyle yanına gelmekte olan Ercüment'e şaşkın bir dehşetle bakmaktadır...

BEDRİ - Ne şakası evladım. Deli misin sen?!.

Ercüment tırsmıştır...

ERCÜMENT - Ama babacım...

BEDRİ - (Çok sert) Geç yerine!..

Ercüment panikle yerine giderken...

ERCÜMENT - Tamam Babacım yaa, kızma...

BEDRİ - Bi daha da bana Babacım mabacım deme!..

Rahatsız herif!.. (Kamil'e) Bundan sonra bu zibidilerle bizzat kendim ilgilenicem Astsubayım.

KAMİL - Emredersiniz Komutanım.

Bedri Hababamcılar'a döner ve sert bir sesle...

BEDRİ - Dikkaat!.. Şu andan itibaren izinsiz konuşanlar cezalandırılacaktır!..

BEBERUHİ - Nasıl yani izinsiz konuşan?..

BEDRİ - (Sinirle) Aynen böyle... Herkesin koştüğundan iki kat fazla koşacaksın.

DOZER - Aman ya Rabbi!..

BEDRİ - (Dozer'e) Sen de...

Dozer dehşetle irkilir ve kelime-i şehadet getirerek bayılır...

BEDRİ - (Şaşkınca) Haydaa! Niye bayıldı şimdi bu?..

Emre, Dozer'in hemen yanında durmaktadır...

EMRE - Koşmalı sporlarla arası pek iyi değil de, o yüzden olabilir Komutanım.

Bedri, baygın halde yerde yatmakta olan Dozer'e bakarak...

BEDRİ - Nasıl iyi olsun ki. Baksana şuna, aç tartılsa yediyüzelli kilo çıkar... (Emre'ye) Kaldırın bakayım...

Emre ve Kenan, Dozer'i ayıltmaya çalışırken, Bedri, Kamil'e dönerek...

BEDRİ - ...Bu çocuğun kilosunu yasal sınırın üç - dört katından aşağı değildir. Hemen hastaneye sevk edelim, çürüğe ayırsınlar.

KAMİL - Emredersiniz Komutanım...

Bunu duyan Dozer ayılır ve ağlamaklı bir panikle...

DOZER - Ne?! Çürük mü?.. Ben mi?!.

BEDRİ - (Dozer'e) Sus bakayım!.. (Emre ve Kenan'a) Kaldırın şunu...

Emre ve Kenan, Dozer'i kaldırırlarken, Bedri, Kamil'e...

BEDRİ - Götürün.

KAMİL - (Selam verir) Emredersiniz!.. (Dozer'e) Gel

evladım...

Dozer ağlamaklı bir ifadeyle Bedri'ye...

DOZER - Komutanım ben gitmesem... Zayıflarım, söz.

BEDRİ - (Üzülmiştir) Zayıfladığında gelersin evladım... Şimdi bu şekilde sana eğitim yaptırılmaz. Hem yasak, hem de çok tehlikeli.

Dozer çaresiz başını öne eğerek... Hababamcılar da üzülmiştir... Dozer, diğerlerine dönerek...

**DOZER - Hoşçakalın arkadaşlar... Zayıflayabilirsem
gelirim...**

**RABARBA - Güle güle Dozer... Bekliyoruz seni... Kendine
iyi bak Dozerim... Hızlı kilo verme, dokanır...**

Kamil önde, dozer arkasında giderlerken Hababamcılar üzgündür...
Bedri'nin sert sesiyle irkilirler...

BEDRİ - Hazıroool!..

Hababamcılar telaşla hazırol pozisyonuna geçerler...
Bedri jipe biner ve motoru çalıştırarak...

BEDRİ - ...Beni takip et!..

Bedri jiple giderken, Hababamcılar'ın yüzünde dehşetli bir ifade vardır...
Ve son olarak Demir Çavuş'un konsantre olmuş bir halde koşarak ve tempo tutarak
Hababamcılar'ın önünden geçip, gittiği görülür... Belli ki büyük bir tur atmıştır...

DEMİR - Her şey vatan için!.. Her şey vatan için!..

SAHNE 27 EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Bedri jipi kullanmakta, Niyazi ise yanında oturmaktadır...
Hababamcılar'ın jipin peşinden -zar zor- koşmakta olduğunu görürüz...
Yüksek sesle tempo tutarak...

**HABABAM KORO - Her şey vatan için!.. Her şey vatan
için!.. Her şey vatan için!..**

Niyazi arkaya bakar ve Hababamcılar'la aralarının epeyce açıldığını görünce,
Bedri'ye...

NİYAZI - Geride kalıyolar Komutanım...

Bedri dikiz aynasından arkaya bakar ve jipi durdurarak...

BEDRİ - Hallederiz...

Zaman aşımı ve geçme...

SAHNE 28 EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Jip bu kez Hababamcılar'ın arkasındadır...

Hababamcılar perişan bir halde ve fakat mecburen hızlı koşmaktadırlar...

SAHNE 29 ALETLİ EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Hababamcılar, İtalyan Çukuru, tırmanma duvarı, ip köprü, engel aşma ve benzeri düzeneklerin bulunduğu eğitim alanında, perişan bir halde ve beceriksizce eğitim yapmaya çalışmaktadırlar...

Başlarında yine Bedri, Bedri'nin yanında ise yine Niyazi vardır...

Bu sırada yine arka plandaki sivil bölgede Dozer'i görürüz.

Üzerinde başka sivil giysiler vardır ve o da kendince eğitim yapmaya devam etmektedir...

Kısa süre sonra kendisine doğru gelmekte olan bir askeri inzibat aracı olduğunu görür

ve kaçmaya başlar...

SAHNE 30 GARNİZON / DIŞ / GECE

Tel örgüler boyunca nöbet tutan askerleri, yavaş ve panoramik bir panla görürüz...

Er koğuşunun bulunduğu bina görüntüye girdiğinde kamera sabitlenir....

Koğuşun ışıkları yanmaktadır...

SAHNE 31 ER KOĞUŞU / İÇ / GECE

Küçük bir radyo yakın plan açarız ve yavaşça geri zoom...

Diğer askerler koğuşta oturmuş, radyo dinlemekte, sohbet etmektedirler...

Dolaplarını düzelterler, çamaşır asanlar, şakalaşanlar, mektup yazanlar vs...

Fondan, Sahne 21'deki askerlerin, yine aynı sırayla ve aynı şeyleri söylediği duyulur...

Koğuşun en sonundaki bölümde Hababamcılar'ı görürüz. Bu kez çoğu uyumaktadır...

Uyumayanlar ise perişan haldedir. Yataklarına oturmuş ya da uzanmış halde inlemekte,
her biri ayrı bir yerini ovuşturup durmaktadır... Kenan, yatağının duvarına bir çentik daha atmaktadır... Çentiklerden anladığımız kadarıyla askere geleli henüz onbeş gün olmuştur...

KENAN - Dayanın beyler, onbeşinci günü de bitirdik.

BEBERUHİ - (Umutsuz) Azı gitti çoğu kaldı yani öyle mi?

Kenan kalemi Beberuhi'ye atarak...

KENAN - İnsanın moralini ne bozuyosun lan deve tabanı!..

EMRE - (Umutsuz) Bu askerlik bitmez abicim, söylüyim...

PSİKO - (Keyifli) İnşallah...

KERMİT - Sen de bozdun kendini haa Psiko.

PSİKO - (Ürkütücü) Mahzuru mu var?..

KERMİT - (Tırsar) Yok canım estağfrullah. Biraz fazla ciddiye aldın ya o bakımdan yani.

PSİKO - Askerlik ciddi bir olaydır.

ERCÜMENT - Ne askerliği lan. Babam binbaşı ayaklarına ağzımıza sıcıyo haberiniz yok...

PSİKO - Sen de kapa şu çeneni artık lan! Bıdı bıdı bıdı, bak çıkarıcam kaşığı sonunda ha!..

Beberuhi telaşla Ercüment'e...

BEBERUHİ - Yerinde olsam bi daha pırt bile

yapmazdım...

Bu sırada görüntüye Sabit girer... Elinde ankesörlü telefon kartları vardır...

SABİT - Telefon kartına ihtiyacı olan var mı beyler?!

KENAN - Yaa Sabit Abi, o telefonun önünde hep kuyruk oluyo be abi.

KERMİT - Evet, en az iki kilometre.

ERCÜMENT - Ayrıca çalışmıyo kuduğumun telefonu.

SABİT - Hadi yaa. O zaman elmecebur cep telefonu kullanacaksınız.

EMRE - Peki nasıl yapıcaz o işi Abi? Hatırlarsan telefonlarımıza el koymuştun.

SABİT - Mecburen el koydum gülüm. Emirler böyle...

KENAN - Eee? Peki şimdi biz nerden bulucuz da kullanıcaz cep telefonunu?..

Sabit cebinden, Hababamcılar'ın telefonlarını çıkararak...

SABİT - Kiralayacaksınız.

ERCÜMENT - Anaa benim telefon... Vay adi herif...

SABİT - (Tehtidkar) Efenim?!.

Ercüment tırsar ve kendi telefonunu alarak...

ERCÜMENT - Yok bişey abi. Ne kadar bunun kirası?..

SABİT - Gönlünden ne koparsa... Az bişey kopmasa iyi olur tabi.

Diğerleri de telefonlarını alırken Dursun gelir... Emre'ye...

DURSUN - Artiiz! Ziyaretçin var...

Beberuhi üstüne alınır ve şaşkın bir tebessümle...

BEBERUHİ - Hadi yaa. Kimmiş?..

DURSUN - Sana değil andaval, (Emre'yi işaret eder) yakışıklı olana.

EMRE - (Şaşkın) Kime, bana mı?

DURSUN - Hee. Nizamiyede...

SABİT - Ne biçim bi ziyaretçisiymiş lan bu saatte bu?

DURSUN - Özel bi durum Abi...

Dursun, Sabit'in kulağına birşeyler fısıldar...

SABİT - (Şaşkın) Yemin et?!

DURSUN - Musaf çarpsın.

SABİT - (Emre'ye) Ne bekliyorsun oğlum, gitsene...

Emre şaşkın bir ifadeyle ve hızlı adımlarla giderken keseriz...

SAHNE 32 NİZAMİYE / DIŞ / GECE

Nizamiye - danışma binasında askerler, sigara içmekte ve radyodan fondaki müziği dinlemekteler... Kamera yana kayar, Emre'nin geldiğini görürüz... Bir ağacın yakınında durur ve etrafa bakınır... Derken Ceylan ağacın arkasından çıkar ve arkadan Emre'ye sessizce yaklaşır, gözlerini kapatarak.

CEYLAN - Bil bakiim ben kimim?

EMRE - (Şaşkın) Anne?!

Ceylan ellerini çeker ve tebessümle...

CEYLAN - Hayır bilemedin; Ceylan.

Emre arkasını döner ve şaşkın bir telaşla...

EMRE - Eyvah General'in kızı!..

Ceylan eliyle sus işareti yapar ve arada danışma binasına bakarak, kısık sesle...

CEYLAN - Şşşt! Bağırma yakalanıcaz!.. Babam buraya geldiğimi öğrenirse seni de keser, bana da küser...

Emre artan bir telaşla ve kısık sesle...

EMRE - O zaman gitsene abicim. Ne işin var burada?..

CEYLAN - Sana kek yaptım.

EMRE - (Şaşkın) Nasıl yani kek?..

Ceylan hızla ağacın arkasına gider ve elinde bir kapla geri gelip, kabı Emre'nin eline tutuşturarak...

CEYLAN - Havuçlu.

Emre şaşkınca elindeki kaba bakarak...

EMRE - Havuç mu?..

Bu sırada Ceylan bir de fotoğraf çıkarır ve Emre'nin üstündeki askeri kabanın cebine koyarak...

CEYLAN - Bu da senin.

EMRE - (Cebine bakarak) O da nedir?

CEYLAN - Sana fotoğrafımı getirdim. Belki dolabına asmak istersin.

EMRE - (Panikle) Ne? Kendi dolabıma mı? Hayır, lütfen, bunu benden isteme.

Ceylan yine eliyle sus işareti yapar ve arada danışma binasına bakarak, kısık sesle...

CEYLAN - Şşşt! Bağırıp durmasana be... (Elini cebine atarak) Gülümse bakiim.

EMRE - (Şaşkın) Ha?!.

Ceylan cebinden küçük bir fotoğraf makinesi çıkarır ve hızla Emre'nin fotoğrafını çekerken...

CEYLAN - Senin de bende resmin olsun...

Emre'nin şaşkına dönmüş suratında flaş patlar...

EMRE - Ağh!..

Ve kare donar... Fotoğraf üzerine Ceylan'ın ve Emre'nin sesleri düşmeye devam eder...

CEYLAN SES - Okuldaki kızlara göstericem. Seni çok merak ediyolar aşkım...

EMRE SES - (Şaşkın-Panikli) Aşkım mı? Ne aşkı?

CEYLAN SES - (Heyecanla gülerek) Hayatımın aşkı!..

SAHNE 33 ATIŞ POLİGONU / DIŞ / GÜN

Bedri ve Zehra yanyana durmuş, tabancayla atış yapmaktadırlar...

Bir yandan da soğuk ama seviyeli bir polemik içerisindedirler...

BEDRİ - Ankara'dan haber çıkmadı galiba Binbaşım?..

Bedri lafı bitince ateş eder...

ZEHRA - Hayır Binbaşım, henüz olumlu ya da olumsuz bir cevap almadım. (ateş eder)

BEDRİ - Hala gülüyolardır belki, o yüzden yazamamışlardır cevabı. (Gülerek ateş eder) Yakında gelir ama merak etmeyin Zehra Hanım...

ZEHRA - O cevap geldiğinde de böyle gülebilecek misiniz acaba? Nedense en çok bunu merak ediyorum Bedri Bey... (ateş eder)

BEDRİ - Yazık, ne kadar ütöpik yaradılışlı bir hanfendisiniz. Kadınların da askerlik yapabileceğine gerçekten inanmış olmanız pek acıklı imiş... (ateş eder)

Bu sırada Zehra çerçeve dışına bakar ve alaycı bir ifadeyle gülümseyerek...

ZEHRA - Aaa sizin snaypırlar geliyor. Ne güzel, eylenecez...

Bedri de aynı yöne bakar... Hababamcılar, başlarında Kamil ve Demir olduğu halde düzensiz ve dağınık halde poligona girmektedirler... Demir'in tüm çabalarına rağmen sıraya bile girmekten aciz Hababamcılar'ın görüntüleri üzerine Bedri'yi duymaya devam ederiz...

BEDRİ SES - Siz bakmayın onların böyle etkisiz eleman gibi görüldüğüne. Elllerine silahı alınca içgüdüsel olarak kahramanlaşacaklardır, Binbaşım...

Tekrar Bedri ve Zehra'yı görürüz...

BEDRİ - ...Ne de olsa hepsi erkek...

ZEHRA - (İmalı) Belki de bütün problem budur...

BEDRİ - Reca ederim saçmalamayın. Savaşma yeteneği erkek adamın genlerinde vardır, Binbaşım.

ZEHRA - İnsan genlerini sadece babasından değil, annesinden de alır, Binbaşım.

BEDRİ - Olabilir. Ben savaş geninden bahsediyorum.

ZEHRA - Öyle bir gen olduğunu hiç sanmıyorum.

BEDRİ - Ben pek sanıyorum...

Hababamcılar'ı, daha yakın görürüz...

Demir tüfeğin nasıl kullanılacağını son kez göstermekte, yine sadece Psiko ilgilenmektedir...

DEMİR - Bakın son kez anlatıyorum. Önce emniyeti aç.

(Açar)

Sonra tüfeği omuzuna yerleştir. (Yerleştirir) Nişan al.

(Alır)

Derin bir nefes al. (Alır) Nefesin üçte birini ver. (Verir)

Tetik boşluğunu al... Ve ateş!.. (Ateş eder) İşte bu

kadar basit... Evet, naapıyoduk nişan alırken?.. Hani

üç kelime?..

BEBERUHİ - Gezcik, gözcük, arpa.

Hababamcılar güler...

DEMİR - Yanlış!.. Naapıyoduk nişan alırken?!

PSİKO - Gez, göz, arpacık.

DEMİR - Afferim... (Göstererek) İşte gez, bu göz, bu da arpacık...

Tüfeği en yakınındaki Beberuhi'ye verirken...

DEMİR - ...Al. Aşağı doğru tut.

Beberuhi tüfeği alır almaz kaldırarak...

BEBERUHİ - Böyle kaldır mıyım mı yani?..

Etraftaki herkes bir anda yere yatar...

Sadece Bedri ayaktadır. Tüfeği kendisine doğru tutmuş olan Beberuhi'ye doğru bakakalmıştır...

Sakin olmaya çalışarak...

BEDRİ - Hayır yavrum, kaldırma...

Bu sırada Ercüment yattığı yerden Bedri'ye seslenir...

ERCÜMENT - Babacım sen de yat bence! Riske giriyosun.

BEDRİ - Semiramis kapa çeneni evladım! Başlatıcan babandan... (Beberuhi'ye, sakince) Sen de indir bakiim, indirebiliyo musun şu tüfeği? Hadi yavrum...

Beberuhi sırtmaya devam ederek tüfeğin ucunu aşağı doğru indirir...

BEBERUHİ - Böyle mi?..

BEDRİ - (Rahatlamıştır) Evet. Afferim...

Yatanlar ayağa kalkarlar... Demir, Beberuhi'yi ateş edeceği yöne çevirerek...

DEMİR - Bu tarafa doğru duracaksın... Ben emir verince emniyeti açacaksın.

Beberuhi tüfeğin emniyetini açar ve tüfikle birlikte Demir'e doğru dönerek...

BEBERUHİ - Böyle mi?

Demir ve diğerleri yine panikle yere yatarlar...

DEMİR - Şimdi değil be kardeşim yahu! Emir verince!..

Yine sadece Bedri ve tüfeğiyle ona doğru dönmüş haldeki Beberuhi ayakta durmaktadır...

BEDRİ - Evladım gene naapıyosun bu tarafa doğru sen?..

BEBERUHİ - Emniyeti açarken yanlışlıkla döndüm galiba Komutanım.

BEDRİ - İyi yapmışsın. Hadi kapa şimdi emniyeti... Sakın tetiğe basma.

BEBERUHİ - (Ateş ederek) Bu tetiğe mi?..

Tüfekten çıkan kurşun, Bedri'nin bacaklarının arasından geçip, yere çarpmıştır...

BEDRİ - (Yutkunarak) Evet.

BEBERUHİ - (Yutkunarak) Tamam basmam.

Zehra yattığı yerden alaycı ve fakat endişeli bir imayla Bedri'ye...

ZEHRA - Farkındaysanız artık hiç gülemiyorum

Binbaşım.

SAHNE 34 GARNİZON / DIŞ / GECE

Tel örgüler... Bir nöbet noktası... Asker nöbet tutmakta ve yanık bir türkü söylemektedir...

Kamera yana kayar ve bir başka nöbet nöbet noktasındaki Kenan'ı görürüz; o da nöbet tutmakta ve yakınlarda türkü söylemekte olan diğer nöbetçiyi dinlemektedir...

Asker'in türküsü bitince Kenan da gaza gelir ve o da kendince bir şarkı söylemeye başlar...

**KENAN - Yazdığım mektupları teker teker yakacaktım.
Çektiğim mesajları okumadan atacaktım. Dönüp özür
dilersem belki huzur bulacaktım...**

Cehpanelik önü - kapı yakın... Henüz neresi olduğunu bilmiyoruz...

Beberuhi kapının önünde nöbet tutmakta ve Kenan'ın söylediği şarkıyı dinleyerek gülmektedir...

**KENAN SES - ...Aman hiç birşey bulma canıma minnet.
Yavrum hiç birşey bulma canıma minnet...**

Beberuhi kulağındaki sigarayı alıp, ağzına sokar ve cebinden çakmak çıkarırken, gülerek...

BEBERUHİ - Hey Allahım ya. Denyo bu çocuk...

Çakmak da çıkarır ve tam yaktığı sırada görüntüye Bedri'nin jipi girer...

Yine yanında Niyazi vardır... Jip durur ve Bedri inerken şaşkınca Beberuhi'ye doğru...

**BEDRİ - Naapıyosun orda asker? Yoksa sigara mı
içiyosun?!**

Beberuhi tırsar. Ağzında sigara ve elinde yanan çakmak olduğu halde...

BEBERUHİ - Yok Komutanım, yakmıyordum zaten...

Bedri yaklaşır, Beberuhi'yi tanıdıdır...

BEDRİ - Gene mi sen, anormal herif?.. Naapıyosun burada?

Beberuhi ağzında sigara ve elinde yanan akmak olduğu halde konuşmaya devam eder...

BEBERUHİ - Üzerinize afiyet nöbet geçiriyorum. Ya siz?..

BEDRİ - Nöbet geçirilmez aptal, tutulur... Ayrıca burada sigara içilmez. Söndür o akmağı...

Beberuhi'nin elinden sigarayı alıp, kırarak yere atar...

BEDRİ - ...şu zıkkımı da bırak. Yazık, gencecik adamsın...

Beberuhi akmağı söndürür ve cebine koyarken...

BEDRİ - ...Gene kim silah verdi bakiim senin eline?..

BEBERUHİ - Demir avuş verdi Komutanım. Ama saftorik olduğum için mermileri aldı tabi.

BEDRİ - İy yapımış... Bi daha burada sigara içtiğini görmiyim.

BEBERUHİ - Emredersiniz Komutanım.

Bedri jipe biner ve giderken, Beberuhi arkalarından elsallayarak...

BEBERUHİ - ...İyi geceleer!..

Jip uzaklaşınca yere eğilir, az önce Bedri'nin attığı sigaranın parçalarını alıp, birleştirmeye çalışır.

Bu sırada diğer taraftan Emre ve Ercüment'in gelmekte olduğunu görürüz...

Karanlıkta Beberuhi'yi göremezler. Ercüment kısık sesle...

ERCÜMENT - Pişt!.. Neredesin lan bebek ruh?

Fondan Beberuhi'nin sesiyle irkilirler...

BEBERUHİ SES - Dur!.. Parolayı söyle?! Gayriihtiyari ellerini kaldırılar. Ercüment şaşkın bir telaşla...

ERCÜMENT - Parola mı? Hangi parola?!.

Beberuhi tam arkalarından görüntüye girer...

Tüfeği kabzası yukarı gelecek şekilde ve sopa gibi tutmaktadır...

BEBERUHİ - Davlumbaz olan.

EMRE - Tamam o zaman, davlumbaz diyoruz.

BEBERUHİ - Bildin, afferim.

Ercüment ve Emre gülerler... Elleri hala havadadır...

ERCÜMENT - Sakın ateş etme haa, dönüyoruz.

BEBERUHİ - Dönün dönün. İstesem de ateş edemem zaten...

Dönerler ve Beberuhi'yi o şekilde görünce daha çok gülerler...

ERCÜMENT - Oha, o ne biçim tüfek tutmak öyle ayu?

Kırıcı mı belimi?!.

Diğerleriyle birlikte Beberuhi de güler ve tüfeği indirerek...

BEBERUHİ - Ne biliyim. İçinde mermi yokken bu tutuş daha doğru gibime geldi.

Glerler... Emre cebinden sigara pakedini çıkarır....

EMRE - Sana sigara getirdik Ruhicim... Al bakalım...

Beberuhi sevinçle bir tane alarak...

BEBERUHİ - Anaa, tam zamanında lan. Tebrik ediyorum.

(Endişeyle irkilir) Aaa bi dakika, fakat biz burada sigara içemeyiz ki. Binbaşı kızıyor.

Ercüment, Beberuhi'nin elindeki sigarayı alır ve bıkkınca...

ERCÜMENT - Bak hala Binbaşı diyo yaa...

Beberuhi, Ercüment'in elindeki sigarayı geri alarak...

BEBERUHİ - Valla billa burada içemeyiz abi. Adam daha demin tembihledi...

Bu kez Emre sigarayı Beberuhi'nin elinden alır...

EMRE - Eee? Nerede içicez peki?..

Beberuhi sigarayı Emre'nin elinden geri alarak...

BEBERUHİ - Bilmiyorum. Burada içmeyelim de...

Bu sırada sağa sola bakınan Ercüment'in gözüne kapı takılır... Beberuhi'den sigarayı alarak...

ERCÜMENT - Tamam abicim, o zaman biz de içerde içeriz. Bedri Binbaşın ona da karışacak değil heralde?..

Ercüment kapıyı açarken...

BEBERUHİ - Yok o konuda bişey söylemedi.

Ercüment önde, diğer ikisi arkada, içeri girerlerken yavaşça geri zoom...
Ve kapının üzerindeki "Cephanelik" yazısını görürüz...

EMRE - Oğlum burada dumanaltı olucuz lan.

Kapı kapandıktan sonra fondan konuşmalarını duymaya devam ederiz...

ERCÜMENT SES - Bişey olmaaz. Kibriti versene.

EMRE SES - Bende kibrit yok ki.

ERCÜMENT SES - Eee, nasıl yakıcaz sigaraları?

BEBERUHİ SES - Bende çakmak var olur mu?..

ERCÜMENT SES - Ver bakiim, nerde?..

BEBERUHİ SES - Al bakiim, burda.

Fondan çakmak sesiyle birlikte geri zoom durur. Görüntü genelde sabitlenmiştir...

ERCÜMENT SES - (Şaşkınca) Aaa! Bu kutular ne lan böyle?!..

SAHNE 35 GARNİZON / DIŞ / GECE

Bedri ve Niyazi'nin bulunduğu jip, kameraya doğru gelmektedir...

Kısa süre sonra tam arkalarında -uzakta- büyük bir patlama olur...

Niyazi arkaya bakar ve sakince...

NİYAZİ - Cephanelik uçtu Komutanım.

BEDRİ - (İfadesiz) Farkındayım.

Jip kameranın üzerinden geçerken görüntü kararır ve keseriz...

SAHNE 36 MUTFAK / İÇ / GÜN

Hababamcılar mutfakta çalışmaktadırlar; sebze yıkayanlar, piriniç ayıklayanlar, ekmek kesenler, çorba karıştırıranlar, bulaşık yıkayanlar vs...

Mutfağın uzak köşesinde, Psiko, Emre, Ercüment ve Beberuhi, bitkin ve bıkkın ifadelerle patates soymaktadırlar... Psiko hariç diğerlerinin yüzlerinde hafif yanık izleri vardır... Psiko bir yandan patates soymakta, bir yandan da diğerlerine sinirle söylenmektedir...

PSİKO - Ulan kendinizi de yaktınız, bizi de yaktınız be...

Diğerleri başlarını öne eğerler ve patates soymaya devam ederler...

PSİKO - ...Durup dururken attan indik eşeğe bindik anasını satıyorum. Halbuki ne güzel vurdulu kırdılı askerlik yapıyoduk şurda...

Diğerleri başlarını daha çok öne eğerler ve patates soymaya devam ederler...

Psiko aynı sinirli ifadeyle ve Beberuhi'yi işaret ederek...

PSİKO - ...Hadi bunun durumu malum. Peki siz nasıl anlamadınız abi?!. Kapıda eşsek kadar cephanelik yazıyo, görmediniz mi?..

Emre ve Ercüment başlarını biraz daha öne eğerken Beberuhi salak salak sırtarak onaylar...

BEBERUHİ - Dimi lan. (Diğerlerine) Hakketten salakmışsınız ha.

Emre bıkkın bir sinirle...

EMRE - Ruhi bi susmıycan mı sen abicim?..

Bu sırada Ercüment'in ağlamaya başladığı görülür. Patates soymaya devam etmektedir...

ERCÜMENT - Allahım, dayanamıycam artık ben...

Emre, azalmış olan patatesleri işaret ederek...

EMRE - Dur lan, sakin ol. Fazla bişey kalmadı...

Kermit büyükçe bir patates çuvalıyla gelir ve azalmış olan diğerlerinin üzerine çuvalı boşaltarak...

KERMİT - Aşçıbaşı'nın selamı var beyler...

Diğerleri ağlamaklı ifadelerle patates yığınınına bakarken, Ercüment kendini kaybeder ve elindeki bıçakla patateslere saldırıp, gelişi güzel saplamaya başlar...

ERCÜMENT - Hieeyt!.. Tutmayın lan beni!.. Tutmayın leaan!..

Beberuhi kaçarken, Emre ve Psiko, Ercüment'i durdurmaya çalışmaktadırlar...

EMRE - Ercüment dur oğlum!.. Yapma Ercü!..

ERCÜMENT - Bırakın laan!.. Patateslere ölüüüm!..

PSİKO - Dur lan Ercüment! Yakıcan askerliği.

Ercüment'in elindeki bıçak düşmüştür, büyükçe bir patates alır ve atacakmış (taş) gibi tutarak...

ERCÜMENT - Ne askerliği lan. Valla bi korum pekmezin akar!..

Psiko ve diğerleri tırsmıştır...

Ercüment kalkar ve patatesi taş gibi tutmaya devam ederek...

ERCÜMENT - ...Askerlikmiş. Hangi askerlik?!.

Deli deliyi görünce sopasını saklar hesabı...

PSİKO - Ercüment sakin ol abicim, başını belaya sokucan.

Bak demin Binbaşı buralarda geziniyordu...

ERCÜMENT - (Artan bir sinirle) Lan oğlum ne binbaşısı?!.

O benim babam ulan! Öz bi öz babaam!..

Diğerleri Ercüment'in delirdiğine kanaat getirmiş ifadelerle birbirlerine bakarlar...

Ercüment patatesi diğerlerine de tehtidkarca tutmaya devam ederek, geri adımlarla ve yavaşça kapıya doğru gitmeye başlar...

ERCÜMENT - ...Delirdiniz ulan hepiniz!.. Manyak herifler!.. Dokanmayın bana!.. Yaklaşmayın!.. Peşimden geleni bayıltırım...

KENAN - Tamam da, nereye gidiyosun abi?..

ERCÜMENT - Nereye olucak aptal, eve gidiyorum...

Ercüment geri adımlarla mutfaktan çıkar ve kapıyı kapatıp giderken, diğerleri şaşkın ve çekingen ifadelerle ona bakmaktadır... Beberuhi salak bir tebessümle...

BEBERUHİ - Ulan acaba biz de mi gitseydik be?!. Hı?!.

Diğerleri donuk ifadelerle Beberuhi'ye bakarlarken keseriz...

SAHNE 37 NİZAMİYE / DIŞ / GÜN

Ercüment, yüzünde isler, elinde patates (kolu aşağıdadır) olduğu halde ve kararlı adımlarla nizamiyeye doğru yürümekte, yanından geçen askerler ve subaylar ise şaşkınca ona bakmaktadırlar.

Nizamiyeye yaklaşırken Nöbetçi Asker elini kaldırarak onu durdurur...

N.ASKER - Dur!.. Hayırdır hemşerim?..

ERCÜMENT - (Bıkkınca) Tamam abi, tebrik ediyorum, hepiniz süper oynuyosunuz... Valla bak. Ama ben daraldım artık, içim katıldı... Gidiyorum. Okula dönüyorum. Babama selam söylersiniz...

N.ASKER - (Alaycı bir merakla) Baban kimmiş len senin?

ERCÜMENT - Kim olucak ulen, Deli Bedri işte...

N.ASKER - (Şaşkın) Bana bak, Bedri Binbaşı'yı kastetmiyosun inşallah?..

ERCÜMENT - (Gülerek) Oğlum binbaşı hikayesi makara kukara lan. Orjinali Deli Bedri'dir. Ayrıca askerliğini de onbaşı olarak yapmıştır...

Nöbetçi Asker şaşkınca bakmaktadır...

ERCÜMENT - ...Neyse. Hadi ben kaçmak zorundayım.
Gittiğimi söylersiniz... Size kolay gelsin...

Nöbetçi tüfeğini hafif ileri iterek Ercüment'in yolunu keser ve bıkkınca...

N.ASKER - Yahu hemşerim az bi dursana hele!..

Manyak mısın ne boksun sen be?!.

ERCÜMENT - (Bıkkınca öfleyerek) Yahu güzel kardeşim,
bırak gideyim noolur. (Patatesi tehdidkarca kaldırarak)
Bak bunu kullanmak zorunda bırakmayın beni bak...

Nöbetçi Asker, siniri bozulmuş gibi gülmeye başlar...

Belli ki artık, Ercüment'in tamamen delirmiş olduğuna kanaat getirmiştir...

N.ASKER - Lan oğlum dur, hahaha tamam kızma,
gidersin...

Ercüment alaycı bir sinirle Asker'in gülmesini taklid ederek...

ERCÜMENT - Hehehe. Çok mu komik?!. Kameraya da
çektiniz mi bari?!.

SAHNE 38 BEDRİ ODA / İÇ / GÜN

Bedri masasında oturmakta, Kamil ise masanın yanında ayakta durmaktadır...

BEDRİ - Bu uğursuz herifleri mümkün olduğunca yanıcı
ve patlayıcı maddelerden uzak tutmak lazım Kamil
Astsubayım. Bu mutfaktaki tüp başımıza iş açabilir...

KAMİL - Merak etmeyin Komutanım. Ocağın başına
nöbetçi koydum. Aşçı'dan başka yaklaşan olursa
dipçığı koyacak kafasına.

Bu sırada fondan kapı tıklaması...

BEDRİ - Geel!..

Kapı açılır ve Niyazi girer... Kapıyı kapatır ve selam vererek...

NİYAZI - Bir cinnet girişimi oldu Komutanım.

BEDRİ - Ne?!. Kim cinnet geçirmiş?!.
Niyazi - Komutanım, bu adamın başına bir şeyler yapmışlar...

NİYAZİ - Hani var ya Komutanım, mütemadiyen size babacım deyip duruyo...

BEDRİ - Semiramis mi?!. Gene naapmış çılgın?..

NİYAZİ - Firar etmeye yeltenmiş efenim.

BEDRİ - Firar mı? Nasıl yaa?..

NİYAZİ - Patates maarifetiyle.

BEDRİ - (Şaşkın) Patates mi?.. Haydaa! Nerde bu çocuk şimdi?..

Bu sırada kapı açılır ve Ercüment, elinde patatesle girer...

ERCÜMENT - Burdayım Babacım. Ama gidiyorum. Valla bak, yeter artık, içime fenalık geldi yani.

Bedri ve diğerleri önce şaşkın ve acıyan ifadelerle Ercüment'e ve sonra birbirlerine bakarlar...

Bedri bir deliyle konuşur gibi...

BEDRİ - Yaa demek içine fenalık geldi çocuğum?..

ERCÜMENT - E normal değil mi ama baba? Kaç gündür buradayız...

BEDRİ - Gayet normal tabi yavrucum. Zaman zaman bizim bile buramıza geldiği oluyo...

İmalı bir ifadeyle gözkırparak diğerlerinden onay ister...

BEDRİ - ...Dimi arkadaşlar?...

NİYAZİ - Tabi canım, olmaz mı.

KAMİL - O-hoo hem de günde kaç kere...

ERCÜMENT - (Şaşkın) Eee, o zaman niye hala uzatıyorsunuz mevzuyu?

BEDRİ - (Bıkkınca) Hangi mevzuyu uzatıyoruz evladım?..

ERCÜMENT - Askerlik mevzusunu. Sizce de biraz fazla uzamadı mı yani?..

KAMİL - O-hoo benim neredeyse otuz yıl oluyor.

Ercüment şaşkın ve ağlamaklı bir ifadeyle Kamil'e bakarken,
Bedri elini Ercüment'in omuzuna atar ve aynı nazik tavırla...

BEDRİ - Semiramis gel evladım. Anlat bakiim, aslen ne derdin var senin?

ERCÜMENT - (Bıkkınca gülerek) Yaa baba ne Semiramis'i, noolur gene başlama yaa!..

BEDRİ - Bak ne diyecem. Sen bana baba deme ben de sana Semiramis demiyim. Ne diyosun anlaştık mı?..

ERCÜMENT - (Gülmeye başlar) Haydaa... Yahu Babacım noolur yapma yaa!.. Güldüğüme bakma, korkuyorum, valla billa bak...

Ercüment siniri bozulmuş gibi gülmeye devam ederken, Bedri üzgün bir ifadeyle Kamil'e...

BEDRİ - Yazık, tamamen gitmiş bu... Hastaneye götürelim,

bir de Yusuf Albay baksın. Bakalım ne diyecek...

KAMİL - Emredersiniz Komutanım.

Ercüment'i omuzundan nazikçe tutar ve götürerek...

KAMİL - ...Gel oğlum. Doktor'a gidiyoruz...

ERCÜMENT - (Gülmeye devam ederek) Tamam gidelim anasını satiiim. Bakalım başımıza daha neler gelicek...

Kamil ve Ercüment kapıya doğru giderlerken, fondan kapı tıklaması...

BEDRİ - Geeel!..

Kapı açılır ve Necmi girer... Bedri hızla kalkıp, selam verirken...

BEDRİ - ...Şey, yani geliniz!..

Bu sırada Ercüment, küskün bir ifadeyle Necmi'ye...

ERCÜMENT - Çok ayıp ettin, biliyosun dimi Necmi Abi?..

NECMİ - (Şaşkın) Ne gibi yavrucum?..

Ercüment'in saçmalamasından endişe eden Bedri telaşla araya girer ve imalı bir ifadeyle Necmi'ye.

BEDRİ - Delikanlının biraz sınırları bozulmuş Komutanım. Kendisini Yusuf Albay'a gönderiyorum.

Saniyorum bizi aşan bi durum var...

NECMİ - Haa, anlaşıldı... (Ercüment'in yanağını okşayarak) Ah yavrum benim. Geçmiş olsun...

ERCÜMENT - Vaay bee. Güdük Necmi'ye bak, helal olsun...

(Apoletlerindeki yıldızları işaret ederek) **Galaksiniz hayırlı olsun Güdük Paşa...**

NECMİ - (Şaşkın) Güdük mü?..

Ercüment'in iyice saçmaladığını gören Kamil, kolundan iterek götürür...

KAMİL - Tamam oğlum. Hadi Doktor Amca'ya gidelim artık.

Kamil ve Ercüment giderler...

Necmi üzgün bir ifadeyle söylenerek masanın önündeki koltuklardan birine oturur...

NECMİ - Allah kimsenin aklını almasın...

NİYAZİ - Amin...

BEDRİ - Çok haklısınız Komutanım.

NECMİ - (İççekerek) Sana kötü haberlerim var Bedri.

BEDRİ - (Şaşkın) Ne gibi Komutanım?..

NECMİ - (İççeker) Zehra Binbaşı'nın projesini hatırlıyomusun?

BEDRİ - Hatırlıyorum Komutanım. (Endişeli) Nooldu? Niye ki?..

NECMİ - Uzun lafın kısası, aklımıza gelen başımıza geldi Bedri... Dilekçeyi kabul etmişler.

BEDRİ - (Dehşetle) Aman diyim!..

NECMİ - Daha da kötüsü pilot bölge olarak burayı seçmişler...

BEDRİ - (Ağlamaklı) Aman diyim Komutanım!..

NECMİ - Çok daha da kötüsü ilk gönüllüler bugün geliyor. Tam kırk tane kız...

Bedri fenalık geçirir gibi olur...

BEDRİ - Ağh!.. Kırk tane mi?..

NECMİ - Evet, şimdilik bir takım. Zehra Binbaşı karşılamaya gitti..

Bedri hafif sendeler ve Necmi'nin karşısındaki koltuğu işaret ederek...

BEDRİ - Komutanım, müsaade ederseniz şuraya çöküp kalabilir miyim?..

NECMİ - Tabi, lütfen... (Endişeli) İyi misin Bedri?

Bedri çökercesine koltuğa oturur... Ve ağlamaklı bir ifadeyle...

BEDRİ - Hayır, değilim Komutanım...

SAHNE 39 HASTANE - KORİDOR / İÇ / GÜN

Dr. Yusuf'un oda kapısı yakın... Kapının üzerinde "Asabiye" yazmaktadır...

Kamil önde Ercüment arkasında gelirler... Ercüment kapıdaki yazıyı okur ve gülerek...

ERCÜMENT - Hehehe yemeceye bak, bi de asabiye yazmışlar kapıya...

SAHNE 40 DOKTOR ODA / İÇ / GÜN

Edebiyat Öğretmeni Yusuf'un aynısı bir Tabip Albay, masasında oturmaktadır...

Kısa süre sonra fondan kapı tıklaması... Yusuf panikle irkilir...

YUSUF - Ha?! Ne?! Nooluyo?!.

Kapı açılır ve Kamil elinde Ercüment'in dosyası olduğu halde girer...

KAMİL - Acil bir hastamız var Albayım.

Yusuf rahatlar ve eliyle dosyayı vermesini işaret ederek...

YUSUF - Problem nedir?..

Kamil dosyayı verir...

KAMİL - Bedri Binbaşı'yı babası zannediyor efenim.

Ayrıca adının Semiramis olduğunu iddia ediyor ve elinde bir patatesle dolaşiyor...

Yusuf dosyaya bakmayı bırakır ve şaşkınca Kamil'e...

YUSUF - Vah vah. Tamamen üşüttü yani?..

KAMİL - Maalesef efenim. Az önce Necmi Paşa'ya da güdük dedi, afedersiniz...

YUSUF - Yapma ya!.. Getirdiniz mi hastayı?..

KAMİL - Evet efenim, gönderiyim mi içeri?..

YUSUF - (Endişeli) Saldırgan değildir inşallah?..

KAMİL - Sanmıyorum Albayım... İsterseniz burada

bekliyorum?

YUSUF - Gerek yok, sağol...

KAMİL - Rica ederim Komutanım.

Kamil kapıyı açar ve dışarıda sırtarak beklemekte olan Ercüment'e, girmesini işaret eder...

KAMİL - Gel evladım... İyileşiceksin merak etme...

Ercüment elindeki patatesle oynayarak ve sırtmaya devam ederek içeri girerken...

ERCÜMENT - Tabi tabi... Hehehe. Hey güzel Allahım.

Sen soktun sen çıkar...

Kamil kapıyı kapatıp giderken, Ercüment sırtmaya devam ederek masaya doğru bakar,

Yusuf'u görünce siniri bozulmuş gibi gülmeye ve alkışlamaya başlar...

ERCÜMENT- Valla tebrik ediyorum... Artık diyecek

lafım kalmadı... Bravo!.. Bravo Hocam!..

Yusuf hafif ürkmüş bir ifadeyle gülümseyerek...

YUSUF - Gel bakalım Semiramiis... Demek Bedri
Binbaşı'nın oğlu sensin?..

Ercüment gülmeye devam ederek ve etrafa bakınarak pencereye doğru yürür...

ERCÜMENT - Hehehe, yaa, ne saçma dimi?.. Sen de
Yusuf Albay olmalısın. Hehehe. Bari isimlerinizi
değiştirseydiniz be Hocam. Ama yine de büyük
koparmaca yaptınız, itiraf ediyorum.

Yusuf kalkar ve temkinli bir ifadeyle Ercüment'in yanına giderken, eliyle kanepeyi
işaret eder...

YUSUF - Demek beni de hocana benzettin?..
Anlıyorum çocuğum...

Ercüment gülmeye devam ederek...

ERCÜMENT - En çok da buna hasta oldum ha. Hani
böyle ısrarla devam ettiriyosunuz ya, gerçekten süper
numaramış...

YUSUF - Bak ne diyecem Semiramis, gel uzan şöyle de,
rahat rahat sohbet edelim, hadi evladım...

Ercüment tırsmaya başlamıştır... Ağlamaklı ve hafif sinirlice...

ERCÜMENT - Yusuf Amca noolur uzatmayalım artık
yaa. Şakaysa da şaka olmaktan çıktı artık yani, valla
bak...

Yusuf daha temkinli...

YUSUF - Tamam, sakın ol evladım, korkacak bişey yok.
Sadece konuşcaz... Anlat bakiim, nedir problemin?..

Ercüment bu sırada pencereden dışarıya bakar ve ağlamaya başlar...

ERCÜMENT - Yaa Allahım yaa!.. Nooluyo böyle kızlar
filan?..

Ercüment'in gözünden dışarıyı görürüz... Askeri bir otobüsten gönüllü kız askerler
inmektedir...

Başlarında Zehra Binbaşı vardır. Onun yanında Dursun'u görürüz...

YUSUF - Nooldu evladım? Niye ağlıyorsun şimdi?..

Ercüment ağlamaya devam ederek, dışarıyı işaret eder...

ERCÜMENT - Daha noolsun, gaipten karı kız filan görmeye başladım.

YUSUF - (Not alarak) Kız mı?.. Hımmm... Ne zamanlar görüyorsun bu kızları?..

Ercüment ağlamaya devam ederek, dışarıya bakar...

ERCÜMENT - Mesela şimdi görüyorum. Otobüsten iniyorlar...

YUSUF - Otobüs dimi, evet, bazen ben de görüyorum o kızları...

ERCÜMENT Gerçekten mi?

Yusuf temkinli adımlarla Ercüment'in yanına giderken...

YUSUF - Tabi canım. Sonra gözlerimi kapatıyorum, ona kadar sayıyorum. Bi bakıyorum, hepsi gitmiş...

Lafı biterken pencerenin yanına gelmiş ve aşağı bakmıştır... Şaşkınca...

YUSUF - ...Aaa?!. Bu kızlar nerden çıktı yahu?!.
ERCÜMENT - Yusuf Amca hakikaten sen de görüyo musun o kızları?..

ERCÜMENT - Yusuf Amca hakikaten sen de görüyo musun o kızları?..

YUSUF - Evet. (Telaşlı) Yoksa sen görmüyo musun?..

Ercüment keyifle sırtarak dışarı bakar...

ERCÜMENT - Görüyorum canım. Hem de süper görüyorum. (Yusuf'a dönerek) Eh, madem bu kadar masrafa girmişsiniz, ben de biraz daha takılıyım bari...

Patatesi Yusuf'un eline tutuşturarak...

ERCÜMENT - ...Sizi gördüğüme sevindim (İmalı) Komutanım. Daha fazla vaktinizi almıyım. Hamdolsun ben iyileştim artık galiba. Hehehe...

Lafı biterken Yusuf'a oldukça keyifli bir asker selamı verip, gider...

Yusuf ise şaşkın bir ifadeyle dışarıdaki kızlara bakmaya devam etmektedir...
Kendikendine...

YUSUF - Emekli olmanın vakti geldi de geçiyo mu ne?!

SAHNE 41 DEPO ÖNÜ / DIŞ / GÜN

Kızlar askeri otobüsten inmeye devam etmektedirler... Zehra memnun bir ifadeyle onların otobüsten inişini izlemekte, Dursun ise inenleri sıraya sokmaktadır...
Derken Bedri'nin jipi hızla görüntüye girer ve Zehra'nın tam yanında acı bir frenle durur...

BEDRİ - Bana bunu nasıl yaparsınız Binbaşım?!

ZEHRA - Bunun sizinle ne alakası var, pek anlayamadım Binbaşım?

Bedri otobüsten inen kızlara hafif alaycı bir bakış attıktan sonra...

BEDRİ - Asla başaramıyacaksın Zehra (es) Binbaşı...

ZEHRA - Aslına bakarsan yarısını başardım bile Bedri (es) Binbaşı...

Bedri jipi çalıştırır ve yine hızla gider...

Karşıda yüzlerce askerin, mutlu mesut ifadelerle kızların otobüsten inişini izlediğini görürüz... Ercüment, öndeki askerlerin arasından sıyrılarak öne çıkar ve kızlara doğru bakarak...

ERCÜMENT - Vay be. Ulan az kalsın gidiyoduk enayi

gibi...

SAHNE 42 MUTFAK / İÇ / GÜN

Hababamcılar mutfakta çalışmaya devam etmektedirler...

Perişan bir halde patates soymaya devam eden Psiko, Emre, Beberuhi ve Kenan'ı görürüz...

KENAN - Ercüment de delirdim ayaklarına iyi yırttı ha.

EMRE - Ne ayağı oğlum, çocuk hakikaten delirdi ki.

PSİKO - Biraz daha patates soyarsam ben de deliricem.

Kermit elinde yeni bir patates çuvalıyla gelir ve çuvalı tam Psiko'nun yanına boşaltarak...

KERMİT - Aşçıbaşı'ndan sevgilerle...

Psiko, Kermit'in yakasına yapışarak...

PSİKO - Bu ne biçim sevmek ulan?!

Bu sırada Ercüment heyecanlı bir sevinçle mutfağa dalar ve diğerlerinin yanına gelerek...

ERCÜMENT - Kızlaaar!.. Kızlaaar geldi kızlaar!.. Bıcır bıcır, kımıl kımıl kızlaar!..

Diğerleri şaşkınca Ercüment'e bakarlar...

BEBERUHİ - Anaaa, tımarhaneden de kaçmış ruh hastası.

ERCÜMENT - Ne bakıyorsunuz hıyar gibi oğlum? Kızlar geldi diyorum lan! Manitalar geldi! Yavrular geldi!..

Emre'nin yakasına yapışıp, kaldırarak...

ERCÜMENT - ...Of be, bu ne be abi'ler geldi diyorum abi!.. Anlamıyo musun beni lan?!.

Emre, Ercüment'in başını okşayarak yatıştırmaya çalışır...

EMRE - Anlıyorum Ercüment, sakın ol, hepsi geçicek abicim...

Ercüment, Emre'nin yakasını bırakır ve Kenan'ın yakasını tutup kaldırarak...

ERCÜMENT - Bir otobüs dolusu kızdan bahsediyorum Kötü Kenan!.. Koca bi otobüs!..

KENAN - (Diğerlerine) Anayola mı çıkmış ne bok yemiş lan bu?..

SAHNE 43 MALZEME DEPOSU / İÇ / GÜN

Dursun tezgahın arkasındadır, kızlara askeri giysileri vermektedir...

DURSUN - Aha buyrun bacım, bunlar da palaska...

RABARBA - Teşekkürler... Mersi... Sağol... Eyvallah... Ay çok mersi...

Sabit'in masasının olduğu yerde, Zehra elindeki listeye gözgezdirmekte, Sabit ise yanında durmuş, dalgın bir sevinçle kızlara doğru bakmakta, Dursun ise kızlara kepleri vermektedir...

DURSUN - Keplere adınızı yazın da kaybolursa kolay bulasınız...

1.KIZ - İçine mi dışına mı?

DURSUN - İçerlik yazacan bacım. (Gösterir) Şu cenaha...

2.KIZ - Soyadımızı da yazıyo muyuz?

DURSUN - Tabi... Herkeş kendi soyadını yazsın...

3.KIZ - Göbek adımızı yazıyo muyuz peki?

Dursun, sanki pornografik birşey duymuşçasına, utanarak ve gülerek...

DURSUN - Göbek mi?!. Tövbe estağfrunlah...

Bu sırada Zehra, Sabit'e...

ZEHRA - Bir ihtiyaç listesi yapalım.

Sabit yine kızlara bakmaktadır, gayriihtiyari bir tavırla kalemini çıkarıp, açar ve Zehra'ya uzatarak

SABİT - Yapalım Komutanım.

ZEHRA - Birlikte yapmıcaz evladım, sen yapıcaksın!..

Sabit irkilir ve Zehra'ya döner...

ZEHRA - ...Bir ihtiyaçları olursa not alırsın, gerekeni temin ederiz.

SABİT - Anlaşıldı Komutanım.

ZEHRA - (Kızlara) Kıyafetlerinizi aldınız mı kızım?..

RABARBA - Aldık Komutanım... Evet, aldık... Alıyoruz...

ZEHRA - Tamam, giyinin hadi. (Dursun'a) Sen kapının önünde bekliyorsun. Kendin de dahil kimseyi içeri sokmuyosun.

DURSUN - Emredersin Komutanım...

Eliyle gelmelerini işaret ederek kızları soyunma odasına sokar...

DURSUN - ...Aha burada giyiniyorsunuz bacım. Kapıda ben varım, merak etmeyin.

Kızlar ellerinde çantaları ve asker giysileriyle soyunma odasına girerlerken geçme...

SAHNE 44 MALZEME DEPOSU - SOYUNMA ODASI / İÇ / GÜN

Kızlar soyunma odasına girmektedirler...

Son kız da girdiğinde Dursun kapıyı kapatır... Fondan kapıyı kitlediğini duyarız...

Bu sırada kızlar çantalarını ve eşyalarını bırakırlar ve soyunmaya başlarlar...

1.Kız gülererek Dursun'un taklidini yapar...

1.KIZ - Aha burada giyiniyorsunuz bacım.

Gülerler...

2.KIZ - Bi de kapıda ben varım diyo. Sanki tuvalete getirdi...

Gülerler...

4.KIZ - Ay evet ya, çok iyi bi çocuğa benziyo.

3.KIZ - Sabit de yakışıklıymış haa.

1.KIZ - Aman. Yiyecek gibi bakıyordu.

2.KIZ - Dışarıdakiler nasıl bakıyordu peki?..

Gülerler...

4.KIZ - Ay yazık, naapsınlar. Kimbilir kaç zamandır kadın görmüyolar...

Kamera yavaşça yukarı kayarken kızların konuşmalarını ve gülüşmelerini duymaya devam ederiz...

3.KIZ SES - Tabi canım. O Sabit olan en az bir yıldır buradadır heralde.

1.KIZ SES - Belki de o yüzden sabit diyolardır.

Gülerler...

2.KIZ SES - Kimbilir daha ne sabitler görücez kızlar.

Gülerler... Yüksekteki pencerede Kenan'ı görürüz. Cama yapışmış, kızları seyretmektedir...

3.KIZ SES - Ben sana söyliyim, üçbin tane...

4.KIZ SES - Ay yazık, tavşan adası gibi...

Gülerler...

3.KIZ - (Umutlu) Üçbin kişiden enteresan birileri çıkar heralde.

1.KIZ SES - (Küstah) Aman. Hiç sanmıyorum.

SAHNE 45 DEPO ÖNÜ / DIŞ / GÜN

Kenan'ın, Hababamcılar'dan oluşan insan kulesinin en üstünde olduğunu görürüz. Oldukça yüksekteki pencerenin pervazına tutunmuş, kızları röntgenlemeye devam ederek...

KENAN - Oof bee!.. Of be aabi!.. Of be, bu e be abi!..

Kulenin en altındakilerden Ercüment haklı çıkmanın verdiği keyifle, Kenan'a seslenir...

ERCÜMENT - Noldu ayu?!. Dediğim kadar var mıymış?!.

KENAN - Ercüment, senden binlerce kez özür diliyorum abi!.. Ooyyy!..

Kenan'ın hemen altında Emre, Psiko ve Beberuhi durmaktadır. Emre heyecanlı bir merakla...

EMRE - Ne diyosun be? Kelimeler kifayetsiz mi kalıyo yani?

KENAN - Aynen öyle Matkabım. Ay ay ayyy!..

Emre'nin yanındaki Psiko, sabırsız bir heyecanla...

PSİKO - Hadi in artık lan. Sıra bizde...

BEBERUHİ - (Şaşkın) Neeğ?! Biz de mi soyunucuz?..

Gülerler... En alttaki Ercüment gülmeye devam eder ve yukarı doğru bakarak...

ERCÜMENT - Askerlik de fena mavra diilmiş lan aslında. Hehehe...

Bu sırada Zehra'nın depodan çıkar ve Ercümentle gözgöze gelirler...

ZEHRA - Aman Allahım!..

Ercüment pişkin bir ifadeyle sırtmaya devam ederek, selam verir...

ERCÜMEN - Aa selam Komutanım. Biz de tam kule yapmıştık, size göstermeye geliyoduk...

ZEHRA - Kapa çeneni!.. (Hepsine) Dikkaaaat!..

Ercüment panikle hazırola geçince kule yıkılır...

Kenan, pencerenin pervazına tutunup, orada asılı kalmıştır... Ağlamaklı bir telaşla Zehra'ya.

KENAN - Komutanım inanmıyacaksınız ama hiç bişey görünmüyo diyebilirim!..

SAHNE 46 EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Hababamcılar takım halinde ve endişeli ifadelerle durmakta, Bedri ise onları azarlamaktadır...

BEDRİ - Ahlaksız herifler!.. Haysiyetsiz adamlar!..
İnsanın silah arkadaşını röntgenlediği nerede görülmüş ulan şerefsiz tospağalar?!

EMRE - Estağfrullah Komutanım. Röntgenleyemedik vallahi.

BEBERUHİ - Evet, Zehra Abla vaktinden önce çıkageldi.

BEDRİ - (Beberuhi'ye) Abla ne demek geridenzekalı?!
Mahalle dizisi mi çekiyoruz burada?!

Uzakta, Zehra'nın oda penceresinden dürbünle kendilerini seyrettiğini görür ve artan bir sinirle...

BEDRİ -...Kepaze herifler! Rezil ettiniz beni Binbaşı'ya.
Dua edin sizi mahkemeye vermedi.

KENAN - (Şaşkın ve mutlu) Ne yani şimdi yırttık mı Komutanım?

BEDRİ - Hapisten evet. Ama cezadan asla... Size gelmiş geçmiş en ağır cezayı vericem. Övünmek gibi olmasın kendi icadımdır...

Ercüment endişeli bir ifadeyle yanındakilere... Kısık sesle...

ERCÜMENT - İşte şimdi boku yedik gibime geliyo...

BEDRİ - Evet, şimdi pozisyon alın bakalım, tam beş tane şnav çekeceksiniz.

Hababamcılar şaşkın ve mutludurlar...

EMRE - Emin misiniz Komutanım? Sadece beş tane mi?

BEDRİ - Kapa çeneni sıırık, yat yere!.. (Diğerlerine) Siz de!..

Şnav için pozisyon alın, çabuk!..

Hababamcılar yere yatıp şnav çekme pozisyonu alırlar... Kendi aralarında, sevinçle konuşurlar...

KENAN - Hehehe kurban olurum ben böyle cezaya.

ERCÜMENT - Dimi lan. Beş tane şnavı ben bile çekerim.

BEBERUHİ - Ben bi keresinde 6 tane çektim.

BEDRİ - Dikkaat!.. Başla! Biiir!..

Bedri yavaş yavaş saymaya, Hababamcılar da o saydıkça şnav çekmeye başlarlar...

Dörde kadar keyifleri yerindedir... Ancak sonra neye uğradıklarını şaşırırlar...

BEDRİ - ...İkiii!.. Üüüüç!.. Dööört!.. Biiir!.. İkiii!..
Üüüüç!.. Dööört!.. Biiir!.. İkiii!.. Üüüüç!.. Dööört!..
Biiir!.. İkiii!..

Bu sırada Beberuhi yüzüstü yere yığılmıştır... Bedri sesini yükselterek devam eder...

BEDRİ - ...Yatan beş tane daha çeker! Üüüç!.. Dööört!..

Beberuhi panikle kalkar ve şnav çekmeye (ızdırıp çeke çeke) devam eder...

BEDRİ - ...Biiir!.. İkiii!.. Üüüüç!.. Dööört!.. Biiir!..
İkiii!.. Üüüüç!.. Dööört!..

Bu sırada kızlar, başlarında bir Çavuş olduğu halde koşarak bizimkilerin yanından geçer...

Şnav çektikleri için Hababamcılar'ın yüzleri görünmemektedir...

SAHNE 47 KOĞUŞ / İÇ / GECE

Hababamcılar perişan bir halde yataklarında yatmış (ya da uzun oturmuş) inlemektedirler...

KERMİT - Abicim adam resmen öldürüyodu bizi lan...

EMRE - Bi ara hiç beş demiyecek zannettim.

ERCÜMENT - Gene insafli adammış. Babam olsa şu an hala dörtteydik.

KENAN - (Keyifle iççekererek) Biraz hırpalandık filan ama değdi lan çocuklar... Manitalar o kadar güzeldi ki...

EMRE - Pis herif. Kızları sen seyrettin cezasını biz çektik.

KENAN - Saçmalama oğlum. Bugün bana, yarın sana. Hehehe. Manitalar kaçmıyo ki...

ERCÜMENT - Evet lan, düşünsenize beyler, şu an yirmi metre ötemizde kırk tane kız uyuyo.

BEBERUHİ - (Acır) Yazık, onlar da yorulmuş demek ki.

ERCÜMENT - Konumuz o değil aptal... (Diğerlerine) Ne diyosunuz lan, bi ziyaretlerine gidelim mi arkadaşların?..

EMRE - Manyaklaşma oğlum, beş şnav daha çekemem ben.

KENAN - Valla ben çekerim aga. Gerekirse ellibeş tane daha çekerim.

Beberuhi, Kenan'ı işaret ederek, diğerlerine... Alaycı...

BEBERUHİ - Enayiye bak. Binbaşı ellidörtte gene başa döndürecek haberi yok.

Gülerler...

ERCÜMENT - Eee ne diyosunuz? Şansımızı bi deneyelim mi?.. Kırk tane birbirinden güzel kızdan bahsediyoruz burda.

EMRE - Tamam da, bu saatte nasıl giricez kız koğuşuna abicim?.. Kapıda nöbetçi var.

ERCÜMENT - Eh mecburen kandıracağız nöbetçiyi demek ki.

KENAN - Naapıcaz, kız kılığına mı giricez?..

BEBRUHİ - Saçmalama lan, rujumuz yok ki.

PSİKO - Rujumuz olsa oluyo mu sanki salak?..

BEBERUHİ - (Panikle) Evet abi kesinlikle olmaz...

(Ercüment'e) Kız kılığına filan giremeyiz, unut sen bu işi.

ERCÜMENT - Tamam, o zaman biz de subay kılığına gireriz güzelim.

EMRE - Subay mı?.. Bak bu olabilir işte. Peki subay kıyafetini nerden bulucaz?..

Bu sırada önde Sabit, hemen arkasında Dursun gelirler. Dursun'un elinde büyükçe bir poşet vardır.

SABİT - Geçmiş olsun beyler!.. Bişey lazım mı? Pomat, ağrı kesici, kas gevşetici, vesaire?..

Sabit'i görünce diğerlerinin yüzü aydınlanmıştır...

ERCÜMENT - Aaa Sabit Abim!..

EMRE - Biz de tam senden bahsetmek üzereydik.

SAHNE 48 KIZ KOĞUŞU ÖNÜ / DIŞ / GECE

Sahne 38'deki Nöbetçi Asker, koğuş binasının kapısında nöbet tutmaktadır...

Cebinden bir sigara çıkarır ve tam yaktığı sırada fondan Kenan'ın sesi...

KENAN SES - Naapıyosun burada Asker?

N.Asker sesin geldiği yöne bakar şaşkın bir dehşetle irkilir...

N.ASKER - Abariii!..

Hababamcılar'ı görürüz; Ercüment karacı, Kenan havacı general, Emre ise amiral üniforması giymiştir. Psiko'nun sas komandosu, Beberuhi'nin ise bando şefi gibi giyinmiş olduğunu görürüz...

BEBRUHİ - Yoksa nöbette sigara mı içiyosun bakiim?!.

N.Asker düşer bayılır... Emre acıyan bir ifadeyle ve fakat tebessümle...

EMRE - Yazık lan çocuğa. Aklı çıktı!..

ERCÜMENT - İyi oldu. Ben tanıyorum bu lavuğu.

SAHNE 49 KIZ KOĞUŞU / İÇ / GECE

Kızlar yataklarında uyumaktadırlar...

Kısa süre sonra kapı sertçe açılır ve içeri Hababamcılar girer...

ERCÜMENT - Koğuuuuş kaaalk!..

Kızlar uyanırlar ve bizimkileri görünce şaşkın bir telaşla...

RABARBA - Kalk mı? Ne kalkı ayol?!. Ay nooluyo?!.

Aman Tanrım!..

PSİKO - Kalkın bakiim!.. Çabuk!.. Bu bir teftiştir!..

Kızlar neye uğradıklarını şaşırılmış halde kalkarlar ve yataklarının önünde hazırola geçerler...

BEBERUHİ - Demek gönüllü olarak askere gelen kızlar sizsiniz?..

1.KIZ - Evet Komutanım!

Emre çapkın bir ifadeyle 1.Kız'ı süzerek...

EMRE - Adın ne yavrum senin?..

1.KIZ - (Tam künyesini okuyarak adının Nihan olduğunu söyler)

EMRE - Nihan, telefon numaran kaç kızım?..

1.KIZ - (Şaşkın) Pardon?..

EMRE - (Sert) Telefon numaran kaç diyorum asker?!.

1.KIZ - Beşyüzkırkdört ikiyüzotuzbir altmışaltı altmışaltı Komutanım!

Emre'nin telefon numarasını ezberlemeye çalıştığını anlarız...

EMRE - Afferim...

Bu sırada Ercüment gözüne 2.Kız'ı kestirmiştir... Sertçe...

ERCÜMENT - Senin adın ne evladım?..

2.KIZ - (Tam künyesini okuyarak adının Gül olduğunu söyler)

ERCÜMENT - Güzelmiş... Peki burcun ne?..

2.KIZ - (Şaşkın) Balık Komutanım.

Kenan gayriihtiyari lafa girer... 2.Kız'a...

KENAN - Harbi mi? Benim de.

Hababamcılar telaşlıca Kenan'a bakarlarken, 3.Kız gayriihtiyari lafa girer...

3.KIZ - Ay inanmıyorum benim de!.. (İlgiyle)

Yükseleniniz ne Komutanım?..

3.Kız'ın ilgisi Kenan'ı heyecanlandırmıştır. Gayriihtiyari diğer Hababamcılar'a dönerek...

KENAN - Yükselenim ne lan benim?..

4.KIZ - (Acır) Ay yazık, yükselenini bilmiyo.

BEBERUHİ - Ne var. Ona bakarsan ben yükselmeyenimi de bilmiyorum ki.

SAHNE 50 KIZ KOĞUŞU ÖNÜ / DIŞ / GECE

Nöbetçi Asker koğuş binasının kapısında baygın halde yatmaya devam etmektedir...

Derken görüntüye Kamil girer ve baygın haldeki Nöbetçi Asker'i görünce şaşkınca...

KAMİL - Haydaa!.. (Kapıya bakarak) Noolmuş burda böyle?..

SAHNE 51 KIZ KOĞUŞU / İÇ / GECE

Hababamcılar, kızları kafaya almaya devam etmektedirler...

Beberuhi, belli ki 4.Kız'dan hoşlanmıştı...

BEBERUHİ - Demek adın Arzu?..

4.KIZ - Evet Komutanım.

BEBERUHİ - Peki şu şarkıyı biliyo musun? (Söyler) A benim Ar zu kızım, A bee niim Arzu Kızım Ar zuu kızım!..

Kızlar güler... Kızların numarayı çakmasından endişelenen Psiko, Beberuhi'yi çaktırmadan -sertçe- dirsekleyerek susturur ve güya sert bir ifadeyle kızlara çıkışır...

PSİKO - Dikkaaat!.. İzin almadan gülme!..

Kızlar telaşla gülmeyi keserlerken, arka planda Kamil'in -yarı açık haldeki kapıdan- içeri

baktığı görülür... Şaşkın ve telaşlı... Kamil'in gözünden koğuşu görürüz.

Hababamcılar arkadan görünmektedir... Psiko güya kızları azarlamaya devam eder...

PSİKO - ...Bir asker komutanına gülmez. Hele teftiş sırasında hiç gülmez!..

Kamil'in şaşkın bir telaşla gittiğini görürüz...

4.KIZ - (Ağlamaklı) Ama Komutanımız Şaka yaptı Komutanım.

PSİKO - Olabilir. Gene de izinsiz glmeyeceksin!..

Beberuhi gayriihtiyari Psiko'ya çıkışır... 4.Kız'dan hoŐlandıŐını anlarız...

BEBERUHİ - Bağırma kızcağıza lan!..

Psiko tırsmıŐ, diğer Hababamcılar ve tabi kızlar ŐaŐırmıŐtır...

SAHNE 52 NİZAMİYE / DIŞ / GECE

Kamil ve nöbetçi askerler kapıda beklemektedirler... Derken düdükler alar, Kamil ve askerler hazırol pozisyonuna geçerler vs... Ardından Necmi'nin makam arabası görüntüye girer ve Kamil'in önünde durur... Arka cam iner ve Necmi merakla Kamil'e...

NECMİ - Nerdeler?..

KAMİL - Kız koĐuŐunu teftiş ediyolar Komutanım.

NECMİ - Kaç kişilik bir heyet bu?

KAMİL - Beş kişi sayabildim Komutanım...

(Parmaklarıyla sayarak) Biri karacı, diğeri havacı olmak üzere iki general, eee bir amiral, bir sas komandosu ve bir de bando Şefi var efenim...

NECMİ - (Şaşkın) Bu ne biçim bi heyetmiŐ yahu?1.

SAHNE 53 KIZ KOĞUŞU / İ / GECE

Hababamcılar kızlarla muhabbeti ilerletmiŐlerdir... Her biri koğuşun ayrı bir köşesinde...

nce Kenan'ı görürüz. Yanında 3.Kız ve birkaç ilgili kız daha vardır...

KENAN - Hiç unutmam bi gün gene tatbikattayız. Bi ara bizim dost mavi kuvvetler epey bi sıkıntıya düŐtü... ağırdım emir subayını, dedim hücum...

Hemen yanda Ercüment, 2.Kız ve birkaç kız daha görürüz...

ERCÜMENT - Bi dönem emekli olmayı bile düşündüm aslında. Ama sonra vazgeçtim. Bu genç yaşta general olmuşum, bari tadını çıkarıyım hesabı takılmaya karar verdim.

Bu sırada yarı açık haldeki kapıda Necmi ve Kamil belirirler...

Necmi şaşkın bir ifadeyle koğuştta olup biteni seyretmeye başlar...

2.KIZ - (Şüpheci) Sahi, bu yaşta nasıl general oldunuz Komutanım?

ERCÜMENT - Tabi ki çalışarak yavrucum. Çalışkanın önde gideni olduğu için biraz hızlı terfi ettim. Bak mesela bizim Bedri, neredeyse babam olacak yaşta ama hala binbaşı...

Bu sırada yanda, Emre, 1.Kız'ı yalnız yakalamış, tavlamaya çalışmaktadır...

EMRE - Peki ne tarz müzik dinliyorsun Nihancım?

1.KIZ - (Bıkkınca) Aynı tarz müzikten hoşlandığınızı sanmıyorum Komutanım.

EMRE - (Sertçe) Sana ne tür müzik dinliyorsun dedim Asker?!

1.KIZ - (Tırsar) Türkçe popu tercih ederim Komutanım!..

EMRE - Afferim, ben de... Bak bir ortak yönümüz daha varmış, gördün mü?..

Kamera yana kayar, Psiko'nun birkaç kıza yakın dövüş öğrettiğini görürüz...

Kızlardan birinin üzerinde deneyerek gösterir... Kız'ın canının acıdığı aşikardır...

PSİKO - ...Sonra böyle bilekten tutuyosunuz, böyle çevirdiniz mi çıt diye kırılır...

Kız bağırır...

Son olarak, 4.Kız'a, parmağını koparıyormuş numarası yapmakta olan Beberuhi'yi görürüz...

Kız da salak olduğu için hayretler içerisinde seyretmektedir...

BEBERUHİ - Bak şimdi, hooop, kopardım bak.

4.KIZ - Ay inanmıyorum!..

BEBERUHİ - İlk gördüğümde ben de inanmamıştım...

Sonunda Necmi olaya müdahale etmeye karar verir...

NECMİ - Nooluyo burada?!.

Hababamcılar şaşkın bir dehşetle irkilirler...

1.KIZ - (Bıkkınca) Eyvah bi tane daha geldi...

Necmi artan bir sinirle devam eder. Hababamcılar'a...

NECMİ - Nooluyo dedim evladım?!. Ne bu haliniz?!.

Hababamcılar panikle hazırol pozisyonuna geçerler... Ercüment de selam verir ama sırtarak...

ERCÜMENT - Arkadaşlara hoşgeldin şakası yapıyoduk
Güdük Abi. Hehehe!..

Necmi'nin sinirli ve donuk bir ifadeyle bakmaya devam etmesi üzerine sırtımayı keser...

Necmi, Ercüment'i işaret ederek, diğerlerine... Sinirlidir...

NECMİ - Hadi bu diyelim ki deli... Peki ya size
nooluyo?!. Haa?!. Ne bu rezalet?!. Asker ocağında bu
ne yılışıklık?!. Kendinizi hala okulda mı
zannediyorsunuz yoksa?!.

Ercüment askerde olduklarına kesin olarak ikna olmuştur... Ağlamaklı...

ERCÜMENT - Şahsen ben artık zannetmiyorum
Komutanım...

der ve bayılır... Necmi giderken Kamil'e...

NECMİ - Üniformaları nasıl ve nereden temin ettikleri
bulunsun, gereği yapılsın.

KAMİL - (Selam verir) Emredersiniz Komutanım.

SAHNE 54 EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

İki askeri inzibat Sabit'i tutuklamış götürmektedirler... Sabit'in keyifli olduğu görülür...

Fondan Bedri'nin sinirli sesini duyarız; Hababamcılar'ı azarlamaktadır...

BEDRİ SES - Hayvan herifler!.. Kontrolsüz eşşekler!..

Utanmaz, arlanmaz, ıslah olmaz mikroplar!..

Zehra'nın, oda penceresinden yine dürbünle bizimkileri seyrettiğini görürüz...

Fondan Bedri, Hababamcılar'ı azarlamaya devam etmektedir...

BEDRİ SES - ...Yazıklar olsun size be! Yazıklar olsun!..

Artık söyleyecek laf bulamıyorum!..

Hababamcılar ise ikili sıra halinde durmaktadırlar... İki sıranın arasında bir metrelik açıklık olduğu görülür. Birbirine yakın duran iki tekli sıra gibi... Bedri bu aradaki boşlukta, sıranın arkasından önüne doğru yürüyerek konuşmaya devam etmektedir...

BEDRİ - ...Ama ne ceza vereceğimi çok iyi biliyorum o ayrı tabi.

ERCÜMENT - Eyvah beş şnav geliyo.

BEDRİ - Hayır aptal. Bugünkü cezamızın adı al gülüm ver gülüm.

BEBERUHİ - Aaa ne güzelmiş. Peki soyadı ne Komutanım?..

BEDRİ - Kes sesini avare! İzin almadan espri yapma!.. (Hepsine) Evet, şimdi herkes yanındakine dönsün!.. Dön yanındakine! Çabuk!..

Hababamcılar yanındakine döner ve karşılıklı durmaya başlarlar...

BEDRİ - Al gülüm dediğimde patlatıyorsunuz. Yavaş patlatan beş şnav çeker...

KENAN - Ne yani kendimizi mi tokatlıycaz?

BEDRİ - Hayır kereste, karşıdakini tokatlayacaksın.

Hababamcılar acıklı ifadelerle karşılındakine bakarlar...

Beberuhi de karşısında duran Psiko'ya bakar ve ağlamaklı bir telaşla Bedri'ye...

BEBERUHİ - Komutanım bokunuzu yiyim başka bi ceza oynayalım Komutanım.

BEDRİ - Ne münasebet, git kendi bokunu ye manyak herif!.. Ayrıca ne oyunu, (İmalı) hapisaneden kurtulmaya çalışıyorsunuz şu anda. (Hepsine) Evet, önce sağ taraf vuracak...

Dikkaaat!.. Al gülüüm!..

Sağ sıradakiler karşısındakilere tokat atarlar...

Beberuhi tırstığı için Psiko'ya fazlaca yavaş vurmuştur...

BEDRİ - Daha hızlı!.. Evet şimdi sol taraf. Ver gülüüm!..

Bu kez sol sıradakiler karşısındakilere tokat atarlar...

Psiko, Beberuhi'ye okkalı patlatmış Beberuhi sinirlenmiştir...

BEDRİ - Afferim... Hadi hepberlikte...

Hababamcılar da bağırarak Bedri'ye eşlik ederler...

KORO - Al gülüüm!..

Yine sağ sıradakiler tokat atar... Bu kez Beberuhi de Psiko'ya oduka sert vurmuştur...

Psiko afallar... Artık Hababamcılar birbirlerine gıcık olmuş, adeta girişmişlerdir...

Bedri susar ve keyifle Hababamcılar'ı izlemeye başlar...

KORO - ...Ver gülüüüm!.. Ağh!.. Al gülüüüm!..

Ağh!.. Ver gülüüüm!.. Ağh!.. Al gülüüüm!.. Ağh!..

Ver gülüüüm!.. Ağh!..

Giderek artan bir öfke ve istekle birbirlerini pataklamakta olan

Hababamcılar'ı yakın planlar halinde görürüz...

Derken görüntüye yine kızlar girer...

Başlarında çavuşları olduğu halde ve yüksek sesle tempo tutarak

koşmaktadırlar...

SAHNE 55 NECMİ ODA / İÇ / GÜN

Necmi masasında oturmakta, Bedri ile Zehra ise masanın önünde ayakta durmaktadırlar...

NECMİ - (Sinirlidir) Ben ömrü hayatımda böyle bir rezalet görmedim!.. Ayrıca bir daha da görmek istemiyorum!.. Ona göre lütfen herkes ayağını denk alsın. İşte o kadar!..

BEDRİ - Bu sabah suçlulara gereken cezayı verdim Komutanım. Bir daha böyle birşeye cesaret edebileceklerini sanmıyorum...

Yan gözle Zehra'ya bakar ve imayla...

BEDRİ - ...Tahrik veya teşvik edilmedikleri sürece tabi...

Zehra sinirle irkilir ve önce Necmi'den izin alarak...

ZEHRA - Cevap verebilir miyim Komutanım?..

NECMİ - Evet, lütfen...

ZEHRA - (Bedri'ye) Kızların kimseyi teşvik ya da tahrik ettiği yok Binbaşım. Bunu siz de pekala biliyorsunuz. Lütfen erkeklerin suçunu kızların üzerine yıkmaya çalışmayın.

BEDRİ - (Necmi'ye) Müsaade eder misiniz Komutanım?..

NECMİ - Tabi buyur...

BEDRİ Ben kimsenin suçunu kimseye yıkmıyorum Hanfendi. Ama binlerce delikanlının arasına kırk tane genç kızı düşüncesizce konuşlandırırırsan, bunun gibi daha çok vukuatla uğraşırırsın. Bilmem anlatabildim mi?..

ZEHRA - Bu cümlelerden anlayabildiğim tek şey, sizin bir kadın düşmanı olduğunuzdur Beyfendi...

BEDRİ - Yanlış anlamışsınız efemim, ben kadınları severim. Ama sadece askeri bölgenin dışında.

ZEHRA - Yaa, o zaman gidin sevin efemim...

(Necmi'ye) Müsaade eder misiniz Komutanım?

Yapacak işlerim var da...

NECMİ - Tabi, buyrun Binbaşım...

Zehra önce Necmi'ye, ardından da isteksizce Bedri'ye selam verir ve gider...

BEDRİ - Özür dilerim Komutanım. Böyle gereksiz bir polemige şahit olmanızı istemezdim.

Necmi keyifsizce iççekerek kalkar, akvaryumun yanına gidip, kaplumbağayı beslemeye başlar.

NECMİ - Sizin de nedir alıp veremediğiniz be Bedricim?..

BEDRİ - Kimle efemim?

NECMİ - Zehra Binbaşı'yla... Çok çabuk geriliyorsunuz. Adeta ateşle barut gibisiniz... Bizim bilmediğimiz bir husumetiniz mi vardır nedir?

BEDRİ - (Duygusal) Pek husumet sayılmaz

Komutanım. Eski bir hikaye...

Necmi kaplumbağayı beslemeye devam ederek, meraklıca...

NECMİ - Ne kadar eski bir hikaye?

BEDRİ - (Daha duygusal) Çok eski Komutanım.

Harpokulu yıllarından kalma...

NECMİ - İstemiyosan anlatmak zorunda değilsin tabi.

BEDRİ - Mühim değil Komutanım. Zaten anlatacak fazla birşey yok. Kendisiyle Harpokulu'ndan sınıf arkadaşınız, hepsi o.

NECMİ - Eski bir aşk hikayesi yani...

BEDRİ - (Duygusal) Tam olarak aşk hikayesi denemez efemim... Sanıyorum tek taraflı birşeydi.

Necmi üzülmüştür. Gayriihtiyari Bedri'ye dönerek...

NECMİ - Yapma yau!..

BEDRİ - Ben ona, şey, yani ayıptır söylemesi konuşma teklif etmiştim Komutanım.

NECMİ - Kabul etmedi mi?

BEDRİ - Bilmiyorum Komutanım. Olumlu ya da olumsuz bir cevap vermedi kendisi.

Bedri'nin gözleri dolmuştur...

Necmi de üzülmüştür... Tekrar masasının yanına gelir ve oturarak...

NECMİ - Demek o yüzden ikiniz de hiç evlenmediniz?

BEDRİ - Zehra Binbaşı'nın mazaretini bilemem tabi... Ama benim için bu dediğiniz fazlaca geçerli olabilir Komutanım.

NECMİ - (Üzülür) Hala seviyo musun peki?..

Bedri cevap veremez, sadece duygusal bir ifadeyle yutkunur...

NECMİ - ...Herneyse, hadi işimize gücümüze bakalım... Senin hasbi tembeller naapıyo?..

BEDRİ - Tank eğitimindeler Komutanım.

NECMİ - (Telaşlı) Aman ya Rabbi. İnşallah bi sakatlık çıkmaz.

BEDRİ - Amin Komutanım.

Bu sırada fondan bir top patlaması duyulur...

Necmi ve Bedri şaşkınca pencereye doğru bakarlar... Fondan merminin yaklaştığını duyarız...

BEDRİ - (Panikle) Komutanım, yere yatalım isterseniz.

NECMİ - Bence de...

Bedri telaşla yere yatarken, Necmi'nin gözü pencere kenarında durmakta olan akvaryum ilişir.

NECMİ - ..Eyvah! Süheyla!..

BEDRİ - (Şaşkın) Süheyla mı?!.

Fondaki top mermisinin sesi iyice yaklaşırken, Necmi aceleyle pencerenin yanına gider ve kaplumbağanın bulunduğu akvaryumu alıp, sonra tekrar Bedri'nin yanına, yere yatarken...

NECMİ - Bunları iyi korumak lazım Bedri... Az kaldı bunlardan...

Hemen ardından oda penceresi büyük bir gürültüyle havaya uçar...

Son karede Yusuf'un akvaryumu, Bedri'nin ise Yusuf'u korumaya çalıştığını görürüz...

SAHNE 56 TANK EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Hababamcılar, Kamil ve Demir, durmakta olan bir tankın önündedirler...

Bu sırada tankın üst kısmı sağa sola dönüp durmaktadır... Kamil telaşla tanka...

KAMİL - Evladım delirdin mi yahu?!. Niye ateş ediyosun be?!.

BEBERUHİ - Ateş etmiyodum valla Komutanım. Kapıyı açmaya çalışıyodum...

Tankın topu tekrar -yola doğru- ateş alır...

KAMİL - Allaaah!.. Yahu dur be çocuğum, dur açma şimdi mapıyı kapıyı!..

Askeri bölgenin dışındaki çimenlik arazide diğerlerini izlemekte olan Dozer'i görürüz;

Top mermisinin sesi hızla yaklaşırken, geç de olsa Dozer bunu farkeder ve kaçmaya başlar... Hemen ardından top mermisi Dozer'in ilk durduğu noktaya düşer, patlar...

Bu sırada Kamil ve Demir tankın önünde çırpınmaya devam etmektedirler...

BEBERUHİ - Haydaa, dönüp duruyo bu!..

KAMİL - (Telaşlı ve sinirli) Bırak dönsün ulan! Basma artık bişeye!.. (Demir'e) Bunun ne işi var tankın içinde çavuş?

DEMİR - Bilmiyorum valla Komutanım. Sabahtan beri ben de onu arıyodum.

Bu sırada fondan önce jipin hızla gelişi, ardından fren sesi ve Bedri gelir...

BEDRİ - Nooluyo burada?!.

Tankın üstü diğer yana kayar ve Bedri'nin jipinden inmekte olduğunu görürüz...

BEBERUHİ - Mühim bişey değil Komutanım.

Yanlışlıkla ateş ettim de, onu konuşuyoduk...

BEDRİ - Ruhi?!. Gene mi sen aptal manyak?!.

BEBERUHİ SES - Evet Komutanım benim.

Bedri tankın namlusundan kaçmak için yan yan sağa doğru koşarak görüntüden çıkarken...

BEDRİ - Tamam, sakın ol. Önce durdur şu aleti.

Tankın üstü Bedri'yi takiben sağa kayar ve Bedri'yi yine görürüz...

BEBERUHİ - Nerden durduruluyo bilmiyorum ki Komutanım.

Bedri tankın namlusundan kaçmak için yine yan yan sola doğru koşarak görüntüden çıkarken...

BEDRİ - Sağ tarafında bir kol göreceksin...

Tankın üstü Bedri'yi takiben sola kayar ve Bedri'yi yine görürüz...

BEBERUHİ - Evet görüyorum. Bi tane de sol tarafımda var.

Bedri tankın namlusundan kaçmak için tekrar sağa doğru koşarak görüntüden çıkarken...

BEDRİ - Onlar kendi kolların salak!.. Ben metal olanı diyorum. Sağ tarafta!..

Tankın üstü Bedri'yi takiben tekrar sağa kayar ve Bedri'yi yine görürüz...

BEBERUHİ - Hah tamam buldum galiba! Bu mu?..

Bu sırada fondan tekrar top patlaması... Görüntü dumanlanır...

Kamil, Demir ve diğer Hababamcılar yere yatmışlardır...

Bedri ise tankın önünde -biraz ileride- bacakları açık halde durmaktadır...

İki ayağının arasında, yarı çapı bir metreye yakın bir çukur olduğu görülür...

BEDRİ - (Sakince) Hayır ahmak. O soldaki...

SAHNE 57 NİZAMİYE - BAHÇE / DIŞ / GÜN

Belli ki haftasonu... Ve ziyaret günüdür...

Askerler mutludur... Ağaçlı ve banklı bahçede aileleriyle sohbet etmektedirler...

Derken kızları görürüz. Onlar da ziyarete gelen aileleriyle birlikte mutlu mesut

sohbet etmektedirler... 1.Kız'ın ve 2.Kız'ın erkek arkadaşları da gelmiştir. İkisi

de bizimkileri kıskandıracak kadar yakışıklıdır... Hatta 3.Kız'ın iki-üç tane

yakışıklı ziyaretçisi vardır...

Bir ağacın dibinde, keyifsiz ve gergin ifadelerle oturmakta olan Hababamcılar'ı görürüz...

EMRE - Bu kızlara da gıcık olmaya başladım haa...

KERMİT - Ben zaten gıcık oluyodum ki...

ERCÜMENT - Evet, ileri derecede meymenetsiz tipler...

BEBERUHİ - (Gaza gelir) Bak ben de uyuz oldum şimdi...

Bu sırada 4.Kız'ın, Beberuhi'ye gülümsediğini görürüz... Beberuhi anında döner...

BEBERUHİ - ...Aslında iyi kızlar be dimi?.. Hı?!

KENAN - Ulan amma naçar kaldık be. Kızların bile manitaları geldi.

EMRE - Merak etme anam, geldikleri gibi giderler...

ERCÜMENT - Şu halimize bakın. İnsanın bi tane bile seveni olmaz mı lan?..

BEBERUHİ - (Gülerek) Üstelik bi de kırk kişiyiz yani düşün...

Diğerleri ters ters bakmaya devam etmesi üzerine tırsar ve gülmeyi keser...

Kermit çerçeve dışına bakar ve sevinçle...

KERMİT - Aaa şeref golü!..

KENAN - Ne diyosun lan?..

Kermit baktığı yönü işaret eder...

Bekçi Bacaksız, Sebastian ve Dozer bizimkilere doğru gelmektedirler...

Sebastian'ın ellerinde poşetler, Dozer'in elinde ise büyükçe bir tatlı kutusu olduğu görülür...

SEBASTİAN - Salüüü!..

BACAKSIZ - Hehehe! Bizden başka kimse gelmedi mi yoksa?

RABARBA - Vaay Bacaksız Amca!.. Dozer de gelmiş lan!.. Naber lan Sebastian!.. Aslanım Sebo!.. Seni nası aldılar içeri lan Dozer?..

DOZER - Misafirler için kilo sınırlaması yok çok

şükür.

Gülerler...

Dozer ve Sebastian ellerindekileri bankın üzerine koyarken, bazıları Bacaksız'ın elini öper...

BACAKSIZ - Eee, nasıl gidiyo bakiim?..

Bu sırada Sebastian'ın da Kenan, Ercüment ve Psiko'nun elini öptüğü görülür...

KENAN - Nasıl olsun be Bacaksız Amca. Gördüğün gibi işte.

Ercüment tatlı kutusunu alarak...

ERCÜMENT - Ne getirdiniz, baklava mı?..

BACAKSIZ - Hehehe. Baklavaydı...

DOZER - Ben yolda biraz tadına baktım da...

Bu sırada Ercüment tatlı kutusunu açar, içinde sadece bir tane baklava kalmış olduğu görülür...

Gülerler... Ercüment son kalan baklavayı da alıp, Dozer'e yedirir...

ERCÜMENT - Ulan ejderha. Al bunu da ye bari tam olsun.

Emre poşetlerin içine bakarak...

EMRE- Bunlarda ne var?..

SEBASTİAN - Birtakım hayati ihtiyaçlar der mişim...

Emre bir poşetin içinden sigara, iskambil kağıdı, okey ıstakaları, porno dergiler ve benzeri şeyler çıkarmaya başlar...

EMRE - Vaay, afferim lan Sebastian. İyi prodüksiyon yapmışsın.

Bu sırada kızların olduğu yönden şen kahkahalar yükselir... Hababamcılar sesin geldiği yöne bakarlar... Kızların, erkek arkadaşlarıyla konuşup gülüşmekte olduklarını görürüz...

Bu arada 3.Kız'ın, Kenan'a nisbet yaparcasına bir bakış attığı görülür...

KENAN - (Sinirlice) Bu lavukları da, sırf bize kıllık olsun diye çağırmadıysa eşşek olayım.

EMRE - Hazırlıksız geldik askere oğlum. Yoksa bizim de illa olurdu üç beş tane alımlı ziyaretçimiz...

Bu sırada Dursun uzaktan Emre'ye seslenir...

DURSUN - Hüoop!.. Tarıkakan! Gel hele buraya!..

Emre şaşkın bir ifadeyle Dursun'un yanına gider...

EMRE - Emret Dursun Abi?..

Dursun şüpheli bir ifadeyle sağa sola bakınır ve kısık sesle...

DURSUN - Ziyaretçin var. Nizamiyede...

Emre telaşla nizamiyeye doğru bakarak...

EMRE - Eyvah, gene mi?..

Dursun tiksinen bir ifadeyle Emre'yi süzerek...

**DURSUN - Öküzlük etme lan! Kızcağız üşenmemiş
seni görmeye gelmiş...**

Son karede Dursun'a bakmakta olan Emre'nin şaşkın yüzü vardır...

SAHNE 58 NİZAMİYE - ZİYARETÇİ SALONU / İÇ / GÜN

Yine Emre'nin şaşkın yüzüyle açarız... Bu kez Celan'a bakmaktadır...

CEYLAN SES - Seni çok özledim aşkım!..

Emre aynı şaşkın ifadeyle ve gayriihtiyari "Tüh" der gibi...

EMRE - Hadi ya...

Ceylan ve Emre, bir masada karşılıklı oturmaktadırlar...

Ceylan'ın yanında daha önce gördüğümüz sefertası vardır ve yine giydiği herşey pembedir...

CEYLAN - Sen de beni özledin mi?..

EMRE - (Zoraki) Şey, tabi.

CEYLAN - (Sevinçle) Sahi mi? Ne kadar özledin?..

**EMRE - (Şaşkın) Ne kadar mı? (Geçştirir) Ne biliyim,
ölçmek hiç aklıma gelmedi...**

Ceylan, Emre'nin ellerini tutarak...

**CEYLAN - Allahım, gözlerin ne kadar güzel. Keşke
birini alıp, eve götürebilseydim...**

Emre panikle ellerini çekerek...

EMRE - Aah! Dur yapma! Gözünü seviyim!..

CEYLAN - Korkma aşkım, lafın gelişi öyle söyledim.
(İççekerek) Senin gözlerin, kirpiklerinin altında
güzel.

Emre telaşla kalkar ve sağa sola bakınarak...

EMRE - Tamam, sağol, senin de... Hadi git artık,
noolur. Bak şimdi yakalanıcaz.

CEYLAN - Peki sevgilim, gidiyorum. Ama üzülme,
yeniden gelicem.

EMRE - Tamam, acele etme, hadi görüşürüz...

Emre giderken Ceylan sefertasını alır ve arkasından seslenir...

CEYLAN - Hayatım! Bişey unuttun!..

Emre panikle Ceylan'ın yanına döner ve kısık sesle...

EMRE - Şşşt!.. Sus! Noolur, hayatımlı mayatımlı
konuşma!..

Ceylan sefer tasını uzatır ve o da kısık sesle...

CEYLAN - Tamam aşkım, konuşmam.

Emre gayriihtiyari sefer tasını alarak...

EMRE - Bu ne şimdi?

CEYLAN - Sana yemek yaptım.

EMRE - (Şaşırır) Hay Allah... (Geçştirir) Çok güzel,
teşekkür ederim. Hadi git şimdi, lütf...

Emre'nin lafı henüz bitmemiştir ki

Ceylan hızla yanağından öper ve heyecanlı bir sevinçle koşarak gider...

Emre elinde sefer tası ve yanağında ruj iziyle öylece kalakalmıştır...

SAHNE 59 NİZAMİYE / DIŞ / GÜN

Necmi ve Bedri, ağaçlıklı bölgenin kenarında durmuş, aileleriyle görüşmekte
olan askerlere bakmaktadırlar... Yanlarında Kamil ve Niyazi vardır...

NECMİ - Kızlar fena olmadı galiba be Bedri. Ortalık şenlendi baksana...

Bedri zoraki bir ifadeyle gülmeye benzer bir ses çıkarabilir...

BEDRİ - Hah hah...

Necmi, Bedri'nin omuzuna hafifçe vurur ve tebessümle...

NECMİ - Şaka yaptım şaka...

Bedri rahatlamıştır... Birlikte nizamiyeye yakın bir yerde beklemekte olan makam arabasına doğru yürümeye başlarlar...

NECMİ - ...Hadi takma kafana böyle şeyleri. Herşey olacağına varır... Bugünlük asayiş berkemal çok şükür...

BEDRİ - Bana bir emriniz var mı Komutanım?

NECMİ - Yok evladım, sağol... (Endişeli) Haa, şu problemleri çocukları mümkün mertebe silahlardan uzak tutarız dimi?..

BEDRİ - Merak etmeyin Komutanım.

Bu sırada karşı yönden görüntüye giren Emre, Necmi'ye ve Bedri'ye görünmeden yanlarından geçmeye çalışır... Ancak Bedri onu ve yanağındaki ruj izini görmüştür... Necmi'ye çaktırmadan konuşmaya devam eder...

BEDRİ - ...Herşey kontrol altında. Hem bu haftasonu bizzat başlarında bekleyeceğim...

Bedri lafı biterken, bir yandan da çaktırmadan, Emre'ye eliyle gitmesini işaret edince,

Necmi bunu görür ve gayriihtiyari Emre'ye doğru döner...

Necmi dönünce Emre panikle hazırol pozisyonuna geçer ve sefer tası olan sağ eliyle selam verir... Emre'yi o halde görünce Necmi tebessümle, Bedri'ye...

NECMİ - Bu onlardan biriydi değil mi?..

BEDRİ - Ne diyebilirim ki Komutanım... Ziyaret günü, malum. (Emre'ye, sertçe) Git yüzünü yıka asker!..

EMRE - Emredersiniz Komutanım!..

Emre pozisyonunu henüz değiştirmemiştir ki, Necmi'nin gözü sefer tasına takılır...

şaşkın bir merakla...

NECMİ - Dur bakayım, dur, gitme!..

EMRE - (Panikle) Emredersiniz Komutanım!..

Necmi, Emre'ye yaklaşır ve suratının hemen yanında durmakta olan sefer tasına bakarak...

NECMİ - Sefer tası güzelmiş. Nerden aldın?..

Emre sefer tasını da kaldırdığını yeni farketmiştir... Artan bir telaşla, yutkunarak...

EMRE - Bi-bilmiyorum Komutanım, benim değil,

babamın.

NECMİ - Yaaa?.. Aynısından bende de var. (Bedri'ye)

Kuleli'de talebeyken Sultanahmet'ten almıştım...

(Emre'ye) Tamam indir kolunu çocuğum. Öyle tutma, yanağına yapışacak...

Emre rahatlamıştır ama kan ter içerisindedir...

Sefer tası olan elini indirirken, gayriihtiyari diğeriyle selam vererek...

EMRE - Emredersiniz Komutanım.

Fakat bu sırada sefer tası yanlışlıkla yere düşer ve kapakları açılır, içindekiler yere saçılır...

Necmi yerdeki yemeklere ve tatlıya sırasıyla bakar ve şaşkın bir tebessümle...

NECMİ - Aaa, dün akşam bizde de karnıyarık vardı!..

A-aa, mücver! Tesadüfe bak yahu!.. (Gayriihtiyari selam vererek) Aaa, Kemal Paşa!..

SAHNE 60 EğİTİM ALANI / DIş / GÜN

Müzikaltı...

Kızlar ve Hababamcılar yanyana kondisyon eğitimi yapmaktadırlar; atlama, zıplama, sürünme vs... Kızların başında Zehra, Hababamcılar'ın başında ise Bedri vardır...

Kızlar büyük bir disiplin ve ciddiyetle eğitim yaparken, Hababamcılar'ın hiç bir hareketi beceremedikleri görülür. Dalga geçerler, kızları seyrederek...

Hababamcılar'ın bu beceriksizliği Bedri'yi sinir etmiştir...

Bunu fark eden Zehra'nın ise keyiflendiği görülür...

SAHNE 61 EĞİTİM ALANI / DIŞ / GÜN

Müzikaltı...

Kızları ve Hababamcılar'ı yakın doğuş eğitiminde görürüz...

Kızlar bütün eğitimlerini disiplin içinde yaptıklarından artık tam anlamıyla çakı gibi birer asker olmuştur... Oysa Hababamcılar'ın bu eğitimi de pek ciddiye almadığı görülür...

Kızların birbiriyle yaptıkları kıran kırana mücadeleyi seyredip muhabbet etmektedirler...

ERCÜMENT - Oğlum bunlar tehlikeli olmaya başladı
haa.

KENAN - Sen bakma onların Ceki Çen gibi
davrandığına abicim. Gerçek kavgada işler
değişir...

PSİKO - Tabi canım, sonuçta alt tarafı bayan yani.
Bi kodun mu uçar gider...

Bu sırada Demir, hareketi beceremeyen Psiko'yu tutup, yere yapıştırarak...

DEMİR - Öyle değil, böyle yapacaksın!..

Bedri, yere serilmiş haldeki Psiko'nun yanına gelir ve sinirlice...

BEDRİ - Düşmanın erkeği bayanı olmaz mankafa...
Gevezelik edersen işte böyle uçururlar adamı.

SAHNE 62 MALZEME DEPOSU / İÇ / GECE

Hababamcılar az sonra başlayacak olan tatbikat için son hazırlıkları yapmaktadırlar; giyinenler, techizatını kontrol edenler vb... Dursun da onlara yardımcı olmaktadır...

ERCÜMENT - Aman yaa, şimdi de başımıza tatbikat çıktı.

KENAN - Niye lan, eylenceli bişeye benziyo.

PSİKO - Bi de gerçek mermi verirlerse var ya, sen o zaman görürsün eylenceyi...

EMRE - Çüş. O kadar vukuattan sonra bizim gibi angutlara gerçek mermi verirler mi lan hiç.

(Dursun'a) Dimi Dursun Abi?..

DURSUN - Kimseye gerçek mermi verilmeycek...
Ama onun dışında tamamen gerçek savaş kuralları geçerli olacak o ayrı...

PSİKO - (Sevinçle) Süngülemek serbest mi yani?..

DURSUN - Yok. Sadece esir alabiliyosun.

KENAN - Oh zevke bak lan. Beğendiğimiz manitayı esir alıcaz.

ERCÜMENT - Esirlere kafamıza göre davranabiliyo muyuz Dursun Abi?..

Gülerler... Bu sırada Sabit gelir... Elinde bir poşet vardır...

SABİT - Selamın aleyküm gençler! Ve her zaman genç kalanlar!..

Hababamcılar, Sabit'i görünce sevinmişlerdir...

KERMİT - Aaa Sabit Abi.

KENAN - Hoşgeldin Sabit Abi.

SABİT - Hoşbulduk gülüm...

Dursun sevinçle Sabit'in elini öpmeye yeltenir...

DURSUN - Hoşgelmişsen Sabit Ağam.

Sabit güya elini isteksizce öptürdükten sonra Dursun'un alınına koyarak...

SABİT - Naaber Dursunum. İşler nasıl?..

DURSUN - Her zamanki gibi, şükür...

ERCÜMENT - Senin de askerliği yaktık be Sabit Abi.

Çok kızmadın inşallah?..

SABİT - Yok be oğlum, zaten şu sıralar vakti

**gelmişti. Ben de kara kara düşünüyodum, askerliği
gene nasıl yakıcam diye...**

Elindeki poşeti, sırtıtmakta olan Dursun'a vererek...

SABİT - ...Arkadaşlara hediyelerini takdim et

Dursuncum. Sabit Pazarlama'dan sevgilerle...

Dursun poşeti alır ve içinden kamuflaj boyalarını çıkarırken...

EMRE - Bunlar ne Abi?

SABİT - Kamuflaj boyası. Tatbikatta lazım olur.

Psiko bir kutu boya alıp, bakarak...

PSİKO - Vaay!.. Vietkonglu hesabı...

**SABİT - Ayrıca gece görüş gözlüğü isteyen olursa,
Dursun Abiniz'den makul bir ücret karşılığı temin
edebilirsiniz...**

Bu sırada fondan Niyazi'nin sesi...

NİYAZİ SES - Dikkaaat!..

Bedri gelmiştir... Yanında Niyazi vardır...

Sabit panikle Psiko'nun elinden boyayı alır ve Dursun'un elindeki poşetin içine
atar...

Hababamcılar, Bedri'yi görünce hazırola geçer ve selam verirler...

Bedri bizimkilerin yanına gelir ve önce Sabit'e bakarak...

BEDRİ - Seni gene mi buraya gönderdiler üçkağıtçı Sabit?..

SABİT - Hee Komutanım, şans işte...

BEDRİ - (İmalı) Kostüm işini bıraktın inşallah?..

SABİT - Bıraktım Komutanım. Tövbekarım...

Hababamcılar'ın tek tük gülmesi üzerine Bedri onlara döner ve tiksinen bir ifadeyle, süzerek...

BEDRİ - Evet zavallı herifler. Her zamanki gibi berbat görünüyorsunuz... Böyle tarihi bir gecede kaderimizin size bağlı olması tüyler ürpertici bişey.

BEBERUHİ - Korkmayın Komutanım, bize gerçek mermi vermiyomuşsunuz.

BEDRİ - Ben ondan bahsetmiyorum talaş!.. Eğer bu tatbikatta Kırmızı Kuvvetleri yenemezsek, belki de binlerce kız daha askere alınacak, haberiniz var mı?..

Hababamcılar'ın yüzü aydınlanmıştı... Bedri artan bir kaygılı ifadeyle devam eder...

BEDRİ - ...Zamanla tüm askeri birlikler etekli şahıslar tarafından ufak ufak işgal edilecek. Ve sonra ortalık kadınlar hamamına dönecek. Hem de sonsuza dek. Anlamıyo musunuz beni?!.

Hababamcılar mutludur...

EMRE - Anlıyoruz da, buna niye üzülelim ki Komutanım?.. Gelsinler işte, ne güzel, cıvıl cıvıl...

BEDRİ - Cahil cahil sevinme hercai!.. Kırk tane kızla, yüz kırkbin tane kız aynı şey mi sanıyorsun?.. Yarın öbürgün, işmeden önce klozet kapağını

kaldırmayı unuttun diye tutuklanırsan noolucak?!.
Haa?!. Bunu hiç düşündün mü?..

Hababamcılar bu lafla bir anda gaza gelmişlerdir...

RABARBA - Yok daha neler?!. Olmaz öyle şey!..
Klozet kapağına işemedikten sonra işemenin ne
manası var abicim?.. Aynen öyle!.. Ölürüm de
klozet kapağını kaldırmam aga!.. Ben de!.. Bu
kadınlar da çok olmaya başladı haa!..

BEDRİ - (Memnun) Oh be, nihayet erkek gibi
konuşmaya başladınız.

EMRE - Durumun bu kadar vahim olduğunu
bilmiyoduk valla Komutanım.

ERCÜMENT - Tabi canım. Yoksa çoktan ağızlarının
payını verirdik küspelerin... Bakma tufaya geldik
işte...

Bedri elini Ercüment'in omuzuna atarak...

BEDRİ - Olsun evladım. Hiç birşey için geç
sayılmaz... (Coşkulu) Eğer bu akşam kazanırsak,
eğer ki kazanabilirsek zafer yine bizimdir!.. Zafer
erkeklerindir!..

Hababamcılar hepten gaza gelir ve hep birlikte silahlarını kaldırarak,
bağırırılar...

HABABAM KORO - Zafeeer!.. Zafeeer!.. Zafeeer!..

BEDRİ - İşte bu be!.. Benim askerlerim bu!..

SAHNE 63 KARARGAH ÇADIRI ÖNÜ / DIŞ / GECE

Necmi, karargah çadırının önündeki küçük masada oturmuş, gece dürbünüyle
ormanlık araziye doğru bakmaktadır... Masanın üzerinde not defteri, telsiz ve
bir fincan Türk kahvesi vardır...

Zehra gelir... Tatbikat için tam teçhizat hazırlanmış ve kamuflaj yapmıştır...
Selam vererek...

**ZEHRA - Kırmızı Kuvvetler pozisyonunu aldı
Komutanım.**

NECMİ - Tamam, afferim...

Kahvesinden bir yudum alarak...

**NECMİ - ...Şunu bilmeni isterim ki Binbaşım, eğer
senin kızlar bu işi de başarırsa...**

Bu sırada diğer taraftan görüntüye Bedri ve Niyazi girerler...

Bedri'yi görünce Necmi lafını keser... Bedri selam vererek...

**BEDRİ - Mavi Kuvvetler pozisyonunu aldı. Biz
hazırız Komutanım.**

**NECMİ - Tamam Evladım... (Zehra'ya) Ne diyodum,
haa, senin kızlar bu işi de başarırsa, raporum çok
olumlu olacak diyodum Binbaşım. Bilmeni isterim.**

Bedri'nin fazlaca sesli bir şekilde yutkunduğu duyulur... Zehra gülmemeye
çalışarak Necmi'ye.

ZEHRA - Teşekkür ederim Komutanım.

**NECMİ - (Saatine bakarak) Haydi bakalım,
başlayalım artık. Cümlemize başarılar...**

Bedri ve Zehra aynı anda Necmi'ye selam verirler...

BEDRİ - Sağolun Komutanım.

ZEHRA - Sağolun!..

Sonra birbirlerine dönerler ve soğuk ifadelerle selam vererek...

BEDRİ - Binbaşım.

ZEHRA - Binbaşım.

Zehra ve Bedri geldikleri yönlere giderken, Necmi kahvesinden bir yudum alıp,
çaktırmadan arkalarından bakar ve sonra tekrar dürbünü alıp, ormanlık araziye
bakmaya devam eder...

SAHNE 64 ORMANLIK ARAZI / DIŞ / GECE

Mavi Kuvvetler'in kalesi... Hababamcılar tam techizatlı ve kamuflajlı halde beklemektedirler...

Birbirine kamuflaj yapanlar, salak salak şakalaşanlar, ellerindeki telsizleri kurcalayanlar vs...

Demir'in, Psiko'ya kamuflaj boyası sürmekte olduğu görülür...

PSİKO - Bol sür şunu Demir Abi, elini korkak alıştırma...

DEMİR - Öyle olmaz oğlum. Ne bu, kolanya mı?..

Beberuhi çerçeve dışına bakar ve şaşkınca...

BEBERUHİ - Aaa, çalı geliyo...

Gelen abartılı kamuflajlı haldeki Bedri'dir... Demir, Bedri'yi görünce selam verir...

DEMİR - Dikkaat!..

BEDRİ - Hazır mısınız Mavi Kuvvetler?!

RABARBA - Hazırız!.. Eweet!.. Hazırız Komutanım!..

Bedri yerden bir ağaç parçası alır ve yere çömelerek...

BEDRİ - Şimdi beni iyi dinleyin...

Hababamcılar Bedri'nin etrafını sarar ve seyretmeye başlarlar...

Bedri elindeki ağaç parçasıyla yere iki tane çarpı çizer...

BEDRİ - ...Biz buradayız... Burası da kırmızı Kuvvetler'in kalesi...

Beberuhi de Bedri'nin yanına çömelir ve elindeki çomakla alakasız bi yere çarpı koyarak...

BEBERUHİ - Peki burada ne var Komutanım?..

Bedri elindeki ağaç parçasıyla, Beberuhi'nin elindeki ağaç parçasına vurup, düşürür...

BEDRİ - Bi bok yok...

Ve Beberuhi'nin yaptığı çarpıyı sinirle silerek...

**BEDRİ - ...Bırak zevzeklik yapmayı da dinle,
kazkafalı!..**

Beberuhi tırsar ve kalkar...

Bedri, yere seri ve de saçma sapan şeyler çizerek anlatmaya devam eder...

BEDRİ - ...Yapmamız gereken şey çok basit. İkişer kişilik ekipler halinde araziye böyle dağılıcaz ve gece karanlığından da istifade ederek düşman kalesine ulaşıp, sancağı alıcaz. (Umutla) Sonra da kızları evlerine göndeririz... Sorusu olan?!.

Beberuhi hafif çekingen bir ifadeyle elini kaldırarak...

BEBERUHİ - Hepsi aynı eve mi gidecek

Komutanım?..

Bedri bıkkınca iççeker ve anlayışlı davranmaya çalışarak...

BEDRİ - Evet çocuğum, öyle olacak...

Elini Beberuhi'nin omuzuna koyar ve sancağın yanına götürür...

BEDRİ - ...Şimdi bak, beni iyi dinle. En önemli görevi sana veriyorum...

BEBERUHİ - (Şaşkın ve Sevinçli) Yemin et?!

BEDRİ - (Bıkkınca) Evladım bi sus, mühim bişey anlatıyorum burada... Şimdi sen tam burada kalıyosun ve sancağı koruyosun anlaşıldı mı?..

BEBERUHİ - Hayır...

Bu sırada telsizden Necmi'nin sesi duyulur...

NECMİ SES - Yolcu Bir!.. Yolcu Bir!.. Burası Hancı Bir!.. Tamam!..

Bedri telaşla telsizi kulağına götürür ve konuşur...

BEDRİ - Hancı Bir! Burası Yolcu Bir! Emredin Komutanım?.. Tamam!..

NECMİ SES - İşaret fişegiyle başlıyoruz. Tamam mı?.. Tamam!..

BEDRİ - Tamam Komutanım... Tamam...

Diğer Hababamcılar'a dönerek...

BEDRİ - Mavi Kuvvetler, size güveniyorum!.. Daha doğrusu güvenmekten başka şansım yok. Noolur yapın bi sürpriz de, bozguna uğratalım şu Kırmızı Kuvvetleri. Bu yaştan sonra üç tane kız çocuğuna madara olmayalım, gözünüzü seveyim...

Hababamcılar gaza gelmiştir... Bu sırada gökyüzü işaret fişegiyle aydınlanır...
Bedri heyecanla...

BEDRİ - İşte, başladı!.. (Hababamcılar'a) Hadi aslanlarım, gösterin kendinizi!..

Psiko coşar ve kendikendine hücum emri verip koşmaya yeltenir...

PSİKO - Kadınlara ölüüm!.. Hücuuum!..

Bedri eliyle Psiko'yu durdurarak...

BEDRİ - Oha! O kadar da demedik manyak herif... Sakin ol...

Hem burada emirleri ben veririm. (Araziyi işaret ederek) Hücuuum!..

SAHNE 65 ORMANLIK ARAZİ / DIŞ / GECE

Psiko önde, Demir Çavuş arkasında koşmaktadırlar...

Psiko belli ki fazla gaza gelmiştir. Bağırarak, ağaçlıklı ve karanlık bir bölgeye dalar...

PSİKO - Allah! Allah! Allah!..

Demir, belli ki Psiko'yu sakinleştirmek için peşindedir... Kısık sesle...

**DEMİR - Şşt! Bağırma be, yakalanıcaz!.. Hoop!..
Yahu oğlum bi dursana, bu böyle olmaz ki ama!..**

İkisi de ağaçların arasına dalarak görüntüden çıkarlar...

PSİKO SES - Allah! Allah!.. (Şaşkın) Ağh!.. Eyvah!..

Kısa süre sonra Demir ve Psiko ellerini kaldırmış halde ağaçların arasından geri çıkarlar...

İki kız tarafından esir alınmışlardır... Bizimkilerin silahları kızlardadır...

Demir didaktik bir sinirle Psiko'ya söylenmektedir...

**DEMİR - Demek ki neymiş, daha sakın taaruz etmek
gerekliyomuş... (Sinirtice) Hıyar herif!.. (Ağlamaklı)**

Ben daha önce hiç esir düşmemiştim...

PSİKO - Ne var, ben de...

Demir'in gerçekten psikopatça bakması üzerine Psiko tırsar...

Bu sırada 5.Kız tüfeğiyle bizimkileri hafif iterek...

5.KIZ - Konuşmayın!.. Yürüyün hadi!.. Elleri

indirmek yok!..

6.Kız heyecanlı bir sevinç içerisinde. 5.Kız'a...

6.KIZ - Ay inanmıyorum, kızlar çok sevinicek...

SAHNE 66 ORMANLIK ARAZİ / DIŞ / GECE

Yakın planda Kenan ve Kermit'in sürünerek ilerlemekte olduğunu görürüz...

Kısık sesle...

KERMİT - Abi niye böyle gidiyoruz?..

**KENAN - Görünmemek için aptal. Hiç mi film
seyretmedin?**

KERMİT - Gören gene görüyodur be abi.

Bu sırada çerçeveye ayakta durmakta olan iki kızın (3.Kız ve 7.Kız) bacakları girer...

Bizimkiler bundan habersiz sürünmeye ve konuşmaya devam etmektedirler...

**KENAN - Nerden görücekler oğlum. Ben bile
kendimi zor görüyorum lan.**

Bu sırada 7.Kız, Kermit'in sırtına ayağını koyarak onu durdurur...

KERMİT - Aağh!..

Kenan sürünmeye ve konuşmaya devam eder... Kısık sesle...

KENAN - Şşşt!.. Lan oğlum sus, yakalanıcaz şimdi...

Görüntü açılır. Boş bir arazinin ortasında kızlar ayakta durmakta, bizimkiler de tam onların ayaklarının dibindedir... Kenan sürünmeye ve konuşmaya devam eder...

KERMİT - (Kısık sesle) Ben galiba yakalandım bile.

Kenan şaşkınca Kermit'e dönerek...

KENAN - O ne demek lan şimdi?..

Bu sırada 3.Kız da Kenan'ın sırtına basarak, durdurur...

KENAN - Aha?!.

KERMİT - Bu demek...

Kenan dönüp 3.Kız'ı görünce pişkin ve sahtekar bir ifadeyle...

KENAN - Aaa naaber?.. Ne zaman başlıyacak bu nane biliyo musun?..

SAHNE 67 ORMANLIK ARAZİ / DIŞ / GECE

Ercüment ve Emre yanyana ve güya dikkatli bir şekilde ilerlemektedirler...

ERCÜMENT - Bak abicim peşin peşin söylüyorum, herkes kendi manitasını esir alır.

EMRE - Tamam lan, anladık.

ERCÜMENT - Esirleri hemen teslim etmek zorunda mıyız acaba?..

Gülerler... Bu sırada Ercüment yerdeki tuzağa basar ve ayağından ağaca asılıverir...

ERCÜMENT - ...Allağh!..

Emre, başaşağı ağaca asılı haldeki Ercüment'e bakar ve gülmeye devam ederek...

EMRE - Ulan Ercü, anında çarpıldın ha!.. Hehehe...

ERCÜMENT - Gülme hayvan! Kurtar beni burdan!..

Emre gülmeye ve dalga geçmeye devam eder...

EMRE - Lan oğlum çok komiksin... Biraz daha tadını çıkarıyım noolur. Hahaha...

Bu sırada Emre bir iki adım geriye gitmiş ve üstü çalı çırpıyla kapatılmış haldeki çukurun içine yuvarlanmıştır...

EMRE - ...aağğh!..

1.Kız ve 2.Kız saklandıkları yerden çıkarlar...

1.Kız, Emre'nin düştüğü çukurun yanına gider ve silahını çukurun içine doğrultarak...

1.KIZ - Çık dışarı!.. Eller yukarı!..

Emre elleri havada ayağa kalkarak görüntüye girerken,

2.Kız, silahını Ercüment'e doğrultmuştur...

2.KIZ - Sen de eller aşağı!.. Sakın bi numara yapmaya kalkma!..

Ercüment ellerini teslim olmuş gibi (aşağı doğru) kaldırır...

SAHNE 68 ORMANLIK ARAZI / DIŞ / GECE

Mavi Kuvvetler'in kalesi... Beberuhi sancağın yanında nöbet tutmaktadır...

Fazlaca dikkatli ve tetikte olduğu görülür; her sese, her çıtırtıya silahını doğrultup, parola sormakta, üstelik her defasında korkusu ve paniği artmaktadır... Adeta korkudan deliye dönmüştür...

BEBERUHİ - Dur!.. Parola?!. Kim o?!. Dur!..

Kimsin?!. Parola?!. Dur!.. Demir Abi sen misin?!

Dur!.. Komutanım?!. Parola?!. Dur!.. Kim o?!. Yeter artık! Parola?!

Bu sırada görüntüye 4.Kız girer ve arkası dönük haldeki Beberuhi'ye yaklaşır...

4.KIZ - Ruhi!..

Beberuhi biraz fazlaca arkasını döner. Sonuçta yine alakasız bir yere bakmaktadır...

BEBERUHİ - Dur!.. Parola!.. Kim o?!

4.Kız elsallayarak...

4.KIZ - Pişt! Buradayım!..

Beberuhi, 4.Kız'ı görünce şaşkın bir sevinçle...

BEBERUHİ - Aaa Arzucan!.. Ben de düşman zannettim, ayıptır söylemesi korkudan geberip gidiyodum...

4.KIZ - Aslında ben de düşman sayılıyorum. Sizin sancağı almaya geldim.

BEBERUHİ - Hadi yaa?!. O kadar beğendiysen, al senin olsun bari.

4.KIZ - Komutanın kızması.

BEBERUHİ - Yok bişey demez o... Sancağı kimse almasın dedi, sen vermiyeceksin demedi...

4.KIZ - Ay çok teşekkür ederim Ruhi... Şey, seni de götürmek zorundayım bu arada.

Beberuhi şaşkın bir sevinçle...

BEBERUHİ - Hakketten mi?..

Kollarını kaldırır ve güya çapkınca...

BEBERUHİ - ...Eee? Nereye gidiyoruz?..

4.Kız, silahın namlusuyla gidecekleri yönü işaret ederek...

4.KIZ - Bizim kaleye...

Beberuhi yine sevinir...

BEBERUHİ - Valla mı?.. Sizinkilere ayıp olmasın?..

SAHNE 69 ORMANLIK ARAZI / DIŞ / GECE

Bedri arazide tek başınadır...

Ağaçtan ağaca, çalıdan çalıya koşarak ilerlemektedir...

Yine bir çalının arkasında durur ve telsizi çıkarıp, adamlarından bilgi almaya çalışır...

Fakat bu arada Bedri'nin çalı zannettiği şeyin Zehra olduğunu görürüz...

**BEDRİ - Öncü Bir! Öncü Bir! Burası Yolcu Bir!
Koordinatlarını ver!.. Tamam!.. (es) Öncü Bir!..
Demir nerdesin evladım?.. (es) Öncü İki!.. (es) İzci
Dört!.. (es) Gözcü Beş!.. (es) Nerdesiniz ulan eşşek
herifler?! Tamam!..**

Bedri telsizle konuşurken, çalı zannettiği Zehra'ya arkasını dönmüştür...

ZEHRA - Hepsi yakalandı Binbaşım!.. Tamam...

Bedri gayriihtiyari telsize cevap verir...

BEDRİ - Nasıl yani hepsi yakalandı?! Tamam...

ZEHRA - Kısıkvrak yakalandılar efemim.

**BEDRİ - Kısıkvrak mı?.. (Şaşkın) Zehra Hanım?!
Tamam!..**

ZEHRA - Evet Bedri Bey, arkanızdayım.

Bedri arkasını döner ve şaşkın bir üzüntüyle, gayriihtiyari...

**BEDRİ - Tüh be!.. Ne diyosun be Binbaşım?!
ZEHRA - Eller yukarı diyorum Binbaşım.**

Bedri ağlamaklı bir ifadeyle silahını bırakır ve kollarını kaldırırken...

BEDRİ - Bak bu hesapta yoktu işte.

Zehra dikkatlice Bedri'nin silahını alarak...

ZEHRA - Yoo, gayet de hesaplanmış bişeydi...

Son karede Bedri'nin şaşkın ve acıklı ifadesi vardır...

SAHNE 70 KARARGAH ÇADIRI ÖNÜ / DIŞ / GECE

Necmi, karargah çadırının önündeki küçük masada oturmuş, dürbünle etrafa bakmaya devam etmektedir... Yanında Kamil ve Niyazi vardır...

Birkaç tane kızın, birkaç Hababamcı'yı esir almış halde ağaçların arkasından çıkarak görüntüye girdikleri görülür... Necmi dürbünle bakmaya devam ederek...

NECMİ - Nooldu?.. Sesler iyice kesildi?..

Kamil yan tarafa bakarak...

**KAMİL - Kırmızı Kuvvetler kazandı gibi görünüyor
Komutanım.**

Kamil'in baktığı yönde, esir haldeki Hababamcılar'la, onları esir almış olan kızları görürüz...

NECMİ - Eee? Bedri nerelerde peki?..

Niyazi çerçeve dışına doğru bakarak...

NİYAZİ - Kırkbeş derece doğuda efenim.

Necmi, dürbünle o yöne döner ve sakince...

NECMİ - Evet, bu o...

Bedri önde, Zehra arkasında ağaçların arasından çıkmışlar, karargah çadırına doğru gelmektedirler... Bu sırada kızların sevindiği, Hababamcılar'ın ise üzüldüğünü görürüz...

Necmi dürbünü indirerek...

NECMİ - ...Evet, tatbikat bitmiştir arkadaşlar...

Bir asker, Necmi'ye bir fincan Türk Kahvesi getirir...

NECMİ - ...Sağol evladım.

ASKER - Afiyet olsun Komutanım!..

Asker giderken, Zehra ve Bedri, Necmi'nin yanına gelmişlerdir...

Necmi, perişan haldeki Bedri'ye, tebessümle...

**NECMİ - Tamam oğlum, artık indirebilirsin
kollarını... Tatbikat bitti.**

Bedri aynı perişan ifadeyle ve kollarını yukarıda tutmaya devam ederek...

BEDRİ - Bu bir rezalet dimi Komutanım?..

NECMİ - Yok canım estağfrullah. Sonuçta kazananlar da bizim askerlerimiz... (Zehra'ya) Tebrik ediyorum Binbaşım.

ZEHRA - Teşekkür ederim Komutanım.

NECMİ - Rica ederim Kızım. Haketmişsindir...

Bedri aynı perişan ifadeyle ve elleri yine havada...

BEDRİ - Hayatta herkes hakettiğini yaşıyo dimi Komutanım?..

Necmi, eliyle kollarını indirmesini işaret ederek...

NECMİ - Tamam Bedri, sen de bu kadar büyütme artık be evladım...

Bedri kollarını indirirken, Necmi devam eder...

NECMİ - ...Nedir yani, alt tarafı bi tatbikat... Hem kaybetmesini de bilmek lazım dimi...

Tam Bedri biraz olsun rahatlamışken...

NECMİ - ...Ama kazanmayı bilmek daha büyük bi marifet tabi o ayrı...

Son karede Bedri'nin ağlamaklı ifadesi vardır...

SAHNE 71 GARNİZON / DIŞ / GECE

Kız koğuşunun penceresiyle açarız... Pencere ve perde açıktır...

Kızlar içeride müzik dinlemekte ve göbek atmaktadırlar...

Kamera yana kayar ve erkek koğuşunun penceresini görürüz...

Karanlıktır. Ortalıkta kimse görünmemektedir... Sadece, karanlıkta parıldayan sigara ışıkları...

Ve fondan Hababamcılar'ın konuşmaları...

KENAN SES - Bunlar da amma da sevindi haa.

EMRE SES - Eee, sevinecekler tabi abi.

Kazandılar...

Pencere yakın... Hababamcılar ışığı kapatıp, pencerede soteye yatmış, kızları seyretmekte, sigara içmektedirler... Yüzlerinde halen daha kamuflaj boyaları vardır...

ERCÜMENT - Ulan çok fena madara olduk be...

PSİKO - Ne alakası var? Tatbikat olmasa biz onları döverdük ki.

BEBERUHİ - Nah döverdük... Ben Arzu'ya el kaldırmam bi kere...

KENAN - Alçak herif, sancağı hediye ettin kıza dimi?..

BEBERUHİ - (Tırsar) Evet ama bak şimdi ne güzel göbek atıyolar seyrediyoruz Kenan Abi...

KENAN - (Kızlara bakarak) Orası öyle tabi... Öff... Seninki de güzel kıvrıyomuş lan Ercüment.

EMRE - Of bee. Afferim Yenge'ye.

ERCÜMENT - Şşşt ayıp oluyo beyler! Hoşt lütfen! Herkes kendi manitasını seyretsin.

EMRE - Saçlamala lan, benimki göbek atmıyo ki?..

Kızlar göbek atmaya devam etmektedir... 2.Kız adeta döktürmektedir...

EMRE SES - ...Ayrıca şu an burdaki herkes seninkine bakıyo.

ERCÜMENT SES - Şşşt, adilik etmeyin lan!.. Valla ben de sizinkilere bakarım haa!..

SAHNE 72 KIZ KOĞUŞU / İÇ / GECE

Kızlar teypten müzik dinleyip, dans ederek tatbikatı kutlamaktadırlar...

Bir süre sonra Zehra gelir... 1.Kız, Zehra'nın geldiğini farkedince...

1.KIZ - Dikkaaat!..

2.Kız teybi kapatırken, diğerleri toparlanır ve hazırol pozisyonuna geçerler...

2.KIZ - Arkadaşlarla tatbikatı kutluyoduk
Komutanım.

ZEHRA - Anladım kızım, rahat...

Kızlar rahat pozisyonuna geçerlerken, Zehra gururla kızları süzer...

ZEHRA - ...Hepinizle gurur duyuyorum. Fırsat
verildiğinde kadınların neler yapabileceğini
herkese gösterdiniz... Gayretiniz ve azminiz için
çok teşekkür ediyorum...

1.KIZ - Biz bişey yapmadık aslında Komutanım.
Rakip zayıftı

Kızlarla birlikte Zehra da hafif güler...

ZEHRA - Çok ayıp... Sakın çocuklarla dalga
geçmeyin. Zaten yeterince rezil oldular... (Kızlar
yine güler) Neyse, hadi siz devam edin bakalım...
Artık bu saatten sonra müziği fazla açmayın ama...

2.KIZ - Emredersiniz...

ZEHRA - Hadi bakalım. İyi geceler...

RABARBA - Size de Komutanım... İyi geceler
Komutanım... Allah rahatlık versin Komutanım!..

Zehra giderken, pencereden dışarı bakar ve karşı pencerede parıldayan sigara
ateşlerini görür...

ZEHRA - A-aaa!.. Eşşek herifler!..

Zehra pencerenin yanına gelip, perdeyi kapatırken, karşı penceredeki sigaraların
telaşla aşağı atıldığı görülür...

SAHNE 73 ERKEK KOĞUŞU / İÇ / GÜN

Hababamcılar uyumaktadır...

Dursun, Emre'yi omuzundan sarsarak uyandırmaya çalışmaktadır... Kısık sesle...

DURSUN - Şşşt!.. Mitralyöz!.. Uyan bakem!..

Emre uyanır ve şaşkınca...

EMRE - Ha? No? Ne o?!

Dursun sağa sola bakındıktan sonra yine kısık sesle...

DURSUN - Ziyaretçin var...

EMRE - (Bıkkın) Öff yaa. Gene mi?!

Sinirli ama yine kısık sesle...

**DURSUN - Ulan sen harbiden aşktan anlamıyorsun
haa!.. Deyuz!..**

Emre şaşkındır...

SAHNE 74 NİZAMİYE / DIŞ / GÜN

Ortalıkta kimse yoktur... Derken elinde sefertasıyla Emre gelir...

Bir ağacın yanında durur ve etrafa bakınarak, kısık sesle...

EMRE - Ceylan?!. Pişt!.. Ceylaan!.. Neredesin abicim?!

Ceylan bir başka ağacın arkasından çıkar ve koşarak Emre'nin boynuna atılır...

Ağlamaktadır...

CEYLAN - Aşkım!.. Yeni öğrendim, çok üzüldüm!..

Emre telaşla sağa sola bakınarak Ceylan'ı kendinden uzaklaştırır...

**EMRE - Dur yaa tamam, ağlama... Ne üzülüyorsun
ki?!. Alt tarafı bi tatbikattı yani. Sürgüne
göndericek halleri yok.**

Ceylan gözyaşlarını silmekte olduğu pembe mendille Emre'nin omuzuna vurarak.

Ağlamaklı...

CEYLAN - Ne sürgünü aptal, dağıtıma gidiyorsun...

Tekrar Emre'nin boynuna sarılarak...

**CEYLAN - ...Sevgilim ben sensiz naapıcam?!.
Hasretine nasıl dayanıcam?!**

Emre şaşkınca irkilir ve Ceylan'ı tekrar kendinden uzaklaştırır...

EMRE - Dur bakiim, bi saniye, ne dedin sen?

Dağıtım mı dedin?..

CEYLAN - Yoksa haberin yok mu aşkım?

Emre sabırsız (sinirli) bir merakla...

EMRE - Neden haberim yok mu aşkım?

CEYLAN - (Ağlamaya başlar) Kütahya'ya gideceğinden?..

Emre şaşkın bir dehşetle...

EMRE - Küt mü?! (Yutkunarak idrak eder) Ah yaa!..

Ceylan ağlamaya devam ederek Emre'ye tekrar sarılır ve başını göğsüne yaslar...

CEYLAN - Sevgilim... Bana i-meyl yazacaksın dimi?..

Son karede Emre'nin ağlamaklı ve dalgın yüzü vardır...

SAHNE 75 ERKEK KOĞUŞU / İÇ / GÜN

Sabit dağıtım listesini okumakta,

yeni uyanmış oldukları anlaşılan Habamcılar ise şaşkın bir ilgiyle onu

dinlemektedirler...

SABİT - Şaşı Ertunç, Maçka, Trabzon... Aynalı Tolgay, Ceyhan, Adana... Kamasutra Orhan, Vize, Kırklareli... Kötu Kenan, Bosna - Herzigova...

KENAN - (Sevinir) Herzigova mı? (Yanındakine) Eva mı?..

SABİT - Kepçe Bahri, Mamak, Ankara... Cüce Tolga, Kalender Orduevi... Psiko, Sarıkamış, Kars...

PSİKO - (Sevinir) Hah! İşte şimdi askerlik başlıyo abicim...

Ercüment endişelidir, sinirle Psiko'ya...

ERCÜMENT - Az dur be abi. Sevdiğin şeye bak...
(Sabit'e) Benimkini söylesene Sabit Abi?..

SABİT - Söyleyim gülüm... (Listeden bakarak) Aha
burda işte. Oyyy!.. Afganistan...

Ercüment ağlamaklı bir telaşla Sabit'in yanına gelir ve listeye bakarak...

ERCÜMENT - Ha?! Ne diyosun be Abi? Şaka mı bu?

BEBERUHİ - Bana neresi çıktı acaba?..

SABİT - Hemen söylüyüm... (Listeden bakarak) Vaay,
çok ballısın lan Beberuhi, Bodrum'a gidiyosun.

BEBERUHİ - (Telaşlı) Bodrum'a mı?.. Ama Abi, ben
yüzme bilmem ki...

Diğerleri pis pis Beberuhi'ye bakarken, Ercüment ağlamaklı bir ifadeyle Sabit'e...

ERCÜMENT - Bi dakika abi yaa. Yanlış anlaşma
olmasın. İstesek hepimiz aynı yere gidemiyo
muyuz yani şimdi?..

SABİT - Tatile mi çıkıyosun oğlum?.. Adı üzerinde
dağıtım listesi bu.

KERMİT - Bizi birbirimizden illa ayıracaklar yani?..

DURSUN - Eee, demek ki bi arada pek kullanışlı
değilsiniz. Hehehe...

Sabit de güler... Hababamcılar birbirlerinden ayrılacaklarını yeni kavramışlardır...
Üzülürler...

KENAN - Vay be, bigün ayrılmak zorunda
kalacağımız hiç aklıma gelmemişti.

PSİKO - Evet, bu kötü oldu işte Kötü Kenan.

BEBERUHİ - İyi de ben sizden ayrılmak istemiyorum
ki ama.

ERCÜMENT - (Ağlamaklı) Ben hem sizden ayrılmak
istemiyorum, hem de Afganistan'a gitmek
istemiyorum, o noolucak?..

Daha çok üzürlüler... Bu sırada Emre gelir... O da üzgündür...

Gömleğinde (Ceylan'ın başını yasladığı yerde) birkaç tane ruj izi vardır...

**EMRE - Çocuklar korkunç bişey oldu!.. Galiba ben
Kütahya'ya gidiyomuşum...**

Diğerleri donuk ifadelerle Emre'ye bakarken, Ercüment ağlamaya başlamıştır...

Emre üstüne alınır ve Ercüment'i teselli etmeye çalışır...

EMRE - Dur lan üzülme. Sana da meyl atıcam, söz...

SAHNE 76 ZEHRA ODA / İÇ / GÜN

Zehra masasında oturmuş birşeyler okumaktadır...

Kısa süre sonra fondan kapı tıklaması...

ZEHRA - Geel!..

Kapı açılır ve Bedri girer... Mahçuptur...

BEDRİ - Biraz vaktiniz var mı Binbaşım?

ZEHRA - Tabi, buyrun Binbaşım.

**BEDRİ - Sizi tebrik etmek için gelmiştim Zehra
Hanım.**

ZEHRA - Sadece tebrik etmek için mi Bedri Bey?

**BEDRİ - (Zorlanır) Şey, evet, galiba bir de özür
borçluyum.**

ZEHRA - (Şaşkın) Özür mü?.. Hem de siz?..

**BEDRİ - Yanlış anlamayın, bu konudaki fikrim ana
hatlarıyla değişmiş değildir...**

ZEHRA - (Sinir olur) Yaa, öyle mi?..

**BEDRİ - Evet, kızların askerlik yapabileceği
konusunda hala ciddi endişelerim var...**

Zehra daha çok sinir olmuştur... Bedri devam eder...

**BEDRİ - ...Fakat tatbikatta gördüm ki, bu Türk
Kızları için kesinlikle geçerli değilmiş... Sizden ve**

askerlerinizden samimiyetle özür diliyorum
Binbaşım...

Zehra mutludur... Ancak fazla belli etmemeye çalışır...

ZEHRA - Kabul edildi Binbaşım.

Önce Bedri, Zehra'yı, ardından da Zehra, Bedri'yi selamlar...

BEDRİ - Teşekkür ederim. Müsaadenizle...

ZEHRA - Ben teşekkür ederim. Müsaade sizin...

Bedri giderken, Zehra arkasından bakmakta ve memnuniyeti daha çok belli olmaktadır...

SAHNE 77 GARNİZON / DIŞ / GÜN

Hababamcılar bir duvarın dibine çökmüş, keyifsiz ifadelerle sigara içmekte, konuşmaktadırlar...

EMRE - Ulan tam da buraya alışmıştık be.

PSİKO - Gittiğimiz yere de alışırız, merak etme.

ERCÜMENT - Bok alışırız...

KENAN - Olaya bi de iyi yönünden bak lan Ercü.

Yurtdışı görmüş olucaz, ne güzel.

Ercüment, Kanın'ı işaret ederek diğerlerine...

**ERCÜMENT - ...Bu salak da Herzigova'yı duydu ya,
mankenle buluşucam zannediyo.**

Buruk bir gülüşme olur...

BEBERUHİ - Keşke hep birlikte gitseydik şu

Bodrum'a be.

ERCÜMENT - Birlikte gittikten sonra ben

Afganistan'a da razıyım ki.

Hüzünlenirler... Bu sırada yanlarına Bedri'nin jipi gelir, durur... Bedri ve Niyazi vardır...

Hababamcılar sigaraları atar ve kalkıp selam verirler...

herifler?..

BEDRİ - Siz çarşıya çıkmadınız mı, gereksiz

KENAN - Çıkmadık Komutanım.

BEDRİ - (Alaycı) Ne o? Yoksa kendinize ceza mı verdiniz?..

EMRE - Hayır Komutanım. Nasılsa cezayı siz verirsiniz diye düşündük...

BEDRİ - Korkmayın, artık ceza filan yok... Zaten Pazartesi gidiyorsunuz.

EMRE - Biliyoruz Komutanım. Zaten o yüzden keyfimiz kaçtı

BEBERUHİ - Planlarımızda ayrılık gayrılık yoktu da...

BEDRİ - Kaç yıldır arkadaşsınız bakiim siz?..

RABARBA - Dokuz... On... Onbuçuk... Oniki... Onbeş..

BEDRİ - (Tebessümle) Askerden sonra gene biraraya gelirsiniz merak etmeyin...

ERCÜMENT - Sizi de çok uyuz ettik dimi Komutanım? Kusura bakmayın...

BEDRİ - Mühim değil Semiramis... En azından artık baba demiyosun.

Gülerler...

BEDRİ - ...Yarın gece için bişeyler düşündünüz mü peki?..

EMRE - Yarın gece ne var ki Komutanım?

BEDRİ - Dağıtıma gidenler için eyvence tertiplemişler... Siz hokkabazlıktan iyi anlıyorsunuz. Yapın bir iki numara da eylendirin arkadaşlarınızı bari.

Hababamcılar sevinmiştir...

KENAN - Valla tam bize göre bi emir verdiniz
Komutanım.

EMRE - Yüzünüzü kara çıkarmıycaz.

BEDRİ - (Alaycı) Tabi tabi, görürsem söylerim...

Bedri ve Niyazi giderler... Hababamcılar biraz keyiflenmiştir...

PSİKO - Binbaşı da delikanlı çocukmuş haa...

KENAN - Evet lan, doğru düzgün bişey yapalım da
giderayak mutlu edelim adamcağızı bari.

BEBERUHİ - Biz gidiyoruz diye yeterince mutludur o
zaten merak etme...

Gülerler... Bu sırada Sabit gelir...

SABİT - Gitmeden fotoğraf çektirmek istiyo musunuz
lan afacanlar?..

EMRE - Fotoğraf mı? Ne fotoğrafı?..

SABİT - Ne fotoğrafı olacak balım, asker fotoğrafı...

SAHNE 78 DEPO / İÇ / GÜN

Fondan Kalinka'nın, Rus Kızılordu Korosu'nun bizde de çok iyi bilinen yorumu...

Sabit, deponun bir bölümünü fotoğraf stüdyosu haline getirmiştir...

Dursun ışık filan yapıp yardım eder, o da Hababamcılar'ın (tekli, ikili ya da
üçlü) çeşitli fotoğraflarını çeker... Klasik asker fotoğraflarının zaman zaman
abartılmış skecidir...

Son fotoğrafta tüm Hababamcılar vardır ve Rus Kızılordu Korosu gibi
giyinmişlerdir...

Ve geçme...

SAHNE 79 GÖSTERİ SALONU / İÇ / GECE

Fondan bir önceki sahnedeki şarkı devam eder...

Hababamcılar sahnededir... Rus Kızılordu korusu gibi giyinmişlerdir ve fondaki şarkıya ağızlarını oynatarak eşlik etmekte, hokkabazlık yapmaktadırlar...

Önde Necmi, Yusuf, Bedri ve diğer üst rütbeli subaylar, onların arkasında astsubaylar

ve onların da arkasında erler (kızlar da var) salonda bizimkileri seyretmektedirler...

Necmi ve Bedri dahil olmak üzere herkesin keyifli olduğu görülür...

Şarkının bitimine yakın, görüntüye giren genç bir Subay, telaşla Necmi'nin yanına gelir ve elindeki zarfı Necmi'ye verir... Necmi zarfı açıp baktığında yüzü değişmiştir...

Kağıt yakın planda, "Ayşe tekrar tatile çıksın" yazdığını görürüz...

Necmi kalkar ve giderken, salondaki diğer tüm seyirciler de telaşla peşinden gider...

Hababamcılar bir yandan şarkıya ağız oynatmakta, bir yandan da şaşkınca boşalmakta olan salona bakmaktadırlar...

SAHNE 80 KARARGAH ÖNÜ / DIŞ / GÜN

General Patton adlı filmdeki, unutulmaz giriş sahnesine bir göndermedir...

Necmi, dev gibi bir Türk Bayrağı'nın önünde, askerlerine konuşma yapmakta, bir komutan olarak onlara savaşa gitmek üzere olduklarını açıklamaktadır...

Senarist Notu: Öznel ve nesnel olarak hiç hata yapılmaması gerektiği için bu sahnedeki tiradın,

gerçek bir Komutan tarafından yazılması çok daha doğru olacaktır...

SAHNE 81 SAVAŞ MEYDANI / DIŞ / GECE

Gün doğmak üzere... Uzakta patlayan bombaların sesleri ve ışıkları... Belli ki savaş başlamıştır.

Hababamcılar ve kızlar, büyükçe ve uzun bir siperde omuz omuza, taaruz emrini bekliyorlar...

Yakın planlar halinde, taaruz öncesi son durumu görürüz;

Demir, Psiko'nun yüzüne kamuflaj boyası sürmektedir...

DEMİR - Bana bak sakın emir gelmeden siperden çıkmaya kalkma tamam mı?..

PSİKO - Tamam Çavuşum... (endişeli) Çavuşum...

DEMİR - Ne var?

PSİKO - Şunu bilmeni isterim ki, senden çok şey öğrendim.

DEMİR - İnşallah öyledir...

PSİKO - Hakkını helal et Demir Abi.

DEMİR - Helal olsun Psiko. Sen de hakkını helal et abicim.

PSİKO - Ben çoktan ettim zaten.

Kenan ve Kermit, 3.Kız ve 7.Kız'la yanyana durmaktadırlar...

KENAN - (Üzgün) Sizi röntlediğimiz için bizi affedin arkadaşlar. Gerçekten çok büyük ayıp etmişiz...

3.KIZ - Mühim değil, zaten biz de sizi seyretmiştik.

KENAN - (Şaşkın) Hadi len, ne zaman?..

3.KIZ - Hamamda...

KERMİT - Harbiden mi?.. Nasıldık?..

7.KIZ - Mide bulandırıcı...

3.KIZ - Zavallı...

7.KIZ - Ama komiktiniz doğrusu...

KENAN - Övünmek gibi olmasın, öleyizdir...

Beberuhi ve 4.Kız'ı görürüz... Heyecandan ikisinin de aklı karışmıştır...

BEBERUHİ - Komutan ne deyince koşmaya başlıyoduk biz?

4.KIZ - Hücüm...

BEBERUHİ - Hangi tarafa koşucuz acaba?..

4.Kız kararsız bir ifadeyle öne ve arkaya baktıktan sonra, her iki yönü de işaret ederek...

4.KIZ - Bilmem... Sen o tarafa koş, ben de bu tarafa...

BEBERUHİ - Tamam, çok iyi fikir. Böylece en azından birimiz doğru yöne taaruz etmiş olur.

4.KIZ - Ama bu durumda birimiz de yanlış yöne gitmiş olmuyo.

BEBERUHİ - Evet. Ama o da düşmanı yanıltmış oluyo belki de...

Emre ve 1.Kız'ı görürüz... Yanyanadırlar, fakat ayrı yönlerle doğru durmaktadırlar...

1.Kız cebinden bir sigara çıkarır ve ceplerinde çakmak aranır...

Bunu gören Emre çakmağını çıkarıp, 1.Kız'ın sigarasını yakar...

1.KIZ - Sağol... (Sigara ikram eder) İçer misin?..

EMRE - (Alır) İçerim, sağol... (Yakar) Bişey sorucam sana.

1.KIZ - Nedir?

EMRE - Ziyarete gelen o arkadaş manitan mıydı?..

1.KIZ - (Mutlu) Biz nişanlıyız... Askerden sonra evlenicez...

EMRE - (Buruk) Hadi yaa... Allah kavuştursun...

1.KIZ - Sağol... Seni de...

1.Kız yine diğer tarafa dönerken Emre'nin aklına, Ceylan'ın fotoğrafı gelir ve elini cebine atarak fotoğrafı çıkarır... Şefkatli bir tebessümle fotoğrafa bakarken, görüntüye Dursun girer...

DURSUN - Pişt! Tom Kuruz!..

Emre utanır ve fotoğrafı cebine koyarak...

EMRE - Aaa, naaber Dursun Abi?..

Dursun sağı solu kontrol ederek, kısık sesle...

DURSUN - Bende emanetin var.

EMRE - (Şaşkın) Emanet mi?..

Dursun yine sağı solu kontrol ettikten sonra Emre'nin eline çaktırmadan pembe bir mendil tutuşturur ve omuzuna hafifçe vurur...

DURSUN - Hadi bakem. Gazan mübarek olsun.

EMRE - Sağol Dursun Abi...

Dursun giderken Emre mendili açar ve şaşkın bir tebessümle yüzü aydınlanır...

Mendilde "Sonsuza kadar bekliyeceğim. General'in Kızı" yazmaktadır...

Bedri'yi görürüz... Dürbünle ileri bakmaktadır...

Kısa süre sonra yanına Zehra gelir ve o da kendi dürbünüyle aynı yöne bakmaya başlar...

ZEHRA - Şafak sökmek üzere...

Bedri, Zehra'ya şaşkınca bakar ve sonra dürbünle bakmaya devam ederek...

BEDRİ - Evet, öyle...

İkisi de dürbünle düşman saflarına bakarak, konuşmaya devam ederler...

ZEHRA - Hani yıllar önce bana birşey sormuştunuz.

Hatırlıyor musunuz Binbaşım?

Bedri bir an için heyecanla duraksar ama dürbünle bakmaya devam ederek...

BEDRİ - Hatırlıyorum Binbaşım.

ZEHRA - Sakıncası yoksa şimdi cevap vermek istiyorum.

BEDRİ - Tabi, buyrun.

ZEHRA - Evet diyorum, Binbaşım.

BEDRİ - Teşekkür ediyorum, Binbaşım.

Necmi'yi görürüz... O da dürbünle ufuklara bakmaktadır...

Yanında Niyazi ve Sabit vardır... Kısa süre sonra Kamil gelir...

KAMİL - Emir geldi Komutanım.

NECMİ - Anlaşıldı... Herkes görev yerlerine...

Diğerleri selam verir ve telaşla gider... Necmi dürbününü boynuna asar ve silahını kontrol ederek...

NECMİ - Haydi bismillah!..

Hababamcılar'ın olduğu yeri görürüz... Kızları boşvermiş, kendi aralarında konuşmaktadırlar... Heyecanlı ve korkmuş haldedirler...

KENAN - Korkuyo musun lan Casus?..

ERCÜMENT - Altıma sığıyorum Kenan.

KENAN - Ben de... Ama korkunun ecele faydası yok tabi.

EMRE - Naapalım abi. Ölürsek de vatan için ölücez işte. Daha noolsun...

ERCÜMENT - Ulan iyi ki geldik askere be. En azından bi boka yarıyoruz.

PSİKO - Aynen öyle...

Bu sırada Sabit koşarak gelir ve yanlarına yatarak...

SABİT - Hazırlanın beyler, vakti geldi...

ERCÜMENT - (Telaşlı) Yemin et?!.

SABİT - (Duygusal) Hakkınızı helal edin çocuklar.

RABARBA - Helal olsun Sabit Abi... Sağol abi, sen de helal et!..

Necmi'yi görürüz... Askerlerine taaruz emri verir ve siperden önce kendi fışkırır...

NECMİ - Dikkaat!.. Haydi aslanlarım, Hücuuum!.. Allah Allah Allah!..

Necmi'nin peşisıra diğerleri de siperden çıkar ve kahramanca koşmaya başlarlar...

Bu sırada bombalar daha yakında patlamakta ve sağa sola düşmanın attığı mermiler gelmektedir...

Korkuyla sipere sinmiş haldeki Ercüment'i yakın görürüz; başını kollarının arasına almış,

bir türlü siperden çıkmaya ve hatta etrafına bakmaya bile cesaret edememektedir...

Güç almak için diğerlerine seslenir...

ERCÜMENT - Pışt, Kenan. Hadi yürü lan!.. Matkap!..

Psiko!.. Beberuhi!.. Gidiyo muyuz oğlum?!

Kısa süre sonra etrafına bakınır ve siperde kendisinden başka kimsenin kalmamış olduğunu görür...

Ve sonunda o da cesaretlenip siperden çıkar...

ERCÜMENT - Bekleyin lan ben de geliyorum!.. Allah Allah Allah Allah!..

SAHNE 82 OKUL - YATAKHANE / İÇ / GÜN

Ercüment kan ter içinde ve bağırarak uyanır...

ERCÜMENT - ...Hieeyt! Koduğumun düşmanı!..

Diğerlerinin uyumakta olduğunu görünce rüya gördüğünü anlar... Şaşkınca...

ERCÜMENT - ...Anaa!.. Rüyaymış!.. (Rahatlamıştır)

Ulaan, lavuk bi saçımızı kesti, ne hale geldik be abi... Hehehe...

Yastığını düzeltir ve mutlu mesut uyumaya devam eder...

Derken kapının sertçe açıldığını duyarız ve hemen ardından Sahne 13'deki Subayı'nın sesi...

SUBAY SES - Koğuuuş kaaaalk!

Ercüment yine rüya gördüğünü zannederek, keyifle söylenir...

ERCÜMENT - Oldu canım. Görürsem söylerim...

Bu sırada İnzibat Subayı kapının girişinde durmuş, sert bir ifadeyle bakmakta, inzibat erleri ise uyumakta olan Hababamcılar'ı uyandırmaktadırlar...

AS.İZ. RABARBA - Kalk!.. Kalk!.. Hoop uyanın beyler!..

**HB. RABARBA - Aaaa!.. Bu da nedir?!. Nooluyo yaa?!.
Aman diyim?!.
AS.İZ. RABARBA - Kalkın!.. Toparlanın!.. Herkes
giyinsin!**

Emre şaşkın ve telaşlıdır... Ercüment'i uyandırmaya çalışır...

EMRE - Ercü! Kalk oğlum, askerler!..

Ercüment aynı rahat ifadeyle uyumaya devam etmektedir...

**ERCÜMENT - Korkma lan. Yat zıbar, rüya hepsi.
Hehehe!..**

S O N